Studemund, Wilhelm Friedrich
Adolf
De theognideorum memoria
libris manu scriptis servata

INDEX LECTIONUM

IN

UNIVERSITATE LITTERARUM VRATISLAVIENSI

PER HIEMEM ANNI MDCCCLXXXIX—LXXXX

A DIE XV. MENSIS OCTOBRIS

HABENDARUM.

PRAEMISSA EST

GUILELMI STUDEMUND COMMENTATIO DE THEOGNIDEORUM MEMORIA LIBRIS MANU SCRIPTIS SERVATA.

TYPIS OFFICINAE UNIVERSITATIS (W. FRIEDRICH).

DE THEOGNIDEORVM MEMORIA
LIBRIS MANV SCRIPTIS SERVATA.

Codices Theognideorum, quotquot adhuc examinati sunt, omnes ad unum quidem redire archetypum hodie deperditum docet vitiorum consensus; attamen in duas facile secerni possunt classes, quarum antiquior et plenior uno repraesentatur codice *A* sive 'Mutinensi' saeculi X, recentior et minus integra ceteris codicibus omnibus, inter quos et vetustate et bonitate eminet codex *O* sive Vaticanus 915 saeculi XIII exeuntis vel saeculi XIV ineuntis. Ex ipso *A* qui transcriptus sit, codicem Theognideorum novi nullum; ex ipso *O*, postquam non paucorum versuum lectio madore situque prope superioris marginis partem exteriorem impeditior facta est, ita transcriptum esse ab homine non indocto saeculi XV codicem Venetum Marcianum 522, ut quae difficiliora lectu viderentur, lacunis plerumque significarentur et corruptelae non paucae felici infelicive coniectura immutarentur, scite demonstravit Adolphus Hart in annali philologo anni 1868 pag. 333—336, atque eodem tempore Christophorus Ziegler ibidem pag. 329 sq. Venetum 522 ex *O* derivatum esse ex Veneti lacunis conclusit. Alios praeter Venetum 522 codices ex ipso *O* derivatos esse veri simile est; plurimi autem codicum recentiorum ad codicem aliquem ipsius codicis *O* gemellum nec tamen omnibus, quibus *O* inquinatus est, vitiis deturpatum redeunt, quamquam coniectandi et interpolandi libido eos, qui codices illos recentiores exaraverunt, adeo occupavit, ut certa fides in nullo eorum, quos ipse contuli, codicum saeculi XV sit. Itaque in crisi Theognideorum exercenda proficiscendum est a libris *A* et *O*, neutrius tamen lectiones 'cum pulvisculo' ut aiunt excussas praebent editiones Theognideorum, quibus nobis uti licet.

Codicis *A* lectiones ab Henrico Iordan diligenter enotatas [1]) speramus fore ut ex scidis viri crudeli fato his litteris erepti tandem publici iuris faciant discipuli amicive. Interim ego de fatis codicis *A* pauca proferam, quae hominum doctorum sagacitatem fugerunt (§ 1). Deinde codicis *O* apographum a me confectum proponam integrum (§ 2), siquidem infelici casu codex *O* nuper amissus est. Denique collectionis eius, quae Theognideorum βιβλίον α′ vocari solet, quae mihi videatur origo esse, breviter significabo (§ 3).

---

[1]) Conf. inprimis Henricum Iordan in Hermae Berolinensis vol. XV pag. 524—529 et in prooemio indici lectionum universitatis Regimontanae a. 1885/1886 praemisso.

§ 1.

De codice 'Mutinensi'.

Codice *A* primus usus est Immanuel Bekker ad Theognidis elegos edendos Lipsiae 1815. Insunt in *A* hi versus Theognideorum (secundum numeros quartae editionis poetarum lyricorum Graecorum a Theodoro Bergk curatae):

I θεόγνιδος ἐλεγείων α′ = vv. 1—332. 209. 210. 333—984. 987—1038. 853. 854. 1039—1070. 877. 878. 1071—1082. 41. 42. 87—90. 1083—1104. 571. 572. 1105—1114. 619. 620. 1115—1156. 1159. 1160. 1095. 1096. 1161. 1162. 441—446. 1163. 1164. 97—100. 415—418. 1165—1178. 555. 556. 1179—1184. 367. 368. 1185—1220.

II ἐλεγείων β′ = vv. 1231—1238. 1239a [= 1151]. 1239b [= 1152]. 1240a. 1240b. 1241—1278. 1101. 1102. 949. 950. 1279—1318. 1107. 1108. 1319—1389.

Primus igitur Immanuel Bekker Theognideorum librum alterum sive versus 1231—1389 publici iuris fecit; nam neque in editionibus antiquioribus neque in ullo praeter *A* codice hi versus leguntur. Codex *O*, ut hoc statim addam, hos complectitur versus Theognideorum: 1—1038. 853. 854. 1039—1070. 877. 878. 1071—1082. 41. 42. 87—90. 1083—1104. 571. 572. 1105—1114. 619. 620. 1115—1156. 1159. 1160. 1095. 1096. 1161. 1162. 441—446. 1163. 1164. 97—100. 415—418. 1165—1178. 555. 556. 1179—1184. 367. 368. 1185—1220 nec quicquam amplius; eosdemque fere versus paucis exceptis cum reliqui quoque codices recentiores contineant, ad unum archetypum et hos omnes cum *O* et codicem *A* redire consentaneum est.

Contulit autem ad hanc editionem anni 1815 curandam Immanuel Bekker codicem *A* Parisiis, quam in urbem ex Italia a Napoleonis I. satellitibus ablatus erat; ipse vero Bekker in praefatione ad Theognidis elegos secundis curis Berolini a. 1827 recensitos pag. III profitetur 'Mutinensem' se hunc codicem vocasse, non quod Mutina Parisios venisset, sed communi tum omnium, qui ex Italiae superioris bibliothecis minoribus Parisinae illati essent, nomine. Per aliquot annos codex ille 'Mutinensis' latuit, tum inter eiusdem bibliothecae Parisinae 'supplementum Graecum' suum ac sollemnem locum obtinuit; itaque hodie „Parisinus suppl. Graec. 388" appellatur.

Ea, quae codice Parisino suppl. Graec. 388 continentur, his fere verbis nuperrime descripsit Henricus Omont '*Inventaire sommaire des manuscrits Grecs de la Bibliothèque Nationale*' vol. III Parisiis 1888 pag. 255 (= '*Inventaire sommaire des manuscrits du supplément Grec de la Bibliothèque Nationale*' Parisiis 1883 pag. 45):

„De Homeri centonibus: Βίβλος Πατρικίου . . . (2); — Homeri centones Patricii „episcopi, Eudociae augustae et Cosmae Hierosolymit. (4); — [Posidippi] epigramma in „Temporis statuam (45); — Scholia in Dionysium Periegeten: ['Αρχόμενος.] Θεοῦ μὲν ποιη-„τικοῦ . . . (45v°); — Theognidis sententiae elegiacae, cum interlineari s. XII. versione „latina (46); — Phocylidis carmina, cum simili interpretatione (75v°); — Coluthi carmen „de raptu Helenae (80); — Antipatri epigrammata duo de patria Homeri (88); — Dionysii „Alexandrini orbis descriptio, cum latina versione interlin. s. XII. (89). *X siècle. Parchemin.* „*113 fol.* (*Modène.*) *Petit format.*"

Itaque Henricus Omont ne hodie quidem de patria codicis *A* quicquam comperire potuit nisi Mutina eum Parisios migrasse.[2])

Revera codicem *A*, priusquam Parisios asportaretur, in celeberrima bibliotheca ecclesiae episcopalis Veronensis adservatum esse demonstrabo.

Exstat in bibliotheca capituli Veronensis catalogus chirographorum, quem adiutus Scipionis Maffei scidis commentariolisque properanti calamo scriptis non indiligenter confecit Antonius Masotti bibliothecarius anno 1788. Hunc catalogum manibus versaverunt sescenti illi, qui quotannis bibliothecam Veronensem capitularem visunt, homines docti; nemo umquam, quanti momenti essent ea, quae in catalogi illius vol. I pag. 534 sqq. leguntur, animadvertit. Ipse mense Iulio anni 1867, dum Veronae dego et iuxta Carolum comitem Giuliari, bibliothecae capitularis praefectum mihi carissimum, adsidens thesauros Veronenses pervolvo, ex catalogo Masottiano (l. c.) haec descripsi:

„Codex Bibliothecae Veronensis Capitularis CXXVI. (*115*)“ (qui hodie in Bibliotheca non invenitur).

Manus recentior in margine haec adscripsit: „Die 16 Maji. 1797. Galli hunc codicem habuerunt, Parisiosque exportauerunt.“

„Exiguae molis liber plura et praeclara seruat: scriptura est quam στρογγύλην „uocant, quamuis minuta: lemmata omnia maioris formae litteris: nono aut decimo „saeculo exaratum crediderim. Exhibet primo loco Homerocentra .... edidit Aldus „1504. . . . in ms. hic praeponitur litteris maioribus titulus:

„῾ΟΜΗΡΟΚΈΝΤΡΩΝ ΠΑΤΡΙΚΊΟΥ ΕΠΙΣΚΌΠΟΥ ΚΑῚ
„῾ΟΠΤΊΜΟΥ ΦΙΛΟΣΌΦΟΥ, ΚΑῚ ΕῪΔΟΚΊΑΣ ΑΥΓΟΎΣΤΗΣ,
„ΚΑῚ ΚΟΣΜΑ͂ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΊΤΟΥ, ΤΩ͂Ν ΠΆΝΤΩΝ ἘΙΣ
„῾ἙΝῸΣ ΣΥΝΘΉΜΑΤΟΣ ΕΚΛΟΓΉΝ.

„ .... Quid eis Eudocia contulerit et quomodo contulerit, optime declarant „sequentia carmina, quae praemittuntur, et priores duas codicis chartas implent.

„inc: Ὑπόθεσις τῶν Ὁμηροκέντρων· Βίβλος Πατρικίου θεοειδέος ἀρητῆρος,
„ὅς μέγα ἔργον ἔπραξεν. (1) Ὁμηρίης ἀπὸ βίβλου
„κυδαλίμων ἐπέων τεύξεν ἐρίτιμον ἀοιδήν,
„πρήξιας αγγελέουσαν ἀνικήτοιο Θεοῖο.
(2) „ὅς μόλεν ἀνθρώπων ἐς ὁμήγυριν ὅς λαβε μορφήν
„ἀνδρομέην, καὶ γαστρὸς ἀμεμφέος ἔνδοθι Κούρης“ etc. etc. usque ad
(17) „Πατρίκιος δ᾽ ὅς τηνδε σοφὴν ἀνεγράψατο δέλτον,
„ἀντὶ μὲν Ἀργείων στρατιῆς γένος εἶπεν Ἑβραίων,
„ἀντὶ δὲ δαιμονίης τε καὶ ἀντιθέοιο φάλαγγος,

---

[2]) Conf. de Henrici Iordan et Alfredi Schoene investigationibus frustra temptatis prooemium indici lectionum universitatis Regimontanae a. 1885/1886 praemissum pag. 3.

„ἀθανάτους ἤεισε καὶ υἱέα καὶ γενετῆρα.
„ἀλλ' ἔμπης ξυνὸς μὲν ἔφυ πόνος ἀμφοτέροισιν,
„Πατρικίῳ κἀμοὶ καὶ θηλύτρῃ περ ἐούσῃ·
„κεῖνος δ' ἤρατο μουνος ἐν ἀνθρώποις μέγα κῦδος·

„Secundo loco . . . . occurrit ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΕΛΕΓΕΙΩΝ Α. . . . Huius Auctoris non „innotuit ad hunc diem nisi liber unicus, uerum hic primus affertur, deinde secundus „. . . . . Vulgato Theognidi manuscriptus consentit, sed XV distichis superest, quae in „editione Poetarum minorum Cantabrigiae anno 1652 . . . . non apparent. . . . .

„Ελεγείων Β'
1. „Σχέτλι' ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
„Ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ιλίου ἀκρόπολις,
„Ωλετο δ' Αιγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ Αἴας
„Εσθλὸς Οἰλιάδης σῇσιν ἀτασθαλίαις." etc. etc. usque ad uersum
165. „Δαμνᾷς δ' ανθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τις ἐστὶν
„Οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

„Post Theognidem Phocylides subsequitur, gnomicus et ipse Poeta, duobus his „uersibus praemissis . . . .:

„Φωκυλίδους Φιλοσόφου Ποιησις ὀφελιμος·
„Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
„Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

„Coluthi exinde aduenit Helenae Ἁρπαγὴ, et postremo Dionysii Οἰκουμένης „Περιήγησις. omnia eadem manu, et eadem diligentia perscripta. In Pagella Theognidis initio „ex aduerso posita commentarius habetur a uerbo Ἀρχόμενος incipiens, ac si Theognidis „exordium aggrederetur; uerumtamen Dionysii Periegetis interpretatio est. . . .

„ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ. θεοῦ μὲν ποιητικοῦ παρῃτήσατο ἐπίκλησιν, ἐπειγομενος συναποδημῆσαι „τον λόγον· μετ' οὐ πολὺ δὲ προϊὼν συμπεριλαμβάνει, τῆς μούσης εὔνοιαν ἐπισπώμενος τῇ τέχνῃ. „φησὶ γὰρ ΥΜΕΙΣ Ω' ΜΟΥΣΑΙ etc. etc. usque ad οἱ δὲ κυκλοτερη δι' ὅλου. φασὶ γὰρ σφαιρο- „ειδῆ εἶναι τὴν γῆν."

Haec hactenus ex Masottio descripsi. Qui qua fuit diligentia, non tantum initium et exitum libri Theognideorum alterius ex codice transcripsit, sed totum librum alterum (= vv. 1231—1238. 1239a [= 1151]. 1239b [= 1152]. 1240a. 1240b. 1241—1278. 1101. 1102. 949. 950. 1279—1318. 1107. 1108. 1319—1389 ed. Bergk) catalogo chirographorum inseruit; apparet autem Masottium in transcribendo libro altero et accentus plurimos spiritusque in codice omissos addidisse et locos aliquot lectu difficiliores perperam intellexisse et coniecturis partim felicibus partim infelicibus verba tradita temptasse. Legentium commodis ita consulam, ut iam omnes enotem lectiones apographi Masottiani a Theognideorum libri alterius contextu Bergkiano (in poetarum lyricorum Graecorum editione quarta) discrepantes; coniecturas Masottii, quae alicuius pretii videntur esse, litteris maiore spatio diductis distinguam:

1231 σ' ἐπιθηνήσαντο ‖ 1232 Ιλίου ‖ 1233 Ωλετο δ' Αιγείδης ‖ sub finem δ'] δ ‖ 1234 Εσθλὸς Οἰλιάδης ‖ 1235 Ω ‖ ἐμοτῦ ‖ ἀπειθη ‖ 1236 κραδίη ‖ 1237 Ἀλλὰ τλῆθι ‖ συνιδεῖν ‖ 1238 ἤ ‖ 1239a μεθεις ‖ 1240b δε ‖ ξυνίει ‖ 1241 τῆ ‖ 1242 Τῆς δὲ παρερχομένης ‖ 1243 δὴ καὶ ‖ ἐπείτ' ‖ ὁμιλεῖ ‖ 1244 πίστεος ‖ 1246 ἐπαλλήλοις ‖ 1247 ἐχθρὸν ‖ ante 1250 nulla lacuna ‖ 1251 αγαθὸν ‖ 1255 μή] μὲν ‖ 1257 Ω παῖ κινδύνοισι ‖ 1258 φιλεῖν ‖ 1259 Ω ‖ 1260 σῆ ‖ 1261 ἀγχίστροφον ‖ 1263 Ω ‖ ἔρδοντι ‖ 1264 αγαθῶν ‖ παρὰ omissum ‖ 1265 σε ‖ 1266 ἔρδων ‖ 1267 εχει ‖ 1269 Αλλὰ ‖ κριθαισι ‖ 1270 παὶς ‖ 1271 Ω ‖ μαργοσύνης ἄπο μὲν ‖ 1273 θυελλῶν ‖ 1274 ενωρμίσθην ‖ ἐπειγομένης ‖ 1275 ἥνικα ‖ 1278 γῆς ‖ 1102 προλιπονθ' ‖ 949 ὡς ‖ 950 καταμάρψας ‖ 1279 εθέλω ‖ ἔρδειν οὐδεῖ μοὶ ‖ 1280 παι ‖ 1282 παῖδων οὗτος ἔτ' οὔτ' αδίκων ‖ 1283 Ω ‖ σοὶ καταθύμιος ‖ 1284 εὐφροσυνῃ ‖ σύνεστ', sed in marg.: *C.* συνεις ‖ 1285 τοι με δόλω ‖ απατήσεις ‖ 1287 Αλλά ‖ φεύγοντά με ‖ ποτε φασὶν ‖ 1289 Ὡραίην ‖ 1290 Φεύγειν ζωσαμένην, δ' ‖ τελεῖ ‖ 1291 Αταλάντη ‖ 1292 Ὤχετο ‖ εἰς ‖ 1295 Ω ‖ ὀρίναις ‖ 1299 Ω ‖ ὥς] ὅς ‖ 1300 μοὶ ‖ 1301 Σή σοι γῆ· ‖ καὶ] τὲ (compendio scripturae et hic et alibi perperam intellecto) ‖ αγήνορα ‖ 1302 Φεύγοις ‖ 1303 Αλλ' ‖ 1305 Θυμῶ ‖ πολυήρατον ‖ 1309 Ὥσπὲρ ‖ νῦν οἶδ' ‖ 1310 Μήδέ ‖ παῖδ' αίδη ‖ 1311—1312 δίωμαι, Τούτοις οἶσπερ ‖ 1312 φίλοις ‖ 1314 οὐ] Σὺ ‖ γ'] τ' ‖ 1315 ἔσσεσθαι] σκιάασθαι (ex infelici Masottii coniectura) ‖ 1316 ἔχοισθα ‖ 1317 Αλλ' ‖ ἔρδων ‖ δὲ] δε ‖ 1318 ἐσορων παῖδα φιλεῖν ‖ 1107 Ωΐ μοι ‖ δειλός, τὲ δή ‖ 1108 Τοῖσι φίλοις δὲ πόνος ‖ 1319 Ω ‖ τοὶ ‖ 1320 παῖσιν ἐοῖσι ‖ 1321 καὶ] τὲ ‖ 1322 γίνεται ‖ 1323 Κυπρογενή ‖ 1324 στρέψον ‖ 1325 εὔφρονα ‖ 1327 Ω ‖ ἔχης λείαν ‖ 1329 διδόντ' εἰ καλὸν, ἐμοί τ' ‖ 1331 παῖ, διδοὺς ‖ 1335 ερῶν ‖ δ' omissum ‖ 1336 Εὕδειν σὺν κατῳ ‖ 1337 ερῶ ‖ απελάκτισ' ‖ 1339 ποθου ‖ 1341 Αἶ Αἶ ‖ φίλοισι ‖ 1342 κ' οὐκ ‖ 1343 ἀεκούσια, sed in marg.: *C.* αεκουσι ‖ 1344 ἐπαικαλίῳ ‖ 1345 δ' ἔτι τερπνον ‖ 1347 δ'] δ. sic cum puncto ‖ ἔθηκε ‖ 1350 Εξεδάμην ‖ 1351 Ω ‖ θαύμαζε ‖ 1352 νέω ‖ 1353 Πικρὸς τὲ γλυκύς ‖ ἁρπαλέος τὲ ἀπηνής ‖ 1354 τέλειος, sed in marg.: *C*· τέλεος ‖ ἔῃ ‖ 1355 μεν ‖ 1356 τελέσῃ ‖ ανιηρότατον ‖ 1357 παιδοφίλησιν ‖ 1358 ἀργαλέον ‖ 1362 Ω ‖ 1363 Οὐδ' ἅμα σ' οὐδ' ‖ δὴ λήσομαι ‖ 1364 ανθρώπων ‖ μὲ ‖ 1365 Ω ‖ 1367 εταῖρος ‖ 1369 αποθέσθαι ‖ 1370 Πολλον ‖ ῥηίτερον ‖ 1371 αυτοῦ κρεμαται ‖ εσθλά ‖ 1372 Αλλ' ‖ καί] τέ ‖ 1373 Οὐδ' ἅμα ‖ πασαν ‖ αγγελίην ‖ 1376 μέλει] μύχει ‖ 1377 κακότητ' ἴφιμον ‖ 1379 Ω ‖ αμαρτών ‖ 1380 Ὀνήμην ἔρδων σ' ἅτ' ‖ 1381 Ἄνθρωποί σ' ‖ 1382—1383 Ἐλθεῖν Κυπογενοῦς δῶρον ‖ 1384 ανθρώποισιν ‖ 1385 Ἂν μή ‖ δῶ ‖ 1386 Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε ‖ 1388 Δαμνᾶς δ' ανθρώπων ‖ τις ἐστὶν.

Ex his, quae congessimus, satis apparet codicem *A* olim Veronensem fuisse. Qui inde a quo tempore ad bibliothecam capituli Veronensis pertinuerit aut unde in hanc pervenerit, pariter ignoramus atque utrum Veronae an extra Veronam in Italia supra versus 1—256, 269—274, 1231—1236 interpretamenta illa latina addita sint, quorum scriptura ad saeculum duodecimum vel adeo ad undecimum referenda esse dicitur. Attamen ne quid remaneret dubitationis, mense Ianuario a. 1877 precibus adii Zotenbergium v. ill., ut examinato codice *A* videret, num quod indicium numeri illius (CXXVI vel *115*), quo codex olim in bibliotheca Veronensi insigniebatur, hodie quoque superesset; atque ille vir clarissimus Parisiis comiter mihi rescripsit in codicis *A* tergo ita erasum esse numerum *115*, ut etiam tum certa huius numeri vestigia dispici possent.

§ 2.

Apographum codicis *O*.

Tanto fere deterior est codex *O* codice *A*, quanto solent bonitate superari libri manu scripti bombycini saeculorum XIII/XIV libris membranaceis saeculi X. Nec divitum hominum in usum scriptus est codex *O*, sed qui eum exaravit, ut chartae parceret, et litteris minutis et permultis scripturae compendiis tachygraphorum more usus est atque aut suum in usum aut pauperis alicuius hominis docti in usum corpus illud poetarum maxime epicorum et lyricorum videtur conscripsisse; enumeravit autem ea, quae codice *O* continentur, scripta Hugo Hinck in annali philologo a. 1868 pag. 336—339.

Iam saeculo decimo quinto madore situque prope superioris marginis partem exteriorem non paucorum foliorum atque in his eorum, quibus Theognidea continentur (fol. 25ʳ med. — fol. 34ʳ sup.), lectionem impeditiorem factam esse dixi supra pag. 3. Has, quae difficiles lectu factae sunt, particulas pessime legit is, qui ex *O* codicem Venetum Marcianum 522 transcripsit; aliquanto melius Immanuel Bekker, quem tamen non satis temporis diligentiaeque in libro *O* excutiendo consumpsisse constat; accuratiora nec vero erroribus omnia libera de locis illis madore corruptis protulit Hugo Hinck l. c. pag. 334 sq.; non male nec tamen satis intentis oculorum animique viribus codicem *O* contulit Christophorus Ziegler, cuius de Theognideis merita admodum parva sunt; non paucos eorum, qui antea libri *O* lectiones excerpserant, errores correxit Henricus Iordan[3]), qui codicem *O* Romae vere anni 1881 contulit, sed errores aliquot, in quos incidit, demonstrant ne Iordanum quidem satis exercitatum fuisse in tachygraphorum Graecorum ductibus ex locorum madore situve corruptorum tenebris extricandis. Omnium optime conferendi officium sustinuit Augustus Mau, amicus suavissimus, qui a me rogatus mense Februario anni 1877 librum *O* cum Theognideorum editione Ziegleriana (Tubingae 1868) tam accurate contulit, ut hac collatione una usus essem, nisi vere anni 1879 mihi ipsi licuisset Romae in bibliotheca Vaticana per longius temporis spatium locos illos madore deturpatos examinare et desperatissima quaeque iterum iterumque temptare. Denique cum in codicibus, qui ex parte legi non possunt, non tantum quid scriptum sit, scire referat, sed etiam quid ita legi non possit, ut de memoria tradita tacendum sit, ipse mense Aprili anni 1879 Romae apographum codicis *O* confeci atque omnem operam in ea re posui, ut quam accuratissime testarer de locis illis madore corruptis. Hoc apographum quominus totum denuo cum *O* conferrem, cum temporis angustiis prohibitus essem, vere anni 1889 Augustum Mau rogavi, ut de minutiis quibusdam, de quibus apographum meum non satis clare testari videbatur, denuo inspecto codice *O* ad me referret. Is autem mihi rescripsit codicem *O* frustra quaesitum esse per totam bibliothecam Vaticanam atque infelici aliquo casu nuper amissum videri; fortasse codice *O* usum esse Ioannem Baptistam cardinalem Pitra brevi ante quam his litteris eriperetur atque latere codicem *O* alicubi inter hereditatem a Pitra relictam, nec tamen certi quicquam de ea re adseverari posse. Itaque hac data occasione ego apographum meum typis exprimendum curavi.

---

[3]) Conf. inprimis Henricum Iordan in Hermae Berolinensis vol. XVI pag. 506—510 et in prooemio indici lectionum universitatis Regimontanae a. 1885/1886 praemisso.

Memoria Theognideorum in *O* haec est:

⟨† ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆσ θεόγνιδοσ ποιήσεωσ †⟩

in hoc versu pictum est ornamentum, quo Theognidea ab eis, quae praecedunt, separantur.

⟨Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ θεόγνιδοσ ὃσ διὰ στίχων ἡρωελεγείων †⟩

folii 25^r columna I.

⟨συγκοπή⟩ ⟨γέννημα⟩ ⟨σου⟩
1 ⟨ὦ⟩ ἄνα λητοῦσ υἱὲ διὸσ τέκοσ οὔποτε σεῖο
3 ἀλλ᾽ αἰεὶ πρῶτον τε καὶ ὕστατον ἔν τε μεσοισιν,
5 φοῖβε ἄναξ. ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια λητὼ
7 ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνη,
9 ὀδμῆσ ἀμβροσίησ ἐγέλασε δὲ γαῖα πελώρη,
11 ἄρτεμι θηροφόνη θύγατερ διόσ. ἣν ἀγαμέμνων
13 εὐχομένω μοι κλῦθι κακάσ δ᾽ ἄπο κῆρασ ἄλαλε.
15 μοῦσαι καὶ χάριτεσ κοῦραι διὸσ αἵ ποτε κάδμου,
17 ὅττι καλὸν φίλον ἐστὶ. τὸ δ᾽ οὐ καλὸν οὐ φιλον ἐστιν
19 κύρ͞νε σοφιζομένω μὲν, ἐμοὶ σφραγὶσ ἐπικείσθω,
21 οὐδέ τισ ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντοσ
23 τοῦ μεγαρέωσ· πάντασ δὲ κατ᾽ ἀνθρώπουσ ὀνομαστὸσ
25 οὐδὲν θαυμαστὸν πολυπαίδη οὐδὲ γὰρ ὁ ζεὺσ,
27 σοὶ δ᾽ ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι οἷα περ αὐτὸσ
29 πέπνυσο μηδ᾽ αἰσχροῖσιν ἐπ᾽ ἔργασι μηδ᾽ ἀδίκοισι,
31 ταῦτα μὲν οὕτωσ ἴσθι κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει,
33 καὶ μετὰ τοῖσι πίνε καὶ ἔσθιε καὶ μετὰ τοῖσιν,
35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ᾽ ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι

folii 25^r columna II.

2 λήσομαι ἀρχόμενοσ. οὐδ᾽ ἀποπαυόμενοσ.
4 ἀείσω σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου
6 φοίνικοσ ῥαδινῆσ χερσὶν ἐφαψαμένη,
8 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη δῆλοσ ἀπειρεσίη
10 γήθησεν δὲ βαθὺσ πόντοσ ἁλὸσ πολιῆσ
12 εἵσαθ᾽ ὅτ᾽ ἐσ τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖσ.
14 σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν ἐμοί δε μέγα
16 ἐσ γάμον ἐλθοῦσαι, καλὸν ἀείσατ᾽ ἔποσ.
18 τοῦτ᾽ ἔποσ ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων
20 τοῖσδ᾽ ἔπεσι λήσει δ᾽ οὔποτε κλεπτομένα
22 ὧδε δε πᾶσ τισ ἐρεῖ θεύγνιδόσ ἐστιν ἔπη,
24 ἀστοῖσι δ᾽ οὔ πω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
26 οὐθ᾽ ὕων πάντασ ἁνδάνει οὔτ᾽ ἀνέχων
28 κύρν᾽ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖσ ἔτ᾽ ἐὼν ἔμαθον
30 τιμὰσ μηδ᾽ ἀρετὰσ ἕλκεο μηδ᾽ ἄφενοσ.
32 ἀνδράσιν. ἀλλ᾽ αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
34 ἵζε καὶ ἅνδανε τοῖσ ὧν μεγάλη δύναμ[ισ]
36 συμμιγῆσ, ἀπολεῖσ καὶ τὸν ἐόντα (νόον)

---

versuum 1. 3. 5 initia paulo remotiora sunt a margine sinistra propter ornamentum | 3 μεσοισιν sine accentu | 13 ἄλαλε lectio certa est | 17 φιλον ἐστιν sine accentibus.

folii 25ᵛ columna I.

37 [τ](α)ῦ(τ)α μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε καί ποτε φήσεις,
39 κύρνε κύει πόλισ ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
41 ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ᾿ οἵδε σαόφρονεσ. ἡγεμόνεσ δὲ,
43 οὐδεμίαν (πω κ)ύρν᾿ ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρεσ
45 δῆμ[όν τε φθ]είρωσι δίκασ τ᾿ ἀδίκοισι διδῶσιν,
47 ἔλπεο (μὴ) δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι
49 (ε)ὖ[τ᾿ ἄ]ν τοῖσι κακοῖσι φίλ᾿ ἀνδράσι ταῦτα γένηται
51 ἐκ τῶν γαρ στάσισ ἐστὶ καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
53 κύρνε πόλισ μὲν ἔθ᾿ ἥδε πόλισ λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
55 ἀλλ᾿ ἀμφὶ πλευραῖσι δορὰσ αἰγῶν κατέτριβον
57 καὶ νῦν εἰσ᾿ ἀγαθοὶ πολυπαίδη οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
59 ἀλλήλουσ δ᾿ ἀπατῶσιν ἐπ᾿ ἀλλήλοισι γελῶντεσ
61 μῆδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ πολυπαίδη ἀστῶν
63 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσησ φίλοσ εἶναι.
65 σπουδαίων. γνώση γὰρ ὀϊζυρῶν φρένασ ἀνδρῶν.
67 ἀλλὰ δόλουσ ἀπάτασ τε πολυπλοκίασ τ᾿ ἐφίλησαν.
69 μήποτε κύρνε κακῷ πίσυνοσ βούλευε σὺν ἀνδρὶ
71 ἀλλὰ μετ᾿ ἐσθλῶν ἰὼν βούλευε πολλὰ μογῆσαι
73 πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλωσ ἀνακοίνεο πᾶσι
75 παύροισι πίσυνοσ μεγάλ᾿ ἀνδράσιν ἔργ᾿ ἐπιχείρει.
77 πιστὸσ ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
79 παύρουσ εὑρήσεισ πολυπαίδη ἄνδρασ ἑτέρουσ
81 οἵτινεσ ἂν τολμῷεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντεσ
83 τούτουσ οὐχ᾿ εὑρήσεισ διζήμενοσ οὐδ᾿ ἐπὶ πάντας,
85 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν,
87 μή μ᾿ ἔπεσι μὲν στέργε· νόον δ᾿ ἔχε καὶ φρένασ ἄλλη.
89 ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενοσ νόον, ἤ μ᾿ ἀποειπὼν,
91 ὃσ δὲ μιῆ γλώσση δίχ᾿ ἔχει νόον, οὗτοσ ἑταῖροσ
93 ἂν τισ ἐπαινήσει σε τόσον χρόνον ὅσσον ὁρώησ,
95 τοιοῦτόσ τοι ἑταῖροσ ἀνὴρ φίλοσ οὔτι μάλ᾿ ἐσθλὸσ
97 ἀλλ᾿ εἴη τοιοῦτοσ ἐμοὶ φίλοσ ὃσ τὸν ἑταῖρον
99 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ᾿ ἐν θυμῷ,
101 μηδεὶσ ἀνθρώπων πείση κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
103 ο(ὔ)τ᾿ ἂν σ᾿ ἐκ χαλεποῖο πόνοιο ῥύσαιτο καὶ ἄτησ

folii 25ᵛ columna II.

38 εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμὲ
40 εὐθυντῆρα κακῆσ ὕβριοσ ὑμετέρησ.
42 τετράφαται πολλὴν ἐσ κακότητα πεσεῖν.
44 ἀλλ᾿ ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἅδη,
46 οἰκείων κερδέων εἵνεκα κράτεοσ,
48 μηδ᾿ εἰ νῦν κεῖται πολλῆ ἐν ἡσυχία
50 κέρδεα δημοσίω σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
52 μούναρχοι δὲ πόλει μή ποτε τῆδε ἅδει·
54 οἳ πρόσθ᾿ οὔτε δίκασ ἤδεσαν, οὔτε νόμουσ.
56 ἔξω δ᾿ ὥστ᾿ ἔλαφοι τήνδ᾿ ἐνέμοντο πόλιν
58 νῦν δειλοί· τίσ κε ταῦτα ἀνέχοιτ᾿ ἐσορῶν
60 οὔτε κακῶν γνώμασ εἰδότεσ οὔτ᾿ ἀγαθῶν·
62 ἐκ θυμοῦ χρείησ εἵνεκα μὴ δὲ μιᾶσ
64 χρῆμα δὲ συμμίξησ μηδενὶ μήδ᾿ ὅτιοῦν
66 ὡσ σφιν ἐπ᾿ ἔργοισι πίστισ ἐπ᾿ οὐδεμία.
68 οὕτωσ ὡσ ἄνδρεσ μηκέτι σωζόμενοι
70 εὖτ᾿ ἂν σπουδαῖον πρῆγμ᾿ ἐθέλησ τελέσαι
72 καὶ μακρὴν ποσσὶ κύρν᾿ ὁδὸν ἐκτελέσαι,
74 παῦροι τοὶ πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον
76 μή ποτ᾿ ἀνήκεστον κύρνε λάβησ ἀνιην
78 ἄξιοσ ἐν χαλεπῆ κύρνε διχοστασίη.
80 πιστούσ· ἐν χαλεποῖσ πρήγμασι γινομένουσ
82 ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν
84 ἀνθρώπουσ οὓσ ναῦσ μὴ μία πάντασ ἄγοι
86 αἰδώσ. οὐδ᾿ αἰσχρὸν χρῆμ᾿ ἐπὶ κέρδος ἄγει
88 εἴ με φιλεῖσ καί σοι πιστὸσ ἐνέστι νόοσ.
90 ἔχθαιρ᾿ ἀμφαδίην νεῖκοσ ἀειράμενοσ
92 δεινὸσ κυρεῖ. ἐχθρὸσ βέλτεροσ ἢ φίλοσ ὠν
94 νοσφισθεὶσ δ᾿ ἄλλην γλῶσσαν ἵησι κακήν,
96 ὃσ κ εἴποι γλώσση λώια φρονεῖ δ᾿ ἕτερα·
98 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν,
100 φράζεο καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω
102 κύρνε τί δ᾿ ἔστ᾿ ὄφελοσ ἀνὴρ φίλοσ ὢν
104 οὔτέ κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει.

---

48 πολλῆ ex πολλὴ, ut videtur, factum | 51 γαρ sine accentu | 54 prius οὔτε fortasse ex οὖτε factum | 61 supra alteram vocabuli μηδένα litteram accentus gravis deletus est | 71 ἐσθλῶν ex ἐσθλῶν aut ex ἐσθλών factum, ut videtur | 76 ἀνιην sine accentu | 78 ἄξιοσ an ἄξιοι incertum | 92 ὠν sine spiritu | 96 κ sine apostropho | 97 ἐμοί, non ἐμόσ.

folii 26ʳ columna I.

105 δειλούσ δ᾽ εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρισ ἐστὶν
107 οὔτε γὰρ τὸν πόντον σπείρων βαθὺν λήϊον ἀμᾶσ,
109 ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον ἣν δ᾽ ἓν ἁμάρτησ,
111 οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντεσ.
113 μή ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
115 πολλοί τοι πόσιοσ καὶ βρώσιοσ εἰσὶν ἑταῖροι·
117 κιβδήλου ἀνδρὸσ χαλεπώτερον γνῶναι οὐδὲν
119 χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργυρου ἄσχετοσ ἄτη
121 εἰ δὲ φιλου νοοσ ἀνδρὸσ ἐνι στήθεσι λελήθει·
123 τοῦτο θεὸσ κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι
125 οὐδε γὰρ εἰδοίησ ἀνδρὸσ νόον οὔτε γυναικὸσ,
127 οὐδέ κεν εἰκάσαισ ὥσπέρ ποτ᾽ ἐσώριον ἐλθὼν
129 μήτ᾽ ἀρετὴν εὔχου πολυπαίδη ἔξοχοσ εἶναι,
131 οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸσ καὶ μητρὸσ ἄμεινον
133 οὐδεὶσ κύρν᾽ ἄτησ καὶ κέρδεοσ αἴτιοσ αὐτὸσ.
135 οὐδέ τισ ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδὼσ
137 πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν, ἐσθλὸν ἔθηκε
139 οὐδέ τω ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσα θέλησιν
141 ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότεσ οὐδὲν
143 οὐδείσ πω, ξεῖνον πολυπαίδη ἐξαπατήσασ,
145 βούλεο δ᾽ εὐσεβέων ὀλίγοισ σὺν χρήμασιν
147 ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ᾽ ἀρέτ᾽ ἐστι
149 χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκω ἀνδρὶ δίδωσιν
151 ὕβριν κύρνε θεὸσ πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρὶ
153 τίκτει τοι κόροσ ὕβριν ὅταν κακῶ ὄλβοσ ἕπηται
155 μή ποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεὶσ,
157 ζεὺσ γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλω
159 μή ποτε κύρν᾽ ἀγορᾶσθαι ἔποσ μέγα οἶδε γὰρ οὐδεὶσ
161 πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖσ φρεσὶ δαίμονι δ᾽ ἐσθλῶ
163 εἰσί δ᾽ οἳ βουλῇ τ᾽ ἀγαθῇ· καὶ δαίμονι κακῶ,
165 οὐδεὶσ ἀνθρώπων οὔτ᾽ ὄλβιοσ οὔτε πενιχρὸσ
167 ἀλλ᾽ ἄλω κακόν ἐστι τὸ δ᾽ ἀτρεκὲσ ὄλβιοσ οὐδείσ,
169 ὃν θεοὶ τιμῶσιν ὃ καὶ μωμεύμενοσ αἰνεῖ
171 θεοῖσ εὔχου οἷσ ἐστὶ κράτοσ· οὔτι ἄτερ θεῶν,

folii 26ʳ columna II.

106 ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸσ πολ[ιῆσ]
108 οὔτε κακοὺσ εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλά[βοισ]
110 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυ[ται] φιλό[τησ]
112 μνῆμα δ᾽ ἔχουσ᾽ ἀγαθῶν (καὶ χά)|ριν] (ἐξοπ)[ίσ](ω)
114 ἀλλ᾽ αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακ(ὸ)[ν λιμένα]
116 ἐν δὲ σπουδαίω πρήγματι (π)[αυρ](ό)[τερ]οι
118 κύρν᾽ οὐδ᾽ εὐλαβίησ ἐστὶ περὶ πλέο(νοσ)
120 κύρνε καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῶ
122 ψευδοὺσ ἐὼν δόλιον δ᾽ ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχ[η]
124 καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ᾽ ἀνιηρότατον.
126 πρὶν πειραθείησ ὥσπερ ὑποζυγίου·
128 πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ᾽ ἰδέαι·
130 μήτ᾽ ἄφενοσ. μοῦνον δ᾽ ἀνδρὶ γένοιτο τύχη·
132 ἔπλετο· οἷσ ὁσίη κύρνε μέμηλε δίκη
134 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορεσ ἀμφοτέρων
136 ἐσ τέλοσ εἴτ᾽ ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακὸν
138 καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν, ἔθηκε κακὸν
140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆσ πείρατ᾽ ἀμιχανίησ
142 θεοί δε κα σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον
144 οὐδ᾽ ἱκέτην, θνητῶν ἀθανάτουσ ἔλαθε
146 οἰκεῖν, ἢ πλουτεῖν ἀδίκωσ χρήματα πασσάμενοσ
148 πᾶσ δέ τ᾽ ἀνὴρ ἀγαθὸσ κύρνε δίκαιοσ ἐὼν
150 ἡ δ᾽ ἀρετὴ ολιγοισ ἄνδρᾶσι κύρν᾽ ἕπεται
152 οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμενον
154 ἀνθρώπων· καὶ ὅτῳ μὴ νόοσ ἄρτιοσ ᾖ
156 μηδ᾽ ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.
158 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν ἄλλοτε δ᾽ οὐδὲν ἔχειν
160 ἀνθρώπων· ὅτι νὺξ χ᾽ἡμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
162 οἷσ τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰσ ἀγαθὸν.
164 μοχθίζουσι τέλοσ δ᾽ ἔργμασιν οὐχ᾽ ἕπεται
166 οὔτε κακὸσ νόσφι δαίμονοσ οὔτ᾽ ἀγαθὸσ.
168 ἀνθρώπων ὁπόσουσ ἠέλιοσ καθορᾶ
170 ἀνδρόσ δε σπουδὴ γίνεται οὐδεμία
172 γίνεται ἀνθρώποισ οὔτ᾽ ἀγάθ᾽ οὔτε κακὰ

115 utrum ἑταῖροι· an ἑταῖροι. scribere voluerit librarius, discerni nequit | 119 ἀργυρου sine accentu | 121 φιλου et νοοσ et ἐνι sine accentibus | 125 οὐδε sine accentu | 127 lectio ποτ᾽ ἐσώριον certa est | 150 ολιγοισ sine accentu | 150 ἄνδρᾶσι, non ἀνδράσι | 150 ἕπεται ex ἔπεται factum | 153 ὕβριν an ὑβριν incertum | 171 ἐστὶ scriptum est, non ἔστι.

folii 26^{v} columna I.

173 ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα
175 ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐσ μεγακήτεα πόντον,
177 (καὶ) γὰρ ἀνὴρ (πενίη) δεδμημένοσ, οὔτέ τι εἰπεῖν,
179 χρὴ γᾶρ (δμ)[ῶσ] (ἐπ)ὶ γῆν καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσησ,
181 [τεθνάμεναι] φίλε κῦρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
183 κρι[οὺσ] μὲν καὶ ὄνουσ διζήμεθα κῦρνε καὶ ἵππουσ
185 βήσεσθαι. γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδᾶί.
187 οὐδὲ μίη κακοῦ ἀνδρὸσ ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτισ,
189 χρήματα μὲν τιμῶσι καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸσ ἔγημε
191 οὕτω μὴ θαύμαζε γένοσ πολυπαίδη ἀστῶν,
193 αὐτὸσ τοιαύτην εἰδὼσ κακόπατριν ἐοῦσαν
195 ἔνδοξοσ, κακόδοξον. ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη,
197 χρῆμα θ᾽ ᾧ διόθεν καὶ σὺν δίκη ἀνδρὶ γένηται
199 εἰ δ᾽ ἀδίκωσ παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέι θυμῷ,
201 αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδοσ δοκεῖ ἐσ δὲ τελευτὴν,
203 ἀλλὰ τάδ᾽ ἀνθρώπων ἀπατᾶ νόον οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὐτοὺσ
205 ἀλλ᾽ ὁ μὲν αὐτοὺσ τίσε κακὸν χρέοσ οὐδε φίλοισιν
207 ἄλλον δ᾽ οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατοσ γὰρ ἀναιδὴσ.
209 οὐδείσ τοι φεύγοντι φίλοσ καὶ πιστὸσ ἑταῖροσ.
211 οἶνον τοι πίνειν πολὺν κακόν· ἣν δέ τισ αὐτὸν,
213 κύρνε φίλουσ κατὰ πάντασ ἐπίστρεφε π(ο)ικίλον ἦθοσ
215 πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. ὃσ ποτὶ πέτρη,
217 νῦν μὲν τῆδ᾽ ἐφέπου τότε δ᾽ ἀλλοῖοσ χρόα γίνου
219 μὴ δ᾽ ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιτάων
221 ὅσ τίσ τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν
223 κεῖνοσδ᾽ ἄφρων ἐστὶ νόου βεβλαμμένου ἐσθλοῦ·
225 ἀλλ᾽ ὁ μὲν, οὐκ ἐθέλει κακοκερδίησιν ἕπεσθαι
227 πλούτου δ᾽ οὐδὲν τέρμα πεφασμενον ἀνθρώποισιν
229 διπλάσιον σπεύδουσι τίσ ἂν κορέσειεν ἅπαντασ
231 ἄτη δ᾽ ἐξ αὐτῆσ ἀναφαίνεται ἣν ὁπότε ζεὺσ
233 ἀκρόπολισ καὶ πῦργοσ ἐὼν καὶ νεόφρονι δήμῳ,
235 οὐδέ τι πρέπει ὑμῖν ἅτ᾽ ἀνδρᾶσι σωζομένοισιν
237 (σοὶ μὲν ἐγὼ) πτέρ᾽ ἔδωκα σὺν οἷσ ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον

folii 26^{v} columna II.

174 καὶ γήρωσ πολιοῦ κῦρνε καὶ ἠπιάλου
176 ῥιπτεῖν καὶ πετρῶν κῦρνε κατ᾽ ἠλιβάτων
178 οὔτ᾽ ἔρξαι δύναται. γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.
180 δίζεσθαι χαλεπῆσ κῦρνε λύσιν πενίησ
182 ἢ ζώειν χαλεπῆ τειρόμενον πενίη.
184 εὐγενέασ. καί τισ βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
186 ἐσθλὸσ ἀνὴρ ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ
188 πλουσίου. ἀλλ᾽ ἀφνεὸν βούλετ᾽ ἀντ᾽ ἀγαθοῦ
190 καὶ κακὸσ ἐξ ἀγαθοῦ πλούτου ἔμιξε γένοσ
192 μαυροῦσθαι συν γὰρ μίσγεται. ἐσθλὰ κακοῖσ
194 εἰσ οἴκουσ ἄγεται χρήμασι πειθόμενοσ
196 ἐντύνει ἥτ᾽ ἀνδρὸσ τλήμονα θῆκε νόον
198 καὶ καθαρῶσ, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει
200 κτήσεται εἴθ᾽ ὅρκω πὰρ τὸ δίκαιον ἑλὼν,
202 αὖθισ ἔγεντο κακὸν θεῶν δ᾽ ὑπερέσχε νόοσ
204 τίνονται μάκαρεσ πρήγματοσ ἀμπλακίησ
206 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπεκρέμασεν.
208 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροισ ἕζετο κῆρα φέρων
210 τῆσ δε φυγῆσ ἐστι τοῦτ᾽ ἀνιηρότερον.
212 πίνει ἐπισταμένωσ, οὐ κακὸσ ἀλλ᾽ ἀγαθὸσ.
214 ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν᾽ ἕκαστοσ ἔχει.
216 τῇ προσομιλήσει. τοῖοσ ἰδεῖν ἐφάνη.
218 κραιπνόν τι σοφίη γίνεται ἀτροπίησ
220 κῦρνε μέσην δ᾽ ἔρχου τὴν ὁδὸν ὥσπερ ἐγώ
222 ἀλλ᾽ αὐτὸσ μοῦνοσ ποικίλα δήνε᾽ ἔχειν,
224 ἴσωσ γὰρ πάντεσ ποικίλ᾽ ἐπιστάμεθα
226 τῷ δὲ, δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον
228 οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πιστὸν ἔχουσι βίον,
230 χρήματά τοι θνητοῖσ γίνεται ἀφροσύνη.
232 πέμψει τειρομένοισ ἄλλοτε τ᾽ ἄλοσ ἔχει.
234 κῦρν᾽ ὀλίγησ τιμῆσ ἔμμορεν ἐσθλὸσ ἀνὴρ
236 ἁλύειν κῦρν᾽ ὡσ πόλε᾽ ἁλωσομένη.
238 πωτήσει κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειράμενοσ·

---

174 ἠπιάλου an ἡπιάλου incertum propter correcturam | 177 pro καὶ veri simile non est πᾶσ scriptum fuisse | 180 δίζεσθαι scriptum est sine ulla correctura | 181 βελ$^{\tau\rho'}$ i. e. βέλτερον | 182 τειρόμενον probabilius est extare quam πειρόμενον | 185 i. e. μελεδαίν cum quavis terminatione monosyllaba longa | 187 οὐδὲ μίη scriptum est, non οὐδεμίη | 192 συν sine accentu | 196 ἐντύνει ex ἐκτύνει (vix ex ἐκτίνει, nullo modo ex ενλυναι) correctum | 205 οὐδε sine accentu | 206 in ἄτην littera α correctione effecta est, ut videtur | 208 ἐπὶ ex ἐπεὶ, ut videtur, correctum | 210 δε cum rasura supra ε | 211 αὐτὸν an αὐτὸσ ncertum | 216 ἐφάνη ex ἐφάνει, ut videtur, correctum | 218 κραιπνόν ex κραιπρόν, ut videtur, correctum | 221 οὐδὲν, non ;οὐδενὸσ scriptum est; littera ε paulo altior est, aeque atque alibi haud raro | 227 πεφασμενον sine accentu | 229 ἂν ex ἂν factum | 235 ὑμῖν quam ἡμῖν scriptum esse probabilius est.

folii 27ʳ columna I.

239 ῥηιδίως ϑοίνησ δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
241 καί σε συναυλίσκουσι λιγυφϑόγγοισ νέοι ἄνδρεσ,
243 ἄσονται. καὶ ὅταν δνοφερῆσ ὑπὸ κευϑμῶσι γαίησ
245 οὐδέ ποτ' οὐδὲ ϑανὼν ἀπολεῖσ κλέοσ οὐδέ τε λήσεισ
247 κύρνε καϑ' ἑλλάδα γῆν στρωφώμενοσ ἠδ' ἀνὰ νήσουσ
249 οὐχ' ἵππων νώτοισιν ἐφημένοσ ἀλλά τε πέμψει,
251 πᾶσιν οἷσι μέμηλε καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδή
253 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦσ.
255 κάλλιστον. τὸ δικαιότατον λῶστον δ' ὑγιαίνειν
257 ἵππωσ ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεϑλίη ἀλλὰ κάκιστον,
259 πολλάκι δ' ἠμέλησα διαρρήξασα χαλινὸν,
261 οὔ μοι πίνεται οἶνοσ ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνη,
263 ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆεσ
265 ἔνϑα μέσην παρὰ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
267 γνωτή τοι πενίη καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα
269 πάντη γὰρ τοὔλασσον ἔχει πάντη δ' ἐπίμικτον
271 ἴσωσ τοι τὰ μὲν ἄλλα ϑεοὶ ϑνητοῖσ ἀνϑρώποισ,
273 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνϑρώποισ ϑανάτου τε
275 παῖδασ ἐπεὶ ϑρέψαιο καὶ άρμενα πάντα παράσχοισ
277 τὸν πατέρ' ἐχϑαίρουσι καταρῶνται δ' ἀπολέσϑαι
279 εἰκὸσ τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶσ τὰ δίκαια νομίζειν
281 δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσϑαι
283 ἀστῶν μηδενὶ πιστὸσ ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε
285 μηδ' εἰ ζῆν' ἐϑελει παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
287 ἐν γάρ τοῖ πόλει ὧδε κακοψόγω ἁνδάνει οὐδὲν.
289 νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαϑῶν κακὰ γίνεται ἐσϑλὰ κακοῖσιν,
291 αἰδὼσ μὲν γὰρ ὄλωλεν ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρισ
293 οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται ἀλλά μιν ἔμπησ
295 κωτίλω ἀνϑρώπω σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχϑοσ
297 ἐχϑαίρουσι δὲ πάντεσ ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξισ
299 οὐδὲ ϑέλει φίλοσ εἶναι ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται
301 πικρὸσ καὶ γλυκὺσ ἴσϑι καὶ ἀργαλέοσ καὶ ἀπηνήσ,
303 οὐ χρὴ κιγχλίζειν ἀγαϑὸν βίον ἀλλ' ἀτρεμίζειν.
305 οἱ κακοὶ οὐ πάντωσ κακοὶ ἐκ γαστρὸσ γεγόνασιν
307 ἔργα τε δειλ' ἔμαϑον καὶ ἔπη δίσφημα καὶ ὕβριν

folii 27ʳ columna II.

240 ἐν πάσαισ πολλῶν κείμεν[οσ] ἐ(ν) [στό](μασ)[ι]
242 εὐκόσμωσ ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγ(έα)
244 βῆσ πολυκωκύτουσ εἰσ ἀΐ[δαο] (δόμ)[ουσ]
246 ἄφϑιτον ἀνϑρώποισ αἰὲν ἔχ(ων ὄνο)[μα]
248 ἰχϑυόεντα περῶν πόντο[ν ἐπ' ἀτρύγετον]
250 ἀγλαὰ μουσάων δῶρα ἰοστεφά(νων)
252 ἔσση ὁμῶσ. ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιο[σ]
254 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοισ μ' ἀπα[τᾶ](σ)
256 πρᾶγμα δε τερπνότατον, οὗ τισ ἐρᾶ τὸ τυχεῖν
258 ἄνδρα φέρω καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον.
260 φεύγειν ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον
262 ἄλλοσ ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων
264 ὡσϑαμά ϑ' ὑδρεύει καί με γοῶσα φέρει.
266 δειρὴν. ἡ δὲ τερεν φϑεγκετ' ἀπὸ στόματοσ
268 οὔτε γὰρ εἰσ ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκασ
270 πάντη δ' ἐχϑρὰ ὁμῶσ γίνεται ἔνϑά περ ἤ
272 γῆρασ τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν
274 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον.
276 χρήματα δ' ἐγκαταϑῆσ πόλλ' ἀνιηρὰ παϑὼν,
278 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.
280 μηδεμίαν κατόπιν ἀζόμενον νέμεσιν
282 πὰρ ποδὸσ· ἡγεῖσϑαι ϑ' ὡσ καλὰ πάντα τιϑεῖ.
284 μήϑ' ὅρκω πίσυνοσ μήτε φιλημοσύνη
286 ἔγγυον ἀϑανάτων πιστὰ τιϑεῖν ἐϑέλων
288 ὡσ δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι
290 ἀνδρῶν· γίνονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοσ
292 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
294 καὶ κρατερὸν περ ἐόνϑ' αἱρεῖ ἀμηχανίη.
296 φϑεγγόμενοσ δ' ἀδαὴσ οἷσι παρῆ μέλεται
298 ἀνδρὸσ τοιούτου συμποσίω τελέϑει
300 οὐδ' ἢν ἐκ γαστρὸσ κύρνε μιᾶσ γεγόνει·
302 λάτροισι καὶ δμωσὶ γείτοσί τ' ἀγχιϑύροισ
304 τὸν δὲ κακὸν κινεῖν ἔστ' ἂν ἐσορϑὰ λάβησ
306 ἀλλ ἄνδρεσι κακοῖσ συνϑέμενοι φιλίην
308 ἐλπόμενοι κείνουσ πάντα λέγειν ἔτ(υ)μα

---

244 πολυκωκύτουσ quam πολὺκωκύτουσ scriptum esse probabilius est | 249 ultima vocabuli ἀλλά littera ita scripta est, ut inter α et accentum acutum parva rasura sit | 256 δε sine accentu | 256 τὸ inter scribendum ex $\overset{\tau\epsilon}{\pi o}$, ut videtur, correctum | 264 ὡσϑαμά ex ὡσϑαμὰ correctum | 266 τερεν φϑεγκετ' sine accentibus | 267 ἀλλοτρίη, non ἀλλοτρία | 275 άρμενα sine spiritu | 285 ἐϑελει sine accentu | 286 ἀϑανάτων ex ἀϑάνατον correctum | 287 γάρ ex γὰρ correctum | 287 τοῖ ex τῆ correctum, ut videtur | 288 ἀνολβότεροι an ἀναιβότεροι incertum | 293 μιν scriptum esse constat | 294 vocabuli alterius littera paenultima duplici accentu, et gravi et acuto, instructa est | 296 μέλεται an μελέται incertum | 304 ἐσορϑὰ quam εσὸρϑὰ scriptum esse probabilius est.

folii 27ᵛ columna I.

309 [ἐν] μεν͂ συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμενοσ ἴσθι
311 εἰσ δὲ φέρει τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ κρα^{τρ} εἴη
313 ἐν μὲν μαινομένοισ μάλα μαίνομαι ἐν δὲ δικαίοισ,
315 πολλοῖ (τοι) πλουτοῦσι κακοὶ ἀγαθοί δε πένονται
317 α τῆσ ἀρετῆσ τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ
318 χρήματα δ᾽ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοσ ἔχει.
320 τολμᾶ δ᾽ ἔν τε κακοῖσ κείμενοσ ἔν τ᾽ ἀγαθοῖσ
322 ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν
324 πειθόμενοσ χαλεπῆ κύ̄ρνε διαβολίῃ
326 οὔποτ᾽ ἂν ἀλλήλοισ ἀρίθμιοι οὐδε φίλοι.
328 θνητοῖσ κύρ̄νε θεοί δ᾽ οὐκ ἐθέλουσι φέρειν
330 κύρ̄νε σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων
332 μηδ ἑτέροισ διδοὺσ κύρνε τὰ τῶν ἑτέρων
334 οὐδὲ γαρ οἴκαδε βὰσ γίνεται αὐτὸσ ἔτι
336 κύρν᾽ ἕξεισ ἀρετὴν ἥντε λαβεῖν χαλεπὸν
338 τῶν τ᾽ ἐχθρῶν μεῖζον κύρ̄νε δυνησόμενον
340 εἰ μὴ ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτου
342 δὸσ δέ μοι ἀντι κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθὸν
344 εὑροίμην δοίην τ᾽ ἀντ᾽ ἀνιῶν ἀνίασ.
346 ἀνδρῶν οἳ τἀμὰ χρήματα ἔχουσι βίῃ
348 χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ᾽ ἀποσεισάμενοσ
350 δαίμων· ὃσ κατ᾽ ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε
352 ἄνδρ᾽ ἰέναι τί δή μ᾽ οὐκ εθέλοντα φιλεῖσ
354 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.
356 εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ᾽ ἐπέβαλλεν ἔχειν
358 ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενοσ
360 παύρουσ κηδεμόνασ σῆσ κακότητοσ ἔχεισ
362 κύρν᾽ ἀποτιννυμένου δ᾽ αὔξεται ἐξοπίσω
364 τί σαίνειν πρόφασιν μηδεμίην θέμενοσ.
366 δειλῶν τῶι τελέθει κραδίη ὀξυτέρη
368 οὔτε γὰρ εὖ ἔργον ἁνδάνω, οὔτε κακῶσ
370 μιμεῖσθαι δ᾽ οὐδεὶσ τῶνασόφων δύναται
372 εἰσ φιλότητα λίην κύ̄ρνε προσελκόμενοσ
374 τιμὴν αὐτὸσ ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν

folii 27ᵛ columna II.

310 πάντα δέ μιν λήθειν ὡσ ἀπεόντα δόκεῖ
312 γινώσκων ὀργὴν ἥντιν᾽ ἕκαστοσ ἔχει.
314 πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατοσ.
316 ἀλλ᾽ ἡμεῖσ τούτοισ οὐ διαμειψόμεθα
320 τολμᾶ δ᾽ ἔν τε κακοῖσ κείμενοσ ἔν τ᾽ ἀγαθοῖσ· γ´
319 κύρν᾽ ἀγαθὸσ μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ β̄
321 εἰ δὲ θεὸσ κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει,
323 μή ποτ᾽ ἐπισμικρὰ προφάσει φίλον ἄνδρ᾽ ἀπολέσσῃσ
325 εἴ τισ ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
327 εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἕπονται
329 καὶ βραδὺσ εὔβουλοσ εἷλε ταχὺν ἄνδρα διώκων
331 ἥσυχοσ ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσὶ
333 μή ποτε φεύγοντ᾽ ἄνδρα ἐπελπίδι κύ̄ρνε φιλήσῃσ
335 μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ᾽ ἄριστα. καὶ οὕτωσ,
337 ζεύσ μοι τῶν τε φίλων δώῃ τίσιν οἵ με φιλεῦσι
339 χ᾽οὕτωσ ἂν δοκέοιμι μετ᾽ ἀνθρώπων θεὸσ εἶναι
341 ἀλλὰ ζεῦσ τέλεσόν μοι ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν
343 τεθναίην δ᾽ εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνάων
345 αἶσα γὰρ οὕτωσ ἐστὶ τίσισ δ᾽ οὐ φαίνεται ἡμῖν
347 συλήσαντεσ. ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
349 τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν ἐπιτεσθλὸσ ἄροιτο
351 ἁ δειλὴ πενίη τί μένεισ προλιποῦσα παρ᾽ ἄλλον
353 ἀλλ᾽ ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο μηδὲ μεθ᾽ ἡμῶν
355 τόλμα κύ̄ρνε κακοῖσιν ἐπεὶ κ᾽ ἐσθλοῖσιν ἔχαιρεσ
357 ὡσ δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβεσ κακόν, ὣσ δὲ καὶ αὖτισ
359 μηδὲ λί^ηαν ἐπίφαινε. κακὸν δέ τι κύ̄ρν᾽ ἐπιφαίνειν
361 ἀνδρόσ τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντοσ
363 εὖ κώτιλε τὸν ἐχθρὸν. ὅταν δ᾽ ὑποχείριοσ ἔλθῃ.
365 ἴσχε νόον· γλώσσῃ δὲ τὸ μειλίχιον αἰὲν ἐπέσθω
367 οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὅντιν᾽ ἔχουσιν
369 μωμεῦνται δέ με πολλοὶ ὁμῶσ κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοὶ
371 μή μ᾽ ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ᾽ ἅμαξαν ἔλαυνε
373 ζεῦ φίλε θαυμάζω σε σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεισ
375 ἀνθρώπων δ᾽ εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου

376 σὸν δε κράτοσ πάντων ἔσθ᾽ ὕπατον βασιλεῦ·

---

309 accentus supra quartam ab exitu litteram vocabuli πεπνυμενοσ legi nequit; fortasse πέπνυμενοσ scriptum erat | 310 δόκεῖ (sic) | 311 aut κρατ(ε)ρον significant ea, quae in codice scripta sunt, aut κρατρ [vel potius κρατ(ε)ρ] cum accentu gravi ad quamvis terminationem pertinente | 317 littera α in codice ita prominet in marginem sinistram, ut prima vocabuli τῆσ littera suum locum sub prima versus 315 littera occupet; littera illa α non secus atque litteris β̄ (post versum 319) et γ´ (post v. 320) indicatur, quomodo versus transponendi sint | 326 οὐδε sine accentu | 334 γαρ quam γὰρ scriptum esse probabilius est | 342 ἀντι sine accentu | 351 (initio) ἁ scriptum erat, vix ἆ | 352 εθέλοντα sine spiritu | 364 τί σαίνειν scriptum est, non τῖσαί νιν | 366 τῶι quam τῶι scriptum esse paulo probabilius est.

folii 28ʳ columna I.

377 πῶσ δὴ σεῦ κρονίδη τολμᾶ νόοσ ἄνδρασ ἀλιτροὺσ
379 ἤν τε πρόσσω φροσύνην τερφθῆ νόοσ ἤν τε πρὸσ ὕβριν
381 οὐδέ τι κεκριμένον πρὸσ δαίμονοσ ἐστὶ βροτοῖσιν
383 ἔμπησ δ᾽ ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα τοί δ᾽ ἀπὸ δειλῶν
385 μητέρ᾽ ἀμηχανίησ ἔλαβον τὰ δίκαια φιλεῦντεσ
387 βλάπτουσ᾽ ἐν στήθεϊ φρένασ κρατερῆσ ὑπ᾽ ἀνάγκησ
389 χρημοσύνη εἴκων ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει
391 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κακὸν δέοι οὐδὲν ἔοικεν
393 ἐν πενίῃ δ᾽ ὅ τε δειλὸσ ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων,
395 τοῦ μὲν γὰρ τἄδικα φρονέει νόοσ. οὔτε περ αἰεὶ
397 τοῦ δ᾽ αὖ οὔτε κακοῖσ ἕπεται νόοσ, οὔτ᾽ ἀγαθοῖσι
399 αἰδεῖσθαι δὲ φίλουσ φεύγειν τ᾽ ὀλεσήνορασ ὅρκουσ
401 μήδὲν ἄγαν σπεύδειν. καιρὸσ δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστοσ
403 σπεύδει ἀνὴρ κέρδοσ διζήμενοσ· ὅντινα δαίμων
405 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὲν ἢ κακὰ ταῦτ᾽ ἀγάθ᾽ εἶναι,
407 φίλτατοσ ὢν ἥμαρτεσ ἐγὼ δέ τοι αἴτιοσ οὐδὲν
409 οὐδένα θησαυρὸν παισὶ καταθήσει ἀμείνω,
411 μηδενὸσ ἀνθρώπων κακίων δόκει εἶναι εταῖροσ
413 πίνων δ᾽ οὐχ᾽ οὕτωσ θωρήξομαι οὐδέ με γ᾽ οἶνοσ,
415 οὐδέν᾽ ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενοσ εὑρεῖν
417 ἐσ βάσανον δ᾽ ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδω,
419 πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκησ,
421 πολλοῖσ ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
423 πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον.
425 πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
427 φύντα δ᾽ ὅπωσ ὤκιστα πύλασ ἀΐδαο περῆσαι
429 φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶον βροτὸν ἢ φρένασ ἐσθλὰσ
431 ὅσ τισ σώφρον᾽ ἔθηκε τὸν ἄφρονα κἀκ κακοῦ ἐσθλόν,
433 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτειρὰσ φρένασ ἀνδρῶν
435 εἰ δ᾽ ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
437 πειθόμενοσ μύθοισι σαόφροσιν ἀλλὰ διδάσκων
439 νήπιοσ ὃσ τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσι
441 οὐδεὶσ πάντ᾽ ἐστὶ πανόλβιοσ· ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐσθλὸσ,
443 δειλὸσ δ᾽ οὔτε κακοῖσιν ἐπίσταται οὔτ᾽ ἀγαθοῖσι,
445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ᾽ ἀλ᾽ ἐπιτολμᾶν
447 εἴ με θέλεισ πλύνειν κεφαλῆσ ἀμίαντον ἀπ᾽ ἄκρησ,
449 εὑρήσεισ δέ με πᾶσιν ἐπ᾽ ἔργμασιν ὥσπερ ἀπεφθὸν

folii 28ʳ columna II.

378 ἐν ταυτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχ(ειν)
380 ἀνθρώπων ἀδίκοισ ἔργασι πειθομένω(ν)
382 οὐδ᾽ ὁδὸσ ἥν τιν᾽ ἰὼν ἀθανάτ(οισιν ἅδ)[οι]
384 ἔργων ἴσχονται ὅμωσ π(ενί)η(σ)
386 ἥτ᾽ ἀνδρῶν προάγει θυμὸν (ἐσ ἀμπ)[λακίην]
388 τολμᾶ δ᾽ οὐκ εθέλων αἴσχ(ιον) πολλ(ὰ) φέρειν
390 ψεύδεα τ᾽ ἐξαπάτασ τ᾽ οὐλομέν(ασ τ᾽ ἔριδασ)
392 ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανί(ην)
394 φαίνεται. εὖτ᾽ ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχ[ῃ]
396 ἰθείη γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
398 τὸν δ᾽ ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.
400 ἔντρεπε δ᾽ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενοσ.
402 ἔργμασιν ἀνθρώπων πολλάκι δ᾽ εἰσ ἀρετὴν
404 πρόφρων εἰσ μεγάλην ἀμπλακίην παράγει.
406 εὐμαρέωσ ἃ δ᾽ ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακὰ
408 ἀλλ᾽ αὐτὸσ γνώμησ οὐκ ἀγαθῆσ ἔτυχεσ.
410 αἰδοῦσ. ἥτ᾽ ἀγαθοῖσ ἀνδράσι κύρν᾽ ἕπεται.
412 ᾧ γνώμη θ᾽ ἕπεται κύρνε καὶ ᾧ δύναμισ
414 ἐξάγει ὥστ᾽ εἰπεῖν δεινὸν ἔποσ περὶ σοῦ
416 πιστὸν ἑταῖρον ὅτῳ μή τισ ἔνεστι δόλοσ.
418 χρυσόσ. ὑπερτερίησ δ᾽ ἄμμιν ἔνεστι νόοσ
420 σιγῶ. γινώσκων ἡμετέρην δύναμιν
422 ἁρμόδιαι καί σφιν πόλλ᾽ ἀμέλητα μέλει.
424 ἐσθλόν δ᾽ ἐξελθὼν λώιον ἢ τὸ κακὸν
426 μήδ᾽ ἐσιδεῖν αὐγὰν ὀξέοσ ἠελίου
428 καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον
430 ἔνθέμεν οὐδείσ πω τοῦτο γ᾽ ἐπεφράσατο
432 οὐδ᾽ ἀσκληπιάδαισ τοῦτο γ᾽ ἔδωκε θεὸσ
434 πολλοὺσ ἂν μισθοὺσ καὶ μεγάλουσ ἔφερον
436 οὔποτ᾽ ἂν ἐξ αγαθοῦ πατρὸσ ἔγεντο κακὸσ
438 οὔποτε ποιήσεισ τὸν κακὸν ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν
440 τὸν δ᾽ αὐτοῦ κήδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.
442 τολμᾶ ἔχειν τὸ κακὸν κοὐκ ἐπίδηλοσ ὅμωσ·
444 θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόσεισ,
446 χρὴ δῶρ᾽ ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
448 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρησ
450 χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ

---

382 utrum ἅδοι an ἄδοι scriptum sit, nullo modo dici potest | 384 πενίησ quam πενίην scriptum esse probabilius est | 387 στήθεϊ quam στήθεσϊ scriptum esse multo probabilius est | 388 εθέλων sine spiritu | 395 οὔτε scriptum esse constat | 426 αὐγὰν quam αὐγὰσ scriptum esse aliquanto probabilius est | 430 ἔνθέμεν (sic) | 436 αγαθοῦ sine spiritu | 442 ἔχειν scriptum est, non ἔχων | 443 ἀγαθοῖσι scriptum est, non ἀγαθοῖσιν | 445 ἐπέρχοντ᾽ correctum ex ἐπέρχονται | 445 ἀλ᾽ (sic) | 449 ἀπεφθὸν scriptum est, non ἄπεφθον.

folii 28v columna I.

451 (τοῦ) χροιῆσ καθύπερθε μέλασ οὐχ᾽ ἅπτεται ἰὸν
453 [ὤνθρωπ᾽] εἰ γνώμησ ἔλαχεσ μεροσ ὥσπαρ ἀνοίησ
455 (π)ολλοῖσ ἂν ζηλωτὸσ ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
457 [οὔ τοι σύμφορόν] ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι,
459 ο[ὐδ᾽] ἄγ[κυραι] ἔχουσιν ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
461 μήπ[οτ᾽] ἐπ᾽ ἀπρήκτοισι νόον ἔχε μηδὲ μενοίνα,
463 (εὐ)[μα]ρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τοι δειλὸν
465 ἀμφ᾽ ἀρετῇ τρίβου καί σοι τὰ δίκαια φίλ᾽ ἔστω
467 μηδένα τῶνδ᾽ ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ᾽ ἡμῖν
469 μηδ᾽ εὕδοντ᾽ ἐπέγειρε σιμωνίδη ὅντινα ἡμῶν
471 μὴ δὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κελευ᾽ ἀεκοντα καθεύδειν
473 τῶ πίνειν δ᾽ ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω
475 αὐτὰρ ἐγὼ μέτρον ἔχω μελιηδέοσ οἴνου,
477 ἥξω δ᾽ ὡσ οἶνοσ χαριέστατοσ ἀνδρὶ πέποσθαι
479 ὃσ δ᾽ ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιοσ μέτρον οὐκέτι κεῖνοσ
481 μυθεῖται δ᾽ ἀπάλαμνα τὰ νήφουσι γίνεται αἰσχρὰ
483 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων ὅτε νήπιοσ· ἀλλὰ σὺ ταῦτα,
485 ἀλλ᾽ ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο· μή σε βιάσθω
487 ἢ παρεὼν μὴ πίνε σύ δ᾽ ἔχε τοῦτο μάταιον
489 ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιοσ, ἡ δὲ πρόκειται.
491 ἀρνεῖσθαι δ᾽ οὐκ οἶδασ. ἀνίκητοσ δέ τοι οὗτοσ,
493 ὑμεῖσ δ᾽ εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντεσ.
495 εἰσ τὸ μέσον φονεῦντεσ ἐνὶ καὶ σὺν ἅπασι
497 ἄφρονοσ ἀνδρὸσ ὁμῶσ καὶ σώφρονοσ οἶνοσ ὅταν δὴ
499 ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριεσ ἄνδρεσ,
501 καὶ μάλα περ πινυτοῦ τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων
503 οἰνοβαρῶ κεφαλὴν, ὄνομα κριταὶ καί με βιᾶται
505 ἡμετέρησ τὸ δὲ δῶμα περὶ τρέχει. ἀλά (λ) γ᾽ ἀναστὰσ,
507 καὶ νόον ἐν στήθεσσι δέδοικα δὲ μή τι μάταιον,
509 οἶνοσ πινόμενοσ πολλοῖσ κακὸν ἢν δέ τισ αὐτῶν
511 ἦλθεσ δὴ κλεάριστε βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσασ
513 νηόσ τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖσ
515 τῶν δ᾽ ὄντων τὰ ἄριστα παρέξομεν ἢν δέ τισ ἔλθῃ
517 οὔτ᾽ ἔτι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι οὔτ᾽ ἔτι μεῖζον
519 ἢν δέ τισ εἰρῶτα τὸν ἐμὸν βίον ὧδέ οἱ εἰπεῖν

folii 28v columna II.

452 οὐδ᾽ εὐρῶσ αἰεί δ᾽ ἄνθοσ ἔχει καθαρὸν
454 καὶ σώφρων οὕτωσ ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
456 οὕτωσ ὥσπερ νῦν οὐδ᾽ ἐνὸσ ἄξιοσ εἶ
458 οὐ γὰρ πηδαλίω πείθεται ὡσ ἄκατοσ.
460 πολλάκισ ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα·
462 χρήμασι τῶν ἄνυσισ γίνεται οὐδεμία.
464 οὔτ᾽ ἀγαθὸν χαλεπῶ δ᾽ ἔργματι κῦδοσ ἔχει
466 μηδέ σε νικάτω κέρδοσ ὅτ᾽ αἰσχρὸν ἔθει
468 μηδὲ θύραζε κέλευ᾽ οὐκ ἐθελοντ᾽ ἰέναι
470 θωρηχθέντ᾽ οἴνω μαλθακὸσ ὕπνοσ ἕλοι
472 πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον. χρῆμ᾽ ἀνιηρὸν ἔφυ
474 οὐ πάσασ νύκτασ γίνεται ἁβρὰ παθεῖν
476 ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκάδ᾽ ἰὼν
478 οὔτέ τοι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
480 τῆσ αὐτοῦ γλώσσησ καρτερὸσ οὐδὲ νόου·
482 αἰδεῖται δ᾽ ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ.
484 γινώσκων μὴ πίν᾽ οἶνον ὑπερβολάδην
486 γαστὴρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον
488 κωτίλλοισ αἰεὶ τοὔνεκά τοι μεθύεισ
490 τήν δε θεοῖσ σπένδεισ τήν δ᾽ ἐπὶ χειρὸσ ἔχεισ
492 ὃσ πολλὰσ πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ
494 ἀλλήλων ἔριδασ δὴν ἀπερυκόμενοι
496 χοὔτωσ συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι
498 πίνηθ᾽ ὑπὲρ μέτρον κοῦφον ἔθηκε νόον
500 γινώσκουσ᾽ ἀνδρόσ δ᾽ οἶνοσ ἔδειξε νόον
502 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφὸν
504 οἶνοσ ἀτὰρ γνώμησ οὐκ ἔτεγώ ταμίησ
506 πειρηθῶ μή πωσ καὶ πόδασ οἶνοσ ἔχει (η)
508 ἔρξω θωρηχθεὶσ καὶ μέγ᾽ ὄνειδοσ ἔχω
510 πίνῃ ἐπισταμένωσ, οὐ κακὸν ἀλλ᾽ ἀγαθὸν
512 ἔνθαδ᾽ ἐπ᾽ οὐδὲν ἔχοντ᾽ ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
514 κλεάριθ᾽, οἷ ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοὶ.
516 σεῦ φίλοσ ὢν κατάκεισ᾽ ὡσ φιλότητοσ ἔχει(σ)
518 σῆσ ἕνεκα ξενίησ ἄλλοθεν οἰσόμεθα
520 ὡσ εὖ μὲν χαλεπῶσ ὡσ χαλεπῶσ δε μάλ᾽ εὖ

---

451 utrum ἰὸν scriptum sit an ἰὸσ an ἰὸν ex ἰὸσ correctum an ἰὸσ ex ἰὸν correctum, incertum est | 453 μεροσ sine accentu | 453 ὥσπαρ (sic) | 456 ἐνὸσ (sic) | 467 μηδένα ex μὴδένα correctum | 468 ἐθελοντ᾽ sine accentu | 471 κελευ᾽ ἀεκοντα sine accentibus | 476 οἴκάδ᾽ (sic) | 477 πέποσθαι proparoxytonon quidem est, sed fortasse spatii angustiis oppressus librarius sic scripsit pro eo, quod volebat, πεπόσθαι | 492 πολλὰσ ex πολλὰ factum, ut videtur | 495 ἅπασι scriptum est, non ἅπασιν | 501 ἤρατο ex ἤρατι correctum | 505 propter spatii angustias ἀλλά eo quo imitati sumus modo scriptum est | 516 ἔχεισ quam ἔχει scriptum esse multo probabilius est.

folii 29ʳ columna I.

521 ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν
523 οὔ σε μάτην ὦ πλοῦτε βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα
525 καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν
527 ὤμοι ἐγὼν ἥβησ καὶ γήραοσ οὐλομένοιο
529 οὐδέ τινα προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον
531 αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται ὅππότ' ἀκούσω
533 χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆροσ ἀκούων
535 οὔ ποτε δουλίη κεφαλὴ ευθεῖα πέφυκεν
537 οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλησ ῥόδα φύεται οὔθ' ὑάκινθοσ
539 οὔτισ ἀνὴρ φίλε κύρνε πέδασ χαλκεύεται αὐτῶ

541 δειμαίνω μὴ τήνδε πόλιν πολυπαίδη ὕβρις,
543 χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμην τήνδε δικάσε
545 μάντεσιν οἰωνεῖσ τε καὶ αἰσθομένοισ ἱεροῖσιν
547 μηδένα πω κακότητι βιάζεο τῷ δὲ δικαίω,
549 ἄγγελοσ ἄφθογγοσ πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει
551 ἀλλ' ἵπποισ ἔμβαλε ταχυπτέρνοισι χαλινοὺσ
553 οὐ πολλὸν τὸ μεσηγὺ διαπρήξουσι κέλευθον
555 χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
557 φράζεο κίνδυνόσ τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆσ
559 ὥστέ σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι
561 εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
563 κεκλῆσθαι δ' εἰσ δαῖτα παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
565 τοῦ συνιεῖν ὁπότ' ἂν τι λέγει σοφὸν ὄφρα διδαχθῆσ
567 ἥβη τερπόμενοσ παίζων. δηρὸν γὰρ ἔνερθεν,
569 ἄφθογγοσ. λείψω δ' ἐρατὸν φάοσ ἠελίοιο
571 δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον
573 εὖ ἔρδων εὖ πράττε τί κ ἄγγελον ἄλλον ἰάλλεισ
575 οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι,
577 ῥήδιον ἐξ' ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κακοῦ ἐσθλὸν
579 ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα καλυψαμένη δὲ πάρειμι
581 ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον
583 ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν ἀμήχανον ἐστι γενέσθαι
585 πᾶσι τοι κίνδυνοσ ἐπ' ἔργμασιν. οὐδέ τισ οἶδε
587 ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενοσ οὐ προνοήσασ,
589 τῶ δὲ καλῶσ ποιεῦντι θεὸσ περὶ πάντα τίθησι
591 τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι
593 μήτε κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ φρένα, μητ' ἀγαθοῖσι
595 ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι

folii 29ʳ columna II.

522 ξείνια δὲ πλέον' ἐστ' οὐ δυνατὸσ παρέχει(ν)
524 ἦ γὰρ ῥηϊδίωσ τὴν κακότητα φέρεισ
526 ἡ πενίη δὲ κακῶ σύμφοροσ ἀνδρὶ φέρ(ειν)
528 τοῦ μὲν ἐπερχομένου τῆσ δ' ἀπανι(σ)τ(α)μένησ
530 οὐδὲν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδ(ὲν) ἔ(νι)
532 αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσ(σα)ν ὄ[πα]
534 χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέω(ν)
536 ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καὐχένα λοξὸν ἔχει
538 οὐδέ ποτ' ἐκ δούλησ τέκνον ἐλευθέριον
540 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοὶ

ἀναυξησιν ἰωνικῶσ
542 ἥπερ κενταύρουσ ὠμοφάγουσ ὄλεσε
544 κύρνε δίκην ἶσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν
546 ὄφρα μὴ ἀμπλακίησ αἰσχρὸν ὄνειδοσ ἔχω
548 τῆσ εὐεργεσίασ οὐδὲν ἀρειότερον
550 κύρν' ἀπὸ τηλαυγέοσ φαινόμενοσ σκοπιῆσ
552 δηΐων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω
554 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοὶ
556 πρόσ τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων
558 ἄλλοτε πόλλ' ἔξησ ἄλλοτε παυρότερα
560 μήτε σέ γ' ἐσ πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι
562 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φιλοισιν ἔχειν
564 ἄνδρα χρεὼν σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον
566 καὶ τοῦτ' εἰσ οἶκον κέρδοσ ἔχων ἀπίησ
568 γῆσ ὀλέσασ ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθοσ
570 ἔμπησ δ' ἐσθλὸσ ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι
572 πολλοὶ ἀπείρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν
574 τῆσ εὐεργεσίασ ῥηϊδίη ἀγγελίη
576 ὥστε κυβερνήτησ χειράδασ εἰναλίουσ
578 μή με δίδασκ' οὔ τι τηλίκοσ εἰμὶ μαθεῖν
580 μικρῆσ ὄρνιθοσ κοῦφον ἔχουσα νόον
582 ὃσ τὴν ἀλλοτρίην βούλεται ἄρουραν ἀροῦν
584 ἔργα τά δ' ἐξοπίσω τῇ φυλακῇ μελέτω
586 ποῖ σχήσειν μέλλει πρήγματοσ ἀρχομένου
588 εἰσ μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσε
590 συντυχίην ἀγαθὴν ἔκλυσιν ἀφροσύνησ.
592 ῥηϊδίωσ δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχοσ
594 τερφθῆσ ἐξ ἀπίνησ πρὶν τέλοσ ἄκρον ἰδεῖν
596 πλὴν πλούτου παντὸσ χρήματοσ ἐστὶ κόροσ

---

528 quinque ultimarum litterarum lectio non prorsus certa quidem est, attamen admodum veri similis | 531 vocabuli paenultimi prima littera duplici spiritu, et leni et aspero, instructa est | 535 δουλίη ex δουλείη correctum | 535 ευθεῖα sine spiritu | 542 verba ἀναυξησιν (sic) ἰωνικῶσ supra lineam scripsit ipsa prima manus | 543 δικάσε (sic) | 545 οἰωνεῖσ (sic) | 562 φιλοισιν sine accentu | 564 σοφίην ex σοφίαν correctum | 565 ἂν (sic) | 566 κέρδοσ ex κέρδον correctum, ut videtur | 573 τί κ ἄγγελον (sic) | 576 εἰναλίουσ quam εἰναλίασ scriptum esse aliquanto probabilius est | 593 μητ' sine accentu | 594 ἰδεῖν fortasse ex ἰδεῖν correctum | 595 ἀλλήλοισιν (sic).

folii 29ᵛ columna I.

597 δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν ἀταρ τ' ἄλλοισιν ὁμιλεῖν
599 οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτὸν ἣν ἄρα καὶ πρὶν
601 ἔρρε θεοῖσιν ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε
603 τοιά(δε καὶ) μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις
605 πολλῶ τοι πλέονας λοιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
607 ἀρχῆ ἐπὶ ψεύδους μικρὰ χάρις εἰς δὲ τελευτὴν,
609 γίνεται οὐδε τι καλὸν ὅτῳ ψεύδος προσομαρτεῖ
611 οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον οὐδέ μεν αὐτὸν
613 σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες.
615 οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
617 οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται
619 πόλλ' ἐν ἀμηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ
621 πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει ἀτίει δὲ πενιχρὸν
623 παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασσι
625 ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
627 αἰσχρόν τι μεθύοντα παρ' ἀνδρᾶσι νήφουσ' εἶναι
629 ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρὸς
631 ὧ περ μὴ θυμοῦ κρείσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις
633 βουλεύου δὶς καὶ τρὶς ὅ τι κ' επὶ τὸν νόον ἔλθῃ
635 ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδὼς
637 ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι
639 πολλάκι πὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὑρεῖν,
641 οὔ τοι κήσει ὁ εἶς οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρὸν.
643 πολλοὶ πὰρ κλήτορι φίλοι γίνονται ἑταῖροι
645 παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους,
647 ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν
649 ἆ δειλὴ πενίη τί ἐμοῖσι καθημένη ὤμοις
651 αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ πολλὰ διδάσκεις
653 εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλοις ἀθανάτοισι
655 σὺν σοὶ κῦρνε παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες
657 μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσι
659 οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦτο μήποτε πρᾶγμα τόδ' ἔσται
661 καὶ πρῆξαι μέντοι τί· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο
663 αἶψα μάλ' ἐπλούτησε. καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπᾶσται,
665 καὶ σώφρων ἥμαρτε. καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
667 εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι σιμωνίδη οἷα περ ἤδειν

folii 29ᵛ columna II.

598 ἀνδράσιν οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον
600 ἠλάστρεις κλέπτων ἡμετέρην φιλίην
602 ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπω ποικίλον εἶχες ὄφιν
604 οἷα τα νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει
606 ἄνδρας ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον
608 αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
610 ἀνδρί· κἂν ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος
612 αἰνῆσαι. δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει
614 οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν
616 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾶ
618 πολλῶν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι
620 ἄκρην γὰρ πενίην οὐχ' ὑπερεδράμομεν
622 πᾶσι δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.
624 παντοῖ δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλαμαι
626 καὶ σιγᾶν αἰεὶ τοῦτο γὰρ οὐ δυνατὸν
628 αἰσχρόν δ' εἰ νήφων παρὰ μεθύουσι μένει
630 πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην
632 κῦρνε καὶ μεγάλαις κεῖται ἐναμπλακίαις
634 ἀτειρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.
636 οὐ νῦν μὲν πολλοῖς. ἀτρεκέως δ' ὀλίγοις
638 οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι
640 ἔργ' ἀνδρῶν. βουλαῖς δ' οὐκ επέγεντο τέλος
642 εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχῃς.
644 ἐν δὲ σπουδαίω πρήγματι παυρότεροι
646 κείμενον ἐν μεγαλη θυμὸν ἀμηχανίῃ
648 αὐτὰρ ἀναιδίη γαῖαν ἐπιστρέφεται
650 σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον
652 ἐσθλὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ κάλα ἐπιστάμενος
654 κῦρν' ἀρετῆς ἄλλης οὐδεμιᾶς ἔραμαι
656 ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον
658 χαῖρ' ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ
660 θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ' οἷσιν ἔπεστι τέλος.
662 καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ,
664 ἐξ ἀπίνης πάντα ὤλεσε νυκτὶ μιᾶ
666 ἕσπετο καὶ τιμή. καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν
668 οὐκ ἀνιώμην τοῖσιν ἀγαθοῖσι συνώ[ν]

---

597 ἀταρ sine accentu | 604 τα ex τά correctum | 607 ἀρχῆ vocabulum accentu circumflexo instructum est, nisi omnia fallunt | 607 ἐπὶ scriptum est, non ἔπι | 609 οὐδε sine accentu | 609 ψεύδος (sic) | 624 παλαμαι sine accentu | 632 ἐναμπλακίαις an ἐνάμπλακίαις incertum | 633 κ' επὶ an κἐπὶ incertum | 640 επέγεντο sine spiritu | 646 μεγαλη sine accentu | 647 ὄλωλεν ex ὤλολεν correctum | 653 φίλοις (sic) | 657 μηδὲν ex μήδὲν correctum | 663 vocabuli πέπᾶσται (sic fere) prius α inter scribendum ex ρ correctum est | 664 μιᾶ ex μία correctum, ut videtur.

folii 30r columna I.	folii 30r columna II.
669 [ν]ῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται. εἰμί δ' ἄφωνοσ	670 χρημοσύνη. πολλῶν γνούσ ἄμεινον ἔτι
671 οὕνεκα νῦν φερόμεθα καθιστία λευκὰ βάλλοντεσ	672 μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερὴν
673 ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα,	674 ἀμφοτέρων τοίχων. ἦ μάλα τίσ χαλεπῶσ
675 σώζεται· οἵδ' ἔρδουσι κυβερνήτα μὲν ἔπαυσαν	676 ἐσθλὸν δ' ὃσ φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένωσ
677 χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίη κόσμοσ δ' ἀπόλωλε	678 δασμόσ δ' οὐκέτ' ἴσοσ γίνεται εἰσ τὸ μέσον
679 φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι. κακοί δ' ἀγαθῶν καθύπερθε	680 δειμαίνω μή πωσ ναῦν κατὰ κῦμα πί(η)
681 ταῦτα μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖσ ἀγαθοῖσι	682 γινώσκει δ' ἄν τισ καὶ κακὸν ἂν σοφ[ὸσ] ἦ.
683 πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀΐδριεσ. οἱ δὲ τὰ καλὰ	684 ζητοῦσι χαλεπῆ τειρόμενοι πενίη
685 ἔρδειν τ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται	686 εἴργει γὰρ τοὺσ μὲν, χρήματα τοὺσ δὲ, νόοσ
687 οὐκέστι θνητοῖσι πρὸσ ἀθανάτουσ μαχέσασθαι.	688 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν οὐδενὶ τοῦτο θέμισ
689 οὐ χρὴ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη	690 οὐδ' ἔρδειν ὅ τε μὴ λώϊον ἦ τελέσαι
691 χαίρων εὖ τελέσειασ ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,	692 καί σε ποσειδάων χάρμα φίλοισ ἀγάγη
693 πολλούσ τοι κόροσ ἄνδρασ ἀπώλεσεν ἀφραίνοντασ	694 γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ
695 οὐ δύναμαί σε θυμὲ παρασχεῖν ἄρμενα πάντα	696 τέθλαθι· σῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μόνοσ ἐρᾶσ
697 εὖ μὲν ἔχοντοσ ἐμοῦ, πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινὸν	698 ἐγκύρση, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον
699 πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μίη γίνεται ἥδε	700 πλουτεῖν. τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελοσ
701 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχεισ ῥαδαμάνθυοσ αὐτοῦ	702 πλείονα δ' εἰδείησ αἰολίδου σισύφου
703 ὅσ τε καὶ ἐξ ἀΐδαο πολυδρίησιν ἀνῆλθε	704 πείσασ περσεφόνην αἱμυλίοισι λόγοισ
705 ἥτε βροτοῖσ παρέχει λήθην βλάπτουσαν νόοιο	706 ἄλλοσ δ' οὔπω τίσ τοῦτο γ' ἐφράσατο,
707 ὅν τινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφοσ ἀμφικαλύψοι	708 ἔλθη δ' ἐσ σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων
709 κυανέασ τε πύλασ παραμείψεται αἵ τε θανόντων	710 ψυχὰσ εἴργουσι καίπερ ἀναινομένασ·
711 ἀλλ' ἄρα κακεῖθεν παλιν ἤλθε σισύφοροσ γ' ἥρωσ	712 ἐσ φάοσ ἠελίου σφῆσι πολυφροσύναισ
713 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιεῖσ ἐτύμοισιν ὁμοῖα	714 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν νέστωροσ ἀντιθέου
715 ὠκύτεροσ δ' εἴησθα πόδασ ταχέων ἁρπυίων	716 καὶ παίδων βορέου τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδεσ
717 ἀλλὰ χρὴ πάντασ γνώμην ταύτην καταθέσθαι,	718 ὡσ πλοῦτοσ πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν
719 ἶσόν τοι πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺσ ἄργυροσ ἐστὶ	720 καὶ χρυσὸσ καὶ γῆσ πυροφόρου πεδία
721 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστι	722 γαστρὶ τὲ καὶ πλευραῖσ καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν
723 παιδόσ τ' ἠδὲ γυναικόσ ὅταν δέ κε τῶν ἀμφίκηται,	724 ὥρη σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμόδιον
725 ταῦτ' ἄφενοσ θνητοῖσι τὰ γὰρ περιώσια πάντα	726 χρήματ' ἔχων, οὐδεὶσ ἔρχεται ἐσ ἀΐδεω
727 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺσ θάνατον φύγη οὐδὲ βαρείασ,	728 νούσουσ· οὐδὲ κακὸν γῆρασ ἐπερχόμενον
729 φροντίδεσ ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι	730 μυρόμεναι ψυχῆσ εἵνεκα καὶ βιότου
731 ζεῦ πάτερ εἴθε γένοιτο θεοῖσ φίλα τοῖσ μὲν ἀλιτροῖσ	732 ὕβριν ἀδεῖν. καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον,
733 θυμῷ σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσί θ' ὅστισ ἀθήνησ	734 ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενοσ,
735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακὰ· μηδέ τ' ὀπίσω	736 πατρὸσ ἀτασθαλίᾳ παισὶ γένοιτο κακὸν
737 παῖδεσ θ' οἵτ' ἀδίκου πατρὸσ τὰ δίκαια νοεῦντεσ	738 ποιοῦσι κρονίδη σὸν χόλον ἀζόμενοι
739 ἐξ ἀβχῆσ τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσι φιλέοντεσ,	740 μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων
741 ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖσ φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων,	742 ἐκφεύγει· τὸ κακόν δ' ἄλλοσ ἔπειτα φέρει

670 in fine nihil amplius scriptum fuisse probabilius est quam alias (2—3) etiam litteras secutas esse | 681 κεκρυμμένα ex κεκριμμένα correctum | 683 ante hunc versum scriptum est: γνώμη (hoc autem fere compendio usus est librarius et hic et alibi: $\overset{\omega}{\gamma\nu}$) itemque post v. 693 et ante v. 697 | 684 vocabuli τειρόμενοι littera prima aut τ ex π correcta est aut π est | 711 παλιν sine accentu | 711 ἤλθε σισύφοροσ (sic) | 716 πόδεσ correctum est aut ex πάδεσ aut ex πήδεσ | 724 ἁρμόδιον quam ἁρμόδιοσ scribere voluisse librarium paulo probabilius est; videtur autem librarius primum ἁρμόδιοι scripsisse idque ita correxisse, ut ultima littera invito librario propius ad σ quam ad ν litterae formam accederet | 733 φρεσί ita scriptum est, ut supra σ duo extare videantur spiritus (lenis et asper) | 739 ἀβχῆσ aut ἀ$\overset{\eta}{\rho}$χῆσ (non ἀ$\overset{\kappa}{\rho}$χῆσ) scriptum est.

folii 30ᵛ columna I.

743 [καὶ] τοῦτ' ἀθανάτων βασιλεῦ πῶσ ἐστι δίκαιον
745 μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μήθ' ὅρκον ἀλιτρὸν,
747 τίσ δὴ καὶ βροτὸσ ἄλλοσ ὁρῶν πρὸσ τοῦτον ἔπειτα,
749 ὁ(ππ)ότ' ἀνὴρ ἄδικοσ καὶ ἀτάσθαλοσ οὔτε τευ ἀνδρον
751 ὑβρίζει πλούτω κεκορημένοσ. οἱ δὲ δίκαιοι
753 ταῦτα μαθὼν φίλ' ἑταῖρε δικαίωσ χρήματα ποιοῦ
755 α(ἰ)εὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένοσ. εἰσ δὲ τελευτὴν,
757 ζεῦσ μὲν τῆσδε πόλῆοσ ὑπειρέχει αἰθέρι νέων
759 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρεσ θεοὶ αὐτὰρ ἀπόλλων,
761 φόρμιγγ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μελοσ ἠδὲ καὶ αὐλῶ
763 πίνωμεν χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντεσ
765 ὧδ' εἶναι. καὶ ἀμείνονα εὔφρονα θυμὸν ἔχοντασ,
767 τερπομένουσ. τηλοῦ δὲ κακὰσ ἀπὸ κῆρασ ἀμῦναι
769 χρὴ μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον εἴ τι περισσὸν
771 ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι τὰ δὲ δεικνύειν. ἄλλα δὲ ποιεῖν
773 φοῖβε ἄναξ αὐτὸσ μὲν ἐπύργωσασ πόλιν ἄκρην,
775 αὐτὸσ δὲ στρατὸν ὑβριστὴν μήδων ἀπέρυκε
777 ἦροσ ἐπερχομένου, κλειτὰσ πέμπωσ' ἑκατόμβασ
779 παιάνων τὲ χοροῖσ ἰαχαῖσί τε τὸν περὶ βωμὸν
781 καὶ στάσιν ἑλλήνων λαοφθόρων. ἀλλὰ σὺ φοῖβε
καὶ
783 ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε εἰσ σικελήν ποτε γαῖαν
ἀγλαὸν
785 σπάρτην δ' εὐρώτα δονακοτρόφον ἱερὸν ἄστυ
787 ἀλλ' οὔτισ μοι τέρψισ ἐπὶ φρένασ ἦλθεν ἐκείνων
789 μή ποτέ μοι μελέδημα ἄλλο φανείη
791 τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχθημῶ καὶ ἀοιδῇ.
793 μήτέ τινα ξεῖνον δειλεύμενοσ ἔργμασι λυγροῖσ,
795 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων τὲ πολιτῶν,
797 τοὺσ ἀγαθοὺσ, ἄλλοσ μάλα μέμφεται ἄλλοσ ἐπαινεῖ
799 ἀνθρώπων δ' ἄψεκτοσ ἐπὶ χθονὶ, γίνεται οὐδεὶσ
801 οὐδεὶσ ἀνθρώπων οὐτέσσεται οὐδὲ πέφυκεν,
803 οὐδε γὰρ ὃσ θνητοῖσι καὶ αθανάτοισιν ἀνάσσει,
805 τόρνου καὶ στάθμησ καὶ γνώμονοσ ἄνδρα θεωρῶν
807 ὧ τινι κεν πιθῶνι θεὸσ χρήσασ ἱερεῖα,
809 οὔτέ τι γὰρ προσθεὶσ οὐδὲν κέτι φάρμακον εὕροισ
811 χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέοσ οὔτι κάκιον
813 οἵ με φίλοι προὔδωκαν ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεὶσ
815 βοῦσ μοι ἐπὶ γλώσσησ κρατερῶ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων,

folii 30ᵛ columna II.

744 ἔργων ὅστισ ἀνὴρ ἐκτὸσ ἐὼν ἀδίκων,
746 ἀλλὰ δίκαιοσ ἐὼν, μὴ τὰ δίκαια πάθῃ
748 ἅζοιτ' ἀθανάτουσ καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
750 οὔτε τι ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενοσ
752 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ
754 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸσ ἀτασθαλίησ
756 αἰνήσεισ μύθω σώφρονι πειθόμενοσ
758 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπαπημοσύνῃ
760 ἀρθρῶσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον
762 ἡμεῖσ δε σπονδὰσ θεοῖσιν ἀρεσσόμενοι,
764 μηδὲν τον, μήδων δειδιότεσ πόλεμον
766 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνωσ διάγειν,
768 γῆρασ τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλοσ
770 εἰδείη σοφίησ, μὴ φθονερὸν τελέθειν
772 τί σφιν χρήσεται μοῦνοσ ἐπιστάμενοσ
774 ἀλκοθοώ πέλοποσ παιδὶ χαριζόμενοσ
776 τῆσδε πόλευσ. ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
778 τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ
780 ἦ γαρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
782 ἵλαοσ ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν
784 ἦλθον δ' εὐβοίησ ἀμπελόεν πεδίον
786 καί μ' ἐφίλευν προφρόνωσ πάντεσ ἐπερχόμενον
788 οὕτωσ οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρησ
790 ἀντ' ἀρετῆσ σοφίησ. ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων,
792 καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον
794 μήτέ τιν' ἐνδήμων· ἀλλὰ δίκαιοσ ἐὼν,
796 ἄλλοσ τοῖσδε κακῶσ. ἄλλοσ ἀμεῖνον ἐρεῖ
798 τῶν δε κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία
800 ἀλλ' ὡσ λῷϊον ὃ μὴ πλεόνεσσι μέλοι
802 ὅστισ πᾶσαν ἀδῶν, δύσεται εἰσ ἀΐδου
804 ζεὺσ κρονίδησ θνητοῖσ πᾶσιν ἀδεῖν δύναται
806 εὐθύτερον χρὴ μὲν κύρνε φυλασσόμενον,
808 ὀμφὴν σημήνῃ πίονοσ ἐξ αδύτου
810 οὐδ' ἀφελὼν πρὸσ θεῶν ἀμπλακίην προφύγησ
812 τῶν δ' ἄλλων πάντων κύρν' ἀνιηρότατον
814 εἰδήσω καὶ τὸν, ὄντιν' ἔχουσι νόον
816 ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον

749 οὔτε scriptum est, non οὐτέ | 749 in fine ἀνδρον quam ἄνδρωσ scripturae compendio significari aliquanto probabilius est | 757 πόλιοσ ex πόλησ correctum | 761 μελοσ sine accentu | 764 τον sine accentu | 767 vocabuli ἀμῦναι littera tertia inter scribendum correctione effecta est | 774 ἀλκοθοώ scriptum quidem est, quod tamen tamquam ἀλκοθόω intellexisse librarium veri non est dissimile | 780 γαρ sine accentu | 791 ὀρχθημῶ (sic) ‖ in margine exteriore ante versus 797. 799. 801 scriptum est: ὡραῖον (per compendium) | τοῦτο | ὅλου (sic, non ὅλον) ‖ 800 λῷϊον litteris ῷϊ ex incerta littera et η correctis | 803 οὐδε sine accentu | 803 αθανάτοισιν sine spiritu | 808 αδύτου sine spiritu | 814 ὄντιν' (sic).

folii 31ʳ columna I.

817 ⟨κ⟩ύρν' ἔμπησ δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν οὐκ ἔσθ'
819 ἐσ πολὺ ἄρρητον κακὸν ἥκομεν ἔνθα μάλιστα
821 ὀὺκ ἀπογηράσκοντασ ἀτιμάζουσι τοκῆασ,
823 μητέ τιν' αὔξε τύραννον ἐπ' ἐλπισι κέρδευσ εἶναι,
825 πῶσ ἡμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆροσ ἀείδειν
827 (ἥ)τε τρέφει καρποῖσιν ἐνηλαπίναισ φορέοντασ
829 ἀλλ' ἄγε δὴ σκύθα κεῖρε κόμην ἀπόπαυε δὲ κῶμον
831 πίστει χρήματ' ὤλεσα ἀπιστίη δ' ἐσάωσα
833 πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορᾶ οὐδέ τισ ἡμῖν
835 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα πολλὰ καὶ ὕβρισ,
837 δισσαί τοι πόσιοσ κῆρεσ δειλοῖσι βροτοῖσι
839 τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι οὐδέ με πείσεισ
841 οἶνοσ ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται ἕν δ' ἀχάριστοσ
843 ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται
845 ⟨ε⟩ὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶσ θέμεν, εὐμαρέσ ἐστιν
847 λὰξ ἐπίβα δήμω κενεόφρονι τύπτε δὲ κέντρω,
849 οὐ γαρ ἔθ' εὑρήσεισ δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε,
851 ζεῦσ ἄνδρ' ἐξολέσειεν ὀλύμπιοσ ὃσ τὸν ἑταῖρον
853 ἠδέα μὲν καὶ πρόσθεν ἀτὰρ πολυ λώϊα ἢ νῦν,
855 πολλάκισ ἡ πόλισ ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα,
857 τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τισ ὁρᾶ μέ τι δεινὸν ἔχοντα,
859 ἢν δέ τι μοι ποθὲν ἐσθλὸν ἃ πολλάκι γίνεται ἀνδρὶ,
861 οἵ με φίλοι προδιδοῦσι καὶ οὐκ ἐθέλουσι τί δοῦναι
863 ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὐτῆσ ἔσειμι
865 πολλοῖσ ἀχρήστοισι θεὸσ διδοῖ ὄλβον ἀνδράσιν
867 οὔτε φίλοισ· ἀρετῆσ δὲ μέγα κλέοσ οὔποτ' ὀλεῖται
869 εἴ μοι ἔπειτα πέσει μέγασ οὐρανὸσ εὐρὺσ ὕπερθεν
871 εἴ μὴ ἐγὼ τοῖσι μεν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσι
873 ⟨ο⟩ἶνε τὰ μέν σ' αἰνῶ τὰ δὲ μέμφομαι οὐδέ σε πάμπαν,
875 ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἐσσὶ. τίσ ἂν σέ τε μωμήσαιτο
877 ἡβάοί φίλε θυμὲ ταχ' ἄν τινεσ ἄλλοι ἔσονται
879 πίν' οἶνον τὸν ἐμῆσ κορυφῆσ ἀπὸ τηλυγέτοιο
881 οὔρεοσ ἐν βήσησι θεοῖσι φίλοσ θεότιμοσ
883 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰσ σκεδάσεισ μελεδῶνασ
885 εἰρήνη καὶ πλοῦτοσ ἔχει πόλιν ὄφρα μετ' ἄλλων,
887 μηδὲ λίην κύρυκοσ ἀν' οὖσ ἔχε μακρὰν βοῶντοσ

folii 31ʳ columna II.

818 ὑπαλύξαι ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν. οὔτι δέδ[οι]κ[α παθεῖν]
820 κύρνε συν, ἀμφοτέρουσ μοῖρα λάβ[οι θανάτου]
822 τούτων τοι χώρη κύρ' ὀλίγη τ(ελ)[έθει]
824 μήτε κτεῖναι θεῶν ὅρκια συ[νθέμενοσ]
826 θυμὸσ γῆσ δ' οὖροσ φαίνεται ἐξ ἀ(γορ)[ῆσ]
828 ξανθῆσι τε κόμαισ πορφυρέουσ στεφᾶν[ουσ]
830 πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμ[ενον]
832 γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων
834 αἴτιοσ ἀθανάτων κύρνε θεῶν μακάρων
836 πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐσ κακότητ' ἔβαλε
838 δίψα τε λυσιμελὴσ καὶ μέθυσισ χαλεπή
840 οὔτέ τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν
842 εὖτ' ἂν θωρήξασ μ' ἄνδρα πρὸσ ἐχθρὸν ἄγη
844 τουτάκισ οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιοσ
846 εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶσ κείμενον ἀργαλέον
848 ὀξέϊ καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει
850 ἀνθρώπων ὁπόσουσ ἠέλιοσ καθορᾶ
852 μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει
854 οὕνεκα τοῖσ δειλοῖσ οὐδὲ μί' ἐστὶ χάρισ
856 ὥσπερ κεκλιμένη ναῦσ παρὰ γῆν ἔδραμε
858 αὐχέν' ἀποστρέψασ οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει
860 πολλοὺσ ἀσπασμοὺσ καὶ φιλότητασ ἔχω.
862 ἀνδρῶν φαινομένων ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
864 ἦμοσ ἀλεκτρυόνων φέγγοσ ἐγειρομένων
866 ἐσθλὸν. ὃσ οὔθ' αὐτῶ βέλτεροσ οὐδὲν ἐὼν,
868 αἰχμητῆσ γαρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ
870 χάλκεοσ· ἀνθρώπων δεῖμα πάλαι γενέων
872 τοῖσ δ' ἐχθροῖσ ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι
874 οὔτέ ποτ' αἰχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
876 τίσ δ' ἂν ἐπαινήσει μέτρον ἔχων σοφίησ
878 ἄνδρεσ. ἐγὼ δε θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι
880 ἄμπελοι ἤνεγκαν τὰσ ἐφύτευσ' ὁ γέρων
882 ἐκ πλατανιστοῦντοσ ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων
884 θωρηχθεὶσ δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότεροσ
886 κωμάζοιμι κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου
888 οὐ γὰρ πατρώασ γῆσ πέρι μαρνάμεθα

---

ante versus 817. 845. 857. 873 scriptum est γνώμη (per scripturae compendium) | 820 συν, non σὺν scriptum videtur esse | 821 ὀὺκ, vix οἶκ scriptum est | 823 ἐλπισι sine accentu | 827 constat hunc versum non a καί τε incepisse | 840 (initio) οὔτέ (sic) | 840 οὔτε λίην (sic) | 853 ἠδέα (sic) | 853 πολυ sine accentu | 866 αὐτῶ ex αὐτῶ factum | 869 initio εἴ quam ἔν scriptum esse paululo probabilius est | 871 μεν sine accentu | 873 μέν ex μὲν correctum | 874 ποτ' αἰχθαίρειν sine correctura | 877 ἡβάοί scriptum est, non ἥβα οἱ | 877 ταχ' sine accentu.

folii 31ᵛ columna I.

889 ⟨ἀ⟩λλ᾽ αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
891 ⟨ο⟩ἴ μοι ἀγαλκίησ ἀπο μὲν κήρυνθοσ ὄλωλε
893 οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ φεύγουσι πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν
895 γνώμησ δ᾽ οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἔν γε ἑαυτῷ
897 κύρνε μὴ πάντ᾽ ἄνδρεσι κατὰ θνητοῖσ χαλεπαίνειν
899 αὐτὸσ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἔργματα· τῷ δε δικαίῳ,
901 ἔστιν ὁ μὲν χεῖρον, ὅ δ᾽ ἄμεινον γ᾽ ἔργον ἑκάστου
903 ὅστισ ἀναλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
905 ⟨ε⟩ἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλοσ ἦν ὁπόσοσ τίσ
907 εἰκὸσ ἂν ἦν ὅσ μὲν πλεῖον χρόνον αἶσαν ἔμιμνε,
909 νῦν δ᾽ οὐκ ἔστιν ὅ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθοσ ὄρωρε
911 ἐν τριόδῳ δ᾽ ἕστηκα δύ᾽ εἰσὶ πρόσθεν ὁδοί μοι
913 ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
915 εἶδον μὲν γὰρ ἐγὼ γ᾽ ὅσ ἐφείδετο κοὔποτε γαστρὶ
917 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον ἄϊδοσ εἴσω
919 ὥστ᾽ ἐσ ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ὥσκε θέλει τίσ
921 χρήματα μὲν διέτριψεν ἔφη δ᾽ ὑπάγω φρένα τέρψασ
923 οὕτω δημόκλεισ κατὰ χρήματ᾽ ἄριστον ἁπάντων
925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίησ,
927 ⟨ο⟩ὐδ᾽ εἰ γῆρασ ἵκοιο τὰ χρήματα παντ᾽ ἀποδραίη
929 εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖσ, πολλοὶ φίλοι· ἦν δὲ πένηαι,
931 φείδεσθαι μὲν ἄμεινον ἐπεὶ οὐδε θανοντ᾽ ἀποκλαίει
933 ⟨π⟩αύροισ ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλοσ ὀπηδεῖ·
935 πάντεσ τιμῶσιν ὁμῶσ ἴσοι οἵ τε κατ᾽ αὐτὸν
937 γηράσκων ἀστοῖσι μετατρέπει οὐδέ τησ αὐτὸν
939 ⟨ο⟩ὐ δύναμαι φωνῇ λιγύρ᾽ ἀδέμεν ὥσπερ ἀηδὼν
941 οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι ἀλλά μ᾽ ἑταῖροσ
943 ἐγγύθεν αὐλητῆροσ ἀείσομαι ὧδε καταστάσ,
945 εἱμὶ παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδ᾽ ἑτέρωσε
947 πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν οὔτ᾽ ἐπὶ δήμ⟨ῳ⟩
949 νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὢσ ἀλκὶ^{η} πεποιθ⟨ώ⟩σ
951 τειχέων δ᾽ ὑψηλῶν ἐπιβὰσ πόλιν ουκελάπαξα
953 πρήξασ δ᾽ οὐκ έπρηξα, κοὐκ ἐτέλεσα τελέσσασ
955 δειλοὺσ δ᾽ εὖ ἔρδοντι δύο κακὰ τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
957 ⟨ε⟩ἴ τι παθὼν ἀπ᾽ ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χαριν οἶδασ,
959 ἔστε μὲν αὐτὸσ ἔπινον ἀπὸ κρήνησ μελανύδρου,

folii 31ᵛ columna II.

890 ἵππων, μὴ πόλεμον δακρυόεντ᾽ ἐσιδεῖν
892 ληλάντου δ᾽ ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον
894 ὡσ κυψελλίζον ζεὺσ ὀλέσειε γένοσ
896 οὐδ᾽ ἀγνωμοσύνησ κύρν᾽ ἀνιηρότερον
898 γινώσκων ὡσ νοῦν οἷον ἕκαστοσ ἔχει
900 τῷ δ᾽ ἀδίκῳ, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσ ἐπῆν
902 οὐδεὶσ δ᾽ ἀνθρώπων αὐτὸσ ἅπαντα σοφὸσ
904 κυδίστην ἀρετὴν τοῖσ συνιεῖσιν ἔχει.
906 ἤμελλ᾽ ἐκτελέσασ εἰσ ἀΐδαο περῶν,
908 φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον
910 καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω
912 φροντίζω τούτων ἥντιν᾽ ἴω προτέρην
914 ἢ ζωω τερπνῶσ ἔργα τελῶν ὀλίγα
916 σῖτον ἐλευθέριον πλούσιοσ ὢν ἐδίδου·
918 χρήματα δ᾽ ἀνθρώπων οὑπιτυχὼν ἔλαβεν
920 εἶδον δ᾽ ἄλλον ὅσ ἦν γαστρὶ χαριζόμενοσ
922 πτωχεύει δὲ φίλουσ πάντασ ὅπού τιν᾽ ἴδῃ·
924 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν
926 οὔτ᾽ ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοισ
928 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ᾽ ἄριστον ἔχειν
930 παῦροι· οὐκέθ᾽ ὁμῶσ αὐτὸσ ἀνὴρ ἀγαθόσ
932 ⟨ο⟩ὐδεὶσ. ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπομενα
934 ⟨ὄ⟩λβιοσ δ᾽ ὅσ τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε
936 χώροισ εἴκουσιν οἵ τε παλαιότεροι·
938 βλάπτειν οὔτ᾽ αἰδοῦσ οὔτε δίκησ ἐθέλει
940 καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτα ἐπι κῶμον ἔβην
942 ἐκλείπει σοφίησ οὐκ᾽ ἐπιδευόμενοσ
944 δεξιὸσ ἀθανάτοισ θεοῖσ ἐπευχόμενοσ
946 κλινόμενοσ χρὴ γάρ μ᾽ ἄρτια πάντα νοεῖν
948 τρέψασ οὔτ᾽ ἀδίκοισ ἀνδράσι πειθόμενοσ
950 ποσὶ καταμάρψασ αἵματοσ οὐκ ἔπιον
952 ζευξάμενοσ δ᾽ ἵππουσ ἅρματοσ οὐκ ἐπέβην
954 δορήσασ δ᾽ οὐκ ἔδρησ᾽ ἤνυσα δ᾽ οὐκ ἀνύσασ
956 χηρώσει πολλῶν. καὶ χάρισ οὐδεμία
958 χρήζων ἡμετέρουσ αὖθισ ἵκοιο δόμουσ
960 ἡδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ

---

891 ἀπο sine accentu | 903 ἀναλωσιν sine accentu | 911 εἰσὶ scriptum est, non εἰσι | 911 ὁδοί μοι scriptum est, non ὁδοι πρίν | 913 μηδὲν ex μήδὲν correctum | 914 ζωω sine accentu | 915 vocabuli κοὔποτε littera prima ex γ correcta videtur esse | 927 παντ᾽ sine accentu | 931 οὐδε θανοντ᾽ sine accentibus | 932 λειπομενα sine accentu | 940 ἐπι sine accentu | 945 εἱμὶ (sic) | 949 ἀλκῇ ex ἀλκι correctum | 953 έπρηξα sine spiritu | 957 χαριν sine accentu.

folii 32[r] columna I.

961 νῦν δ᾽ ἤδη τεθόλωται ὕδωρ δ᾽ αναμισγεται ὕδει
963 μή ποτ᾽ ἐπαινήσησ πρὶν ἂν ἴδησ ἄνδρα σαφηνῶσ,
965 πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοποσ ἦθοσ ἔχοντεσ,
967 τούτων δ᾽ ἐκφαίνει πάντων χρόνοσ ἦθοσ ἑκάστου
969 ἔφθην δ᾽ αἰνήσασ πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
971 τίσ δ᾽ ἀρετὴ πίνοντ᾽ ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι
973 ⟨ο⟩ὐδεὶσ ἀνθρώπων ὅν ποτ᾽ ἐπὶ γαῖα καλύψει,
975 τέρπεται οὔτε λύρησ οὔτ᾽ αὐλητῆροσ ἀκούων
977 ταῦτ᾽ ἐσορῶν κραδίη εὖ πείσομαι ὄφρα τ᾽ ἐλαφρὰ
979 ⟨μ⟩ή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλοσ ἀλλὰ καὶ ἔργω
981 μηδὲ παρὰ κρατῆρσι λόγοισιν ἐμὴν φρένα τέρποι
983 ἡμεῖσ δ᾽ ἐν θαλίαισι φίλον καταθώμεθα θυμὸν
985 αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸσ ἥβη
987 αἴτ᾽ αναφερουσι δορυσσόον ἐσ πόνον ἀνδρὸσ
989 ⟨π⟩ίν᾽ ὁπόταν πίνωσιν ὅταν τοι θυμὸν ἀσηθῆσ
991 ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι ἄλλοτέ θ᾽ ἔρδων
993 εἰ θείησ ἀκάδη̅μ̅ε εφημεριον ὕμνον ἀείδειν,
995 σοί τ᾽ εἴη καὶ ἐμοὶ σόφιήσ πέρι δηρησάντων
997 τῆμοσ δ᾽ ἠέλιοσ μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχασ ἵππουσ
999 δείπνου δὲ λήγοιμεν ὅπου τινὰ θυμὸσ ἀνώγει
1001 χέρνιβα δ᾽ αἶψα θύραζε φέρει στεφανώματα δήσοι
1003 ⟨ἥ⟩δ᾽ ἀρετὴ τόδ᾽ ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
1005 ⟨ξ⟩υνὸν δ᾽ ἐσθλὸν τοῦτο πολῆΐ τε παντί τε τῶ δήμω,
1007 ξυνόν δ᾽ ἀνθρώποισ ὑποθήσομαι. ὄφρά τισ ἥβησ
1009 ⟨τ⟩ῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἂν ἡβᾶν
1011 θνητοῖσ ἀνθρώποισι κακόν δ᾽ ἐπὶ γῆρασ ἐλέγχει,
1013 ὡσ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοσ ὅστισ ἄπειροσ
1015 πρίν τ᾽ ἐχθροὺσ πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη
1017 ⟨α⟩ὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετοσ ἱδρὼσ
1019 τερπνὸν ὅμῶσ καὶ καλὸν ἐπεὶ πλέον ὤφειλεν εἶναι
1021 ἥβη τιμήεσσα τὸ δ᾽ οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
1023 οὔποτε τοῖσ ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
1025 δ⟨ε⟩ιλοῖσ τοι κακότητι ματαιότεροι νόοι εἰσὶ
1027 ῥηϊδίη τοι πρῆξισ ἐν ἀνθρώποισ κακότητοσ
1029 τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὁμῶσ ἄτλητα πεπονθὼσ
1031 μηδὲ σύ τ᾽ ἀπρήκτοισιν ἐπ᾽ ἔργμασιν ἄλγοσ ἀέξων,
1033 μηδ᾽ ἐχθροὺσ ἔχθρηνε θεῶν δ᾽ εἱμαρμένα δῶρα,

folii 32[r] columna II.

962 ἄλλησ δὴ κρήνησ πίομαι ἢ ποταμο(ῦ)
964 ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστισ ἂν ἦ
966 κρύπτουσ᾽ ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέρι(ον)
968 καὶ γὰρ ἐγὼν γνώμησ πολλὸν ἄρ᾽ ἐκτὸσ ἔ(β)η(ν)
970 ἤθεα· νῦν δ᾽ ἤδη ναῦσ ἅθ᾽ ἑκὰσ διέχω
972 πολλάκι τοι νικᾶ καὶ κακόσ ἄνδρ᾽ ἀγαθόν
974 εἶσ τ᾽ ἔρεβοσ καταβῆ δώματα περσεφόν(ησ)
976 οὔτε διωνύσου δῶρ᾽ ἐσαειράμενοσ
978 γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέωσ προσφέρω
980 χερσί τε σπεύδει χρήμασί τ᾽ ἀμφότερα
982 ἀλλ᾽ ἔρδων φαίνοιτ᾽ εἴ τι δύνατ᾽ ἀγαθὸν
984 ὄφρ᾽ ἔτι τερπωλῆσ ἔργ᾽ ἐρατεινὰ φέρη
986 οὐδ᾽ ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη
988 λάβρωσ πυροφόρω τερπόμεναι πεδίω
990 ⟨μ⟩ηδεὶσ ἀνθρώπων γνῶ σε βαρυνόμενον
992 χαιρήσειν δύναιαι ἄλλοτε τ᾽ ἄλλοσ ἀνήρ,
994 ἆθλον δ᾽ ἐν μέσω παῖσ κακὸν ἄνθοσ ἔχων,
996 γνοίησ θ᾽ ὅσσον ὄνου κρέσσονεσ ἡμίονοι
998 ἄρτι παραγγέλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων
1000 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι,
1002 εὐειδὴσ ῥαδιναῖσ χερσὶ λάκαινα κόρη
1004 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρι σοφῶ.
1006 ὅστισ ἀνὴρ διαβὰσ ἐν προμάχαισιν ἔνι.
1008 ἀγλαὸν ἄνθοσ ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ
1010 δὶσ πέλεται πρὸσ θεῶν οὐδὲ λύσισ θανάτου,
1012 οὐλόμενον κεφαλῆσ ἅπτεται ἀκροτάτησ·
1014 ἄθλων εἰσ ἄδου δῶμα μέλαν καταβῆ
1016 ἐξετάσαι τὲ φίλουσ ὅντιν᾽ ἔχουσι νόον
1018 πτοιοῦμαι δ᾽ εἰσορόων ἄνθοσ ὁμιλίησ
1020 ⟨ἀ⟩λλ᾽ ὀλιγοχρόνιοσ γίνεται ὥσπερ ὄναρ,
1022 ⟨α⟩ὐτίχ᾽ ὑπερ κεφαλῆσ γῆρασ ὑπερκρέμαται
1024 δύσλοφον. οὐδ᾽ εἴ μοι τμῶλοσ ἔπεστι κάρη
1026 τῶν δ᾽ ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιεσ ἰθύτεραι
1028 τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ χαλεπὴ πέλει κύρ̅ν̅ε παλάμη
1030 ⟨δε⟩ιλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη
1032 ἔχθει, μηδ᾽ ἄχθει μηδὲ φίλουσ ἀνία
1034 οὐκ ἂν ῥηϊδίωσ θνητὸσ ἀνὴρ προσφύγοι

---

961 ἀναμισγεται sine accentu | 963 ἐπαινήσησ ex ἐπαινήσεισ correctum | 974 εἶσ (sic) | 984 φέρη correctum ex φέρει | 987 αναφερουσι (sic) | 993 ἐφημεριον sine accentu | 995 σόφιήσ (sic) | 1004 ἀνδρι sine accentu | 1005 πολῆΐ τε an πολῄΐ τε incertum | 1019 ὅμῶσ (sic) | 1022 αὐτίχ᾽ an ἀντίχ᾽ incertum | 1022 ὑπερ sine accentu.

folii 32ᵛ columna I.

1035 οὔτ᾿ ἂν πορφυρέησ καταδὺσ ἐσ πυθμένα,
1037 ἄνδρα τοι ἔστ᾿ ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
853 ἠδέα μὲν καὶ πρόσθεν ἀτὰρ πολὺ λώϊον ἤδη
1039 ⟨ἄ⟩φρονεσ ἄνθρωποι καὶ νήπιοι οἵτινεσ οἶνον,
1041 ⟨δ⟩εῦρο σὺν αὐλητῆρι παρὰ κλαίοντι γελῶντεσ,
1043 εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευσ, φυλάκεσσι μελήσει,
1045 ναὶ μὰ δί᾿, εἴ τισ τόνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένοσ εὕδει,
1047 νῦν μὲν πίνοντεσ τερπομεθα καλὰ λέγοντεσ
1049 ⟨σ⟩ὺ δὲ οἷά τε παιδὶ· ὑποθήσομαι αὐτόσ,
1051 μή ποτ᾿ ἐπειγόμενοσ πράξησ κακὸν ἀλλὰ βαθείη
1053 τῶν γαρ μαρναμένων μάχεται θυμόσ τε νόοσ τε
1055 ⟨ἀ⟩λλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομαι. αὐταρ ἐμοὶ σὺ
1057 αὐται γὰρ τάδ᾿ ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
1059 ⟨τ⟩ιμᾶ γαρ ἀπόλλων ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι,
1061 οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρυψαντεσ ἔχουσι,
1063 ἐν δ᾿ ἥβη παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιστον εὕδειν
1065 ἔστι δε κωμάζοντα μετ᾿ αὐλητῆροσ ἀείδειν,
1067 ἀνδράσιν ἠδε γυναιξὶ τί μοι πλοῦτοσ τε καὶ αἰδώσ
1069 ⟨ἄ⟩φρονεσ ἄνθρωποι καὶ νήπιοι οἵτε θανόντασ
877 τέρπεό μοι φίλε θυμὲ. τάχ᾿ ἄν τινεσ ἄλλοι ἔσονται,
1071 κύρνε φίλουσ πρὸσ πάντασ ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθοσ
1073 νῦν μεν τῷδ᾿ ἐφέπου τότε δ᾿ ἀλλοῖοσ πέλευ ὀργὴν
1075 πρήγματοσ ἀπρήκτου, χαλεπώτατον ἐστὶ τελευτὴν
1077 ⟨ὄ⟩ρφνὴ γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μελλοντοσ ἔσεσθαι
1079 ⟨ο⟩ὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα
1081 ⟨κ⟩ύρνέ κύει πόλισ ἥδε· δέδοικα δὲ μὴ τέκοι ἄνδρα
41 ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονεσ ἡγεμόνεσ δὲ
87 μή μ᾿ ἔπεσι μὲν στέργε νόον δ᾿ ἔχε καὶ φρένασ ἄλλη
89 ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενοσ νόον, ἤ μ᾿ ἀποειπὼν
1083 ⟨ο⟩ὕτω χρὴ τόν γ᾿ ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα,
1085 δῆμον δ᾿ ἀξιοῖ πολλὰ φέρειν βαρὺσ· οὐ γὰρ ἐπίστη
1087 ⟨κ⟩άστορ καὶ πολύδευκεσ οἳ ἐν λακεδαίμονι δίη
1089 εἴ ποτε βουλευσαιμι φίλω κακὸν, αὐτὸσ ἔχοιμι
1091 ἀργαλέωσ μοι θυμὸσ ἔχει περι σῆσ φιλότητοσ
1093 γινώσκων χαλεπὸν μὲν ὅταν φίλοσ ἀνδρὶ γένηται,

folii 32ᵛ columna II.

1036 λίμνησ. οὐθ᾿ ὅταν αὐτὸν ἔχη τάρταροσ ἠερόεισ
1038 ⟨ὠ⟩σ ἐν ἐμῆ γνώμη κύρνε πάλαι κέκριται
854 ⟨ο⟩ὕνεκα τοῖσ δειλοῖσ οὐδὲμί᾿ ἐστι χάρισ
1040 μὴ πίνουσ᾿ ἄστρου καὶ κυνὸσ ἐρχομένου
1042 πίνομεν, κείνου κήδεσσι τερπόμενοι
1044 ⟨ἀ⟩στυφελῆσ ἐραστῆσ πατρίδοσ ἡμετέρησ
1046 ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἁρπαλέωσ
1048 ⟨ἅ⟩σσα δ᾿ ἔπειτ᾿ ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μελει
1050 ἐσθλά; σὺ δ᾿ ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε
1052 σῆ φρενὶ βουλεῦσαι· σῷ ἀγαθῷ τέκνῳ
1054 ⟨β⟩ουλή σ᾿ εἰσ ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει
1056 αὔλει· καὶ μουσῶν μνησόμεθ᾿ ἀμφότεροι
1058 σοὶ καὶ ἐμοὶ νῦν ἀμφιπερικατίοσι
1060 γινώσκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι σοφῷ
1062 πλούτω. τοὶ δ᾿ ἀρετὴν οὐλομένη πενίη.
1064 ἱμερτῶν ἔργων ἐξέρου ἱέμενον
1066 τούτων οὐδέν τι ἄλλ᾿ ἐπιτερπνότερον
1068 τερπωλὴ νικᾶ πάντασ σὺν εὐφροσύνη
1070 κλαίουσ᾿ οὐδ᾿ ἥβησ ἄνθοσ ἀπολλόμενον
878 ἄνδρεσ. ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μελαιν᾿ ἔσομαι
1072 συμμίσγων ὀργὴν οἷοσ ἕκαστοσ ἔφυ
1074 ⟨κ⟩ρείσσων τοι σοφίη καὶ μεγάλησ ἀρετῆσ.
1076 γνῶναι· ὅπωσ μελλει τοῦτο θεὸσ τελέσαι
1078 οὐ ξυνετὰ θνητοῖσ πείρατ᾿ ἀμηχανίησ
1080 οὐδὲ μεν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον
1082 ὑβριστὴν χαλεπῆσ ἡγεμόνα στάσιοσ
42 τετράφαται πολλὴν ἐσ κακότητα πεσεῖν.
88 ⟨ε⟩ἴ με φιλεῖσ καί σοι πιστὸσ ἔνεστι νόοσ.
90 ἔχθαιρ᾿ ἀμφαδίην νεῖκοσ ἀειράμενοσ
1084 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐσ τέλοσ ἀνδρὶ φίλω
1086 τοῦθ᾿ ἔρδειν ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ᾖ
1088 ⟨ν⟩αίετ᾿ ἐπευρώτα καλλιρόω ποταμῶ
1090 εἰ δέ τι κεῖνοσ ἐμοὶ δὶσ τόσον αὐτὸσ ἔχει
1092 οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι
1094 ἐχθαίρειν. χαλεπόν δ᾿ οὐκ ἐθελοντα φιλεῖν.

---

853 ἠδέα scriptum est, non ἤδεῖα | 854 supra quartam vocabuli οὐδεμί᾿ litteram et gravis accentus extat et acutus | 1046 vocabuli ἁρπαλέωσ littera tertia ex α inter scribendum correcta videtur | 1048 μελει sine accentu | 1051 βαθείη an βαθεῖη incertum | 1055 αὐταρ sine accentu | 1061 κατακρυψαντεσ sine accentu | 1064 ἱμερτῶν ex ἱμερτὸν inter scribendum correctum est | 1064 ἱέμενον lectio certa est | 1066 τούταν quam τούτων scriptum esse paululo probabilius est | 1067 ηδε sine accentu | 1069 θανόντασ (sic perscriptum) ex θανόντας, quod per scripturae compendium exaratum erat, correctum videtur | 878 μελαιν᾿ sine accentu | 1073 τότε scriptum est, non τοτὲ | ante versum 1074 scriptum est γνώμη (per compendium) | 1075 post τελευτὴν duae vel tres litterae erasae sunt | 1076 μελλει sine accentu | 1077 μελλοντοσ sine accentu | 41 ἀστοὶ scriptum est, non ἀστὶ | 87 ἄλλη scriptum est, non ἄλλασ | 1089 βουλευσαιμι sine accentu | 1091 περι sine accentu | 1094 ἐθελοντα sine accentu.

folii 33ʳ columna I.

⟨σ⟩κέπτε δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοί γε μὲν οὔτισ ἀνάγκη,
ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν,
βρόχον ἀπορρήξασ. σύ δ' ἐμῆσ φιλότητοσ ἁμαρτὼν,
ὅστισσοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι καί σ' ἐκέλευσεν,
⟨ὕ⟩βρισ καὶ μάγνητασ ἀπώλεσε καὶ κολοφῶνα
⟨δ⟩όξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον·
εἰσ βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενόσ τε μολίβδω,
⟨ὤ⟩μοι ἐγὼ δειλὸσ καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖσ
⟨κ⟩ύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοὶ οἱ δὲ κακοὶ πρίν,
τοὺσ ἀγαθοὺσ μὲν ἀτιμοτέρουσ κακίουσ δε λαχόντασ,
ἀλλήλουσ δ' ἀπατῶντεσ, ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
πολλά δ' ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενοσ κῆρ
⟨χ⟩ρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδισασ ἀλλὰ τὰ μέντοι
πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων
ἥβησ μέτρον ἔχοιμι φιλοῖ δέ με φίλοσ ἀπόλλων
⟨ὄ⟩φρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
μή με κακῶν μέμνησθε πέπονθά τοι οἷα τ' ὀδυσσεὺσ
⟨ὅ⟩σ δὴ καὶ μνηστῆρασ ἀνείλετο νηλέϊ χαλκῶ
ἡ μὲν δηθ' ὑπέμεινε φίλω προσ παιδὶ μένουσα
⟨ἐ⟩λπίομαι πενίησ θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω
ἀλλ' ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι ἥ μ' ἐπιλείπει
κύρνε παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχὴν
⟨ἐ⟩λπὶσ ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸσ ἐσθλὴ ἔνεστιν
⟨ὤ⟩χετο μὲν πίστισ μεγάλη θεὸσ ὤχετο δ' ἀνδρῶν
⟨ὅ⟩ρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένοσ ἔφθιτο. οὐδὲ θέμιστασ,
⟨ἀ⟩λλ' ὄφρά τισ ζώοι· καὶ ὁρᾶ φάοσ ἠέλιοιο,
εὐχέσθω δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μυρία καίων,
⟨φ⟩ραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοισ κτεάνοισ ἐπέχουσι νόημα,
⟨μ⟩ή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶσ φίλον ἄλλον ἐρεύνα
εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνων
⟨ο⟩ὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ὡσ δ' αὔτωσ σοφίην ὁ σοφώτατοσ οὐκ ἀποφεύγει
⟨ὦ⟩ νέοι οἱ νῦν ἄνδρεσ ἔμοιγε μὲν οὔτισ ἀνάγκη,

folii 33ʳ columna II.

1096 τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθεν χάριν τίθε[σο]
1098 ἐκ λίμνησ μεγάλησ, ἄνδρα κακὸν προσφυγὸν
1100 ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύν(ην)
1102 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην
1104 καὶ σμύρνην. πάντωσ κύρνε καὶ ὕμμασ ὀλ(εῖ)
572 ⟨π⟩ολλοὶ ἀπειρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶ[ν]
1106 χρυσὸσ ἄπευθοσ ἐὼν καλὸσ ἅπασιν ἔσ(η.)
1108 τοῖσ δὲ φίλοισι πόνοσ δειλὰ παθὼν γενόμ[ην]
1110 ⟨ν⟩ῦν ἀγαθοὶ τίσ κε ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν.
1112 τιμῆσ μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸσ ἀνὴρ
1114 οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότεσ οὔτε κακῶν
620 ἀρχὴν γαρ πενίησ οὐχ' ὑπερεδράμομεν.
1116 ἐστί· τά δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενοσ
1118 ⟨σ⟩ὺν σοὶ καὶ κακὸσ ὤν, γίνεται ἐσθλὸσ ἀνὴρ
1120 λητοΐδησ καὶ ζεὺσ ἀθανάτων βασιλεὺσ
1122 ⟨ἥ⟩βη καὶ πλούτω θυμὸν ἰαινόμενοσ
1124 ὅστ' ἀΐδου μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδὺσ
1126 ⟨π⟩ηνελόπησ ἔμφρων κουριδίησ ἀλόχου
1128 ὄφρά τε γῆσ ἐπέβη δειμαλέουσ γε μυχοὺσ
1130 ⟨οὐ⟩δ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶσ
1132 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρασ ἐπερχόμενον
1134 ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένω
1136 ⟨ἄ⟩λλοι δ' οὔλυμπον ἐκπρολιπόντεσ ἔβαν
1138 ⟨σ⟩ωφροσύνη· χάριτέσ τ' ὦ φίλε γῆν ἔλιπον
1140 ⟨ο⟩ὐδὲ θεοὺσ οὐδεὶσ ἅζεται ἀθανάτουσ
1142 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδέ μεν εὐσεβ^ει^ίασ
1144 ⟨ε⟩ὐσεβέων περὶ θεοὺσ ἐλπίδα προσμενέτω
1146 ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ τιθέτω
1148 ⟨α⟩ἰεὶ οἱ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι,
1150 αἰσχρὰ κακοῖσ ἔργοισ σύμβολα θηκάμενοι
1152 ⟨δ⟩ειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενοσ
1154 ζώειν ἀβλαβέωσ μηδὲν ἔχοντι κακὸν
1156 ⟨ζ⟩ῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακὸν
1160 ἀλλ' ἔραται θυμόν δ' οὐ δύναται τελέσαι
1096 ⟨τ⟩αῦθ' ἔρδειν. τῶν μοι πρόσθεν χάριν τίθεσο·

1098 προσφυγὸν scriptum est, nisi egregie fallor; tres litteras ultimas non γὼν fuisse constat, spatii ratione habita is etiam de γὴν vel ιὸν vel ιὴν litteris cogitare | 1104 ὕμμασ scriptum est, non ὔμμασ | 1104 duas ultimas litteras εῖ fuisse simile est | 572 ἀπειρητοι sine accentu | 572 ἀγαθῶν quam ἀγαθῶ scriptum esse paulo probabilius est | 1116 ἐργάσομαι | ante versum 1117 scriptum est ⟨ὦ⟩ραῖον (per compendium) | 1117 ἱμεροέστατε ex ἡμεροέστατε correctum | 1125 ἀνείλετο νεῖλετο factum | 1127 προσ sine accentu | ante versum 1135 scriptum est γνώμη (per compendium) | 1142 εὐσεβείασ ex ίασ correctum | 1143 ἠέλιοιο (sic) | 1153 vocabuli κακῶν littera paenultima inter scribendum ex ο facta est | 1153 μεριμνων accentu | 1154 supra alteram vocabuli μηδὲν litteram accentus gravis deletus est.

folii 33ᵛ columna I.

1161 οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμει(ν)ον
441 οὐδεὶσ γὰρ πάντ᾽ ἐστὶ πανόλβιοσ. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐσθλὸσ,
443 δειλὸσ δ᾽ οὔτ᾽ ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχεται. ἀλλ᾽ ἐπιτολμᾶν,
1163 ⟨ὀ⟩φθαλμοὶ καὶ γλῶσσαι καὶ οὔατα καὶ νόοσ ἀνδρῶν,
97 τοιοῦτοσ ἀνὴρ ἔστω φίλοσ, ὃσ τὸν ἑταῖρον,
99 ἀντὶ κασιγνήτου. ⟨σ⟩ὺ δέ μοι φίλε ταῦτ᾽ ἐνὶ θυμῶ,
415 οὔτιν᾽ ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενοσ εὑρεῖν,
417 ἐσ βάσανον δ᾽ ἐλθὼν παρατριβόμενόσ τε μολίβδω,
1165 τοῖσ ἀγαθοῖσ σύμμισγε κακοῖσι δε μή ποθ᾽ ὁμάρτει
1167 ⟨τ⟩ῶν ἀγαθῶν, ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισισ: ἐσθλά δ᾽ ἔργα:
1169 ἐκ καχεταιρείησ κακὰ γίνετα⟨ι⟩. εὖ δὲ καὶ αὐτὸσ,
1171 γνώμην κύρνε θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἀρίστην
1173 ⟨ὦ⟩μάκαροσ· τίσ δ᾽ ἡμῖν ἔχει φρεσὶν ἐπεὶ πολὺ κρείσσων,
1175 ἔστι κακῶν[ὂν] δε βροτοῖσι κόροσ· τῶν οὔτι κάκιον
1177 ⟨ε⟩ἰκείησ ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴσ καὶ ἀεργὸσ,
555 τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐπ᾽ ἄλγεσιν ἦπαρ ἔχοντα
1179 κύρνε, θεοὺσ αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γαρ ἄνδρα
1181 δημοφάγον τύραννον, ὅπωσ ἐθέλησ κατακλίναι,
1183 οὐδένα κύρν᾽ αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠέλοιο
367 ⟨ἀ⟩στῶν δ᾽ οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὅντιν᾽ ἔχουσιν
1185 νοῦσ ἀγαθὸσ καὶ γλῶσσα ταῦτ᾽ ἐν παύροισι πέφυκεν
1187 οὔτισ ἄποινα διδοῦσ θάνατον φύγη οὐδὲ βαρεῖαν,
1189 οὐδ᾽ ἂν δυσφροσύνασ ὅτε δὴ θεὸσ ἄλγεα πέμπει,
1191 ⟨ο⟩ὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιληίω ἐγκατακεῖσθαι;
1193 ἀσπάλαθοι τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι
1195 μήτε θεοὺσ ἐπίὄρκον ἐπόμνυθι οὐ γὰρ ἀνεκτὸν,
1197 ὄρνιθοσ φωνὴν πολυπαίδη ὀξὺ βοώσησ,
1199 ⟨ὡ⟩ραίου καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν
1201 οὐδέ μοι ἡμίονοι κυφὸν ἕλκουσιν ἄροτρον
1203 ⟨ο⟩ὐκ εἰμ᾽ οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἐμοῦ κικλήσεται οὐδ᾽ ἐπὶ τύμβω
1205 ⟨ο⟩ὐδ᾽ ἂν ἐκεῖνοσ ἐμοῦ τεθνειότοσ. οὔτ᾽ ἀνιῶτο,
1207 οὔτέ σε κωμάζειν ἀπερύκομαι. οὔτε καλοῦμαι
1209 αἴθων μὲν γένοσ εἰμὶ πόλιν δ᾽ εὐτυχέα θύβην,
1211 μή μ᾽ ἀφελῶσ παίζουσα φίλουσ διέναζε τοκῆασ
1213 ⟨ἡ⟩μῖν δ᾽ ἄλλα μὲν ἐστὶ γύναι κακὰ πόλλ᾽ ἐπεὶ ἐκ γῆσ,

folii 33ᵛ columna II.

1162 αἰτοῦσι δ᾽ ἀγαθοῖσ ἀνδράσι κύρνε δίδου.
442 τολμᾶ ἔχων τὸ κακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὅμωσ·
444 θυμὸν ὁμῶσ μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεισ,
446 χρὴ δῶρ᾽ ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν
1164 ἐν μέσω στηθῶν ἐν συνετοῖσ φύεται
98 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα, φέρει
100 ⟨φ⟩ράζεο, καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπισω
416 πιστὸν ἑταῖρον ὅτῳ μή τισ ἔνεστι δόλοσ
418 χρυσὸσ ὑπερτερίησ ἄμμιν ἔνεστι νόοσ
1166 εὖτ᾽ ἂν ὁδοῦ τελέοισ τέρματά τ᾽ ἐμπορίησ
1168 τῶν δε κακῶν ⟨ἄ⟩νεμοι ⟨δ⟩ειλὰ φέρουσιν ἔπη
1170 γνώση⟨. ἐ⟩πεὶ μεγάλουσ ἤλιτεσ ἀθανάτουσ
1172 ἄνθρωποσ γνώμη πείρατα παντὸσ ἔχει
1174 ⟨ὕ⟩βριοσ οὐλόμενοσ λευγαλέου τε κόρου·
1176 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων κύρνε πέλει κακότησ
1178 ⟨κ⟩ύρνε μεγίστην κεν πεῖραν ἔχῃσ[ει] ἀρετῆσ
556 πρόσ τε θεῶν δ᾽ αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων
1180 εἴργει μήθ᾽ ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ
1182 οὐ νέμεσισ πρὸσ θεῶν γίνεται οὐδεμία
1184 ⟨ἄ⟩νδρ᾽ ἐφορῶσ᾽ ὧ μὴ μῶμοσ ἐπικρέμαται
368 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἁνδάνω, οὔτε κακῶσ
1186 ⟨ἀ⟩νδράσιν οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι
1188 δυστυχίαν εἰ μὴ μοῖρ᾽ ἐπὶ τέρμα βάλοι
1190 θνητὸσ ἀνὴρ δώροισ βούλομαι προφυγεῖν
1192 τεθνεὼσ ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γενοιτ᾽ ἀγαθὸν,
1194 τ⟨ὸ⟩ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακὸν
1196 ἀθανάτουσ κρύψαι χρεῖοσ ὀφειλόμενον
1198 ἤκουσ᾽ ἥτε βροτοῖσ ἄγγελοσ ἦλθ᾽ ἀρότρου,
1200 ὅττι μοι εὐανθεῖσ ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούσ
1202 τῆσ ἄλλησ μνηστῆσ εἵνεκα ναυτιλίησ
1204 οἰμωχθεὶσ ἐπὶ γῆν εἶσι τύραννοσ ἀνὴρ
1206 ⟨ο⟩ὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα
1208 ἀργαλέοσ γαρ ἐὼν καὶ φίλοσ εὖτ᾽ ἂν ἀπῆσ
1210 οἴκῳ πατρώασ γῆσ ἀπερυκόμενοσ
1212 ἄργυρι· σὺ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι
1214 ⟨φ⟩εύγομεν ἀργαλέη δ᾽ οὐκ᾽ ἐπὶ δουλοσύνη,

---

443 κακοῖσι lectio certa est | 100 ἐξοπισω sine accentu | ante versum 1167 scriptum est γνώμη (per compendiu 1167 punctorum ante ἐσθλά superius rubro pictum est, punctorum post ἔργα inferius rubro pictum est | 1178 supra ἔχῃσ scrip esse ει quam οι paulo probabilius est | 1183 ἠέλοιο (sic) | 1184 ὧ (sic) | 1191 (in fine) punctum, quod supra virgulam posi est, rubro pictum est | 1192 γενοιτ᾽ sine accentu | 1195 supra tertiam vocabuli ἐπι litteram et gravis accentus extat et acu

folii 34^r columna I.

5 οὐθ᾽ ἥμᾶσ περνᾶσι· πόλισ δέ μεν ἐστὶ καὶ ἥμῖν
7 μή ποτε πὰρ κλαίοντι καθεζόμενοι γελάσωμεν
9 ἐχθρὸν μὲν, χαλεπὸν, καὶ δυσμενῆ ἐξαπατῆσαι

folii 34^r columna II.

1216 καλή· λιθαίω κεκρυμμένη πεδίω.
1218 τοῖσ αὐτῶν ἀγαθοῖσ κῦρν᾽ ἐπιτερπόμενοι
1220 κῦρνε φίλον δὲ φίλω ῥάδιον ἐξαπατᾶν.

Quoniam madore obscurata vel aqua abluta est scriptura in marginum superiorum partibus exterioribus, eas litteras eave signa prosodiaca ('accentus' et 'spiritus'), quae propter aquae vim legi omnino non possunt, intra hos uncinos [ ] collocavi; eas litteras (eave signa prosodiaca), quarum lectio propter aquae vim incerta est, his uncinis ( ) saepsi. Itaque, ut paucis utar exemplis, vers. 37 vocabuli ταῦτα legi omnino non possunt littera prima et accentus circumflexus, incertae lectionis sunt litterae 2^a et 4^a, nec tamen quicquam obstat, quominus ταῦτα in *O* extitisse censeamus. Vers. 41 omnia legi possunt excepto accentu acuto vocabuli ἔθ᾽. Vers. 114 vocabulum λιμένα totum legi non potest; vocabuli κακὸν certae sunt litterae κακ et accentus gravis supra 4^{am} litteram, dispici non possunt litterae 4^a et 5^a. Vers. 116 vocabuli παυρότεροι, quod sic scriptum fuisse in *O* probabile est, certae sunt solae litterae 9^a et 10^a, incertae litterae 1^a et 5^a, legi hodie omnino non possunt litterae 2^a 3^a 4^a 6^a 7^a 8^a et accentus acutus. Vers. 179 vocabuli γὰρ accentus dispici non potest; vocabuli ὁμῶσ litterarum ὁμ lectio incerta est, litterae ῶσ legi omnino non possunt; vocabuli ἐπὶ certa est una littera ι, incertae litterae ἐπ et accentus gravis. Vers. 382 vocabuli ἀθανάτοισιν litterarum quinque ultimarum lectio incerta est; proximi vocabuli ἅδοι incertae sunt litterae αδ, litterae οι legi non possunt, atque cum spiritus et accentus supra primam litteram dispici non possint, ne hoc quidem constat, utrum ἅδοι an ἄδοι in *O* scriptum sit. Vers. 461 vocabuli μήποτ᾽ nihil legi potest praeter tres litteras primas et accentum acutum; vocabulorum ἐπ᾽ ἀπρήκτοισι lectio certa est, nisi quod apostrophi et spiritus lenis supra α litteram positi lectio incerta est. Paulo plura in locis desperatis me legisse quam eos, qui ante me libro *O* usi sunt, ex apographo meo apparet.

Litteras in *O* rubro scriptas, item atramento scriptas sed rubris punctis vel lineolis crucibusve rubris insignitas intra hos uncinos ⟨ ⟩ inclusi. Mos autem ille rubro litteras illo, quo dixi, modo insigniendi incipit inde demum a folio 31^r, si a titulo Theognideorum et versus primi littera prima glossematisque in folio 25^r recesseris. Veluti versus 817 litteram primam lineola rubra insignivit librarius, item in versu 891 vocabuli οἵ (cuius spiritus et accentus non prorsus certo legi possunt) litteram priorem puncto rubro, etc. Ceteroqui elegiarum fragmenta, ex quibus Theognidea consuta sunt, in *O* non distinguuntur.

Scriptura in singulis paginis binas columnas complectitur. Omnes versus a minusculis litteris incipiunt. Ut autem versuum exitus aequabiles fierent neque ullus excurreret versus, non tantum permultis scripturae compendiis usus est is, qui codicem *O* scripsit, sed etiam modo diductis litteris breviorum versuum exitus distraxit, modo longiorum versuum litteras ultimas supra lineam collocavit. Ego evitatis scripturae compendiis omnia vocabula suis litteris perscripta exhibui et pro litteris in *O* supra verborum contextum collocatis usus sum litteris in ipso contextu positis. Bina illa puncta, quae supra ι et υ litteras collocari solent nec tamen constanter collocantur, in apographo meo omisi, nisi

ubi alicuius momenti esse videbatur ea imitari. Ab his si recesseris, apographo meo codicis *O* memoriam tam fideliter reddidi, ut ne interpunctionem quidem neglegerem atque etiam lineolas illas redderem, quibus nomina propria plerumque insigniuntur. Omnes correctiones ipsi primae manui deberi videntur. Iota ἀνεκφώνητον plerumque omisit librarius, raro subscripsit; has quoque minutias apographo meo reddidi. Encliticorum modo saepe δε (et οὐδε) et γαρ et μεν accentu carent; ἂν non raro duplici accentu instructum est.

Denique, ne quid omisisse videar, adscribam, de quibus minutiis apographum meum non satis clare testari mihi visum sit (conf. supra pag. 8): 9 ἀμβροσίησ an ἀμβροσίησ, ‖ 44 ἅδη, an ἅδη ‖ 89 ἀποειπὼν an ἀποειπών ‖ 104 θέλει. an θέλει ‖ 235 οὐδέ τι an οὐδέτι ‖ 235 σωζομένοισιν an σωζομένοισιν, ‖ 245 οὐδέ ποτ' an οὐδὲ ποτ' ‖ 311 γελοῖα, an γελοῖα ‖ 318 ἔχει. an ἔχει ‖ 364 θέμενοσ. an θέμενοσ ‖ 368 ἅνδάνω an ἀνδάνω ‖ 489 φιλοτήσιοσ, an φιλοτήσιοσ ‖ 503 κεφαλὴν, an κεφαλὴν ‖ 514 κλεάριθ', an κλεάριθ' ‖ 537 ούθ' an οὖθ' ‖ 652 κάλα an καλὰ ‖ 668 συνώ[ν] an συνὼ[ν] ‖ 749 τευ an τε ‖ 853 νῦν, an νῦν ‖ 901 χεῖρον, an χεῖρον ‖ 901 ἅμεινον γ' an ἅμεινον ‖ 930 ἀγαθόσ an ἀγαθὸσ ‖ 933 ὁπηδεῖ· an ὁπηδεῖ ‖ 949 πεποιθ<ώ>σ an πεποιθ<ώ>σ ‖ 953 ἐπρηξα, an ἐπρηξα ‖ 973 ἀνθρώπων an ἀνθρώπων, ‖ 987 αναφερουσι an ἀναφερουσι ‖ 1032 ἔχθει, an ἔχθει ‖ 1037 ἐξαπατῆσαί, an ἐξαπατῆσαι ‖ 1042 πίνομεν, an πίνομεν ‖ 1045 δί', an δί' ‖ 1047 τερπομεθα an τερπόμεθα ‖ 1048 ἔσται, an ἔσται ‖ 1085 βαρὺσ an βαρύσ ‖ 1098 μεγάλησ, an μεγάλησ ‖ 1099 ἀπορρήξασ. an ἀπορρήξασ ‖ 1104 σμύρνην. an σμύρνην ‖ 1109 <κ>ύρν', an <κ>ύρν' ‖ 1109 πρίν an πρὶν ‖ 1115 ὠνείδισασ an ὀνείδισασ ‖ 1117 πλοῦτε, an πλοῦτε ‖ 1130 ἐχθρῶν, an ἐχθρῶν ‖ 1148 <α>ἰεὶ an <α>ἰεί ‖ 1162 δίδου. an δίδου ‖ 446 (fol. 33 v) ἔχειν an ἔχειν. ‖ 1177 ἀεργὸσ, an ἀεργὸσ ‖ 1179 κύρνε, an κύρνε ‖ 1181 τύραννον, an τύραννον ‖ 1189 πέμπει, an πέμπει ‖ 1193 ὁμοῖον an ὅμοιον ‖ 1215 οὐθ' an οὖθ' ‖ 1215 περνᾶσι· an περνᾶσι ‖.

APPENDIX.

De grammatico anonymo codicis *O*.

In aliquot codicis *O* foliorum marginibus ex parte mutilatis alia manus saeculi, ut videtur, decimi quarti ineuntis adscripsit properante calamo et tachygraphorum more commentariolos metrici et grammatici argumenti. Qui cum ex parte difficillimi sint ad legendum, hos quoque subiungam omnes, quamquam doctrina, quae eis continetur, notissima est. His uncinis ( ) saepiam litteras, quarum lectio incerta est; his uncinis [ ] eas, quae aut propter atramenti pallorem detritamque scripturam aut propter marginis particulas resectas legi non possunt; his uncinis < > eas, quas in *O* omissas ipse addidi. Omissa sunt in *O* iota ἀνεκφώνητα omnia:

A. Commentarii metrici.

I (in summo folio 25r).

<§ 1>. <Τὸ> ἰαμβικὸν μέτρον ἔχει πόδας ἓξ ἤγουν χώρας. δέχεται δὲ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τρίτῃ καὶ πέμπτῃ χώρᾳ σπονδεῖον ἢ ἴαμβον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ ἴαμβον μόνον, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ ἴαμβ(ον ἢ π)[υρρίχιον]. ἐὰν δὲ καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι τὸν ἴαμβον δέξονται, πάνυ ὡραῖος.

<§ 2>. Χρὴ δὲ εὐρύθμους ποιεῖν ἰάμβους, καὶ τηρεῖν αὐτοὺς ἵνα μὴ χαίνωσι. χαίνει[1] δέ, ἐὰν εἰς τέλειον μέρος λόγου (τ)[ὸ] (φ)[ωνῆ](εν) τελειοῖ καὶ[2] ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος· οἷον

ἀλλ' ὦ σοφὴ[3] ἄνασσα·[4]

ἐὰν δὲ οὐκ ἔστι τέλειον μέρος λόγου, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπερχομένην συλλαβὴν τελ(ειοῖ), χάρις· ὡς ἔχει τ(ὸ) Πισίδου[5]

[μετ' ε](ὐ)μ[ε](ν)είας τοὺς ἐμοὺς [δέ](χ)ου λόγους <Georg. Pisid. exped. Pers. I 36>·

[ἰδοὺ] γὰρ εἰς τὸ ν(ε̄ι)[6] ἡ χ[ώ]ρα[7], οὐ μὴν καὶ ὁ νοῦς.

1) χαίνει an χαίνουσι incertum *O*, χαίνει δὲ ὁ ἴαμβος interpolatio Heliae | 2) expectes <ἡ ἑξῆς> | 3) σοφ῀ *O* | 4) haec trimetri iambici particula in eis, quae edita sunt, Georgii Pisidae carminibus non extat | 5) πυσίδου *O* | 6) τὸ νε̄ι potius quam τὸ ν τελειοῖ exprimere videtur voluisse librarius codicis *O* | 7) τελειοῖ addit interpolatio Heliae.

Huius commentarii de metro iambico paragraphus altera paene ad verbum consentit cum Heliae Monachi interpolatione (Anecd. Var. I p. 170 § 2).

II (in folii 25r marginibus exteriore et inferiore).

<§ 1>. Ὁ ἐ λ ε γ ε ῖ ο ς τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον πόδα[1] χρὴ δάκτυλον[2] ἢ σπονδεῖον[3] φέρειν, ἢ ἀμφίμακρον ἢ παλιμβάκχ<ε>ιον, καὶ μετὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τῶν δύο τούτων ποδῶν χρὴ συλλαβὴν μακρὰν ἔχειν ἀπαρτιζομένην εἰς μέρος λόγου, καὶ μετὰ τὴν μακρὰν συλλαβὴν ἄλλους δύο πόδας ἀπὸ δακτύλου[4] γινομέν(ους), καὶ μετὰ τοὺς δύο πόδας ἐπιζητ(εῖν) αὖθις συλλαβὴν ἢ μακρὰν ἢ βραχεῖαν εἰς τὸ πέρας τοῦ στίχου· οἷον

εὐσεβέων μακάρων εὐμενέων[5] τε[6] φίλων.[7]

<§ 2>. Καὶ ἄλλως. Ὁ ἐλεγεῖος πεντάμετρός ἐστι· πέντε γὰρ χώρας ἔχει. τὰς[8] μὲν οὖν δύο συγκειμένας ἔχει ἀπὸ δακτύλου[4] ἢ σπονδείου, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφίμακρον καὶ παλιμβάκχ<ε>ιον δέχεται· ἡ δὲ τρίτη χώρα σπονδεῖον μόνον δέχεται· ἡ δὲ τετάρτη ἀνάπαιστον.[9] ἡ δὲ πέμπτη ἀνάπαιστον ἢ χορεῖον.

1) πόδα an πόδας incertum *O* | 2) δάκτυλον an δακτύλους incertum *O* | 3) σπονδεῖον paulo probabilius videtur in *O* esse quam σπονδείους | 4) δακτύλου an δακτύλων incertum *O* | 5) εὐμενέῶν (sic) *O* | 6) τὲ *O* | 7) ex quo poeta hic pentameter haustus sit, nescio | 8) τας *O* | 9) ἀναπαιστον *O*.

Hoc commentario continentur excerpta ex notissimo illo de metro elegiaco commentario, qui in multis legitur codicibus (conf. e. g. quae in Anecd. Var. I p. 156 ad § 3a (init.) adnotavi et Anonymi Romani paragraphum 4 [ed. H. zur Jacobsmuehlen „Pseudo-Hephaestion de metris" p. 103 sq. in Dissertationum Philologicarum Argentoratensium volumine X]). Recedit autem codicis *O* commentarius a ceteris eo, quod ea, quae § 1 continentur, p o s t ea, quae in § 2 insunt, legi solent.

III (in folii 25r marginibus exteriore et inferiore).

<§ 1>. Τὸ δ α κ τ υ λ ι κ ὸ ν μέτρον πόδας ἐπιδέχεται δύο, αὐτόν τε[1] τὸν δάκτυλον καὶ τοῦ δακτύλου τὴν συναίρεσιν, δηλαδὴ τὸν σπονδεῖον. δοκεῖ δὲ ἐπὶ τέλει τὸν τροχαῖον δέχεσθαι· τὸ δὲ οὐχ[2] οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἔστιν ὁ τροχαῖος δάκτυλος ἐλλείπων μιᾷ συλλαβῇ, τῇ τελευταίᾳ· χαίρει γὰρ τὸ μέτρον τὸν τελευταῖον πόδα ἔχειν ὀλιγοσυλλαβώτερον.

⟨§ 2⟩. Πάθη δὲ αὐτοῦ τρία μὲν κατὰ μέγεθος, τρία δὲ κατ' ἔλλειψιν. κατὰ μέγεθος μὲν τὸ λεγόμενον μακροκέφαλον καὶ προκοίλιον καὶ μακροσκελές.

Καὶ μακροκέφαλον μέν, ὅτε πλεονάζει συλλαβὴ κατ' ἀρχὴν καὶ συναίρεσις γίνεται δύο συλλαβῶν εἰς μίαν, ὡς ἐν τῷ

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ ⟨A 15 = A 374⟩·

ἔ(στ)ι γὰρ χρυσῷ.

προκοίλιο(ν) [δέ], ὅταν τὸ αὐτὸ τοῦτο κατὰ τὸ μέσον πάθῃ, ὡς ἐν τῷ

⟨ὦ⟩ Ἀχιλεῦ,[3] Πηλέως υἱέ ⟨Π 21 = Τ 216 = λ 478⟩

ἀντὶ τοῦ λῶς.

μακροσκελὲς δέ, τὸ δολιχόουρον,[4] ὅτε συλλαβὴ κατὰ τὸ τέλος πλεονάζ[ει], ὡς ἐν τῷ

ἀλλ' ὅτε [Σού]νιον ἱρὸν[5] ἀφικ(ό)μεθ' ἄκρον Ἀθηνέων[6] ⟨γ 278⟩·

ἐ(στὶ) γὰρ ὁ πρὸς τὸ τέλος πούς ἀντὶ[7] δισυλλάβου τρισύλλαβος.

Τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν·[8]

[1]) αὐτόν τὲ *O* | [2]) οὐχ' *O* | [3]) ἀχιλλεῦ *O* | [4]) δολίχουρον *O* | [5]) ἱερὸν *O* | [6]) ἀθηναίων *O* | [7]) ἀντι *O* | [8]) sic abrumpitur hic commentarius imperfectus (cum marginis inferioris folii 25r particula utrum aliquot litterae, nec tamen plus quam 4—6, abscisae sint necne, dici nequit), nec continuatur in folii 25v margine summa; conf. tamen, quae deinde in folii 25v margine exteriore leguntur (nobis num. V).

Huius commentarii verba fere omnia redeunt cum alibi tum in Pseudo-Hephaestionis §§ 25. 26 (§ 26 consentit cum commentario codicis Saibantiani in editione Hephaestionis Gaisfordiana altera p. 195 not. x; conf. etiam reliquos de re metrica scriptores, quos enumeravit Henricus zur Jacobsmuehlen „Ps.-Heph. de metr.“ p. 53 et quae Ludovicus Voltz disseruit „Die Tractate περὶ παθῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου“ in Commentationibus a. d. VI. id. Febr. a. 1889 a discipulis meis mihi oblatis pag. 77 seqq., inprimis pag. 84).

IV (in folii 25v marginibus superiore et exteriore).

⟨§ 1⟩. [Τρίμετ](ρον κωμικ)[όν] (ἰαμβικόν)[1] δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας ἴαμβον ἢ τρίβραχυν ἢ ἀνάπαιστον ἢ δάκτυλον ἢ σπονδεῖον, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους ἴαμβον, τρίβραχυν ἤγουν χορεῖον, ἀνάπαιστον· τοῦτο[2] δὲ παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς, παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τραγικοῖς σπανίως εὑρίσκεται. περιττὰς δὲ χώρας καλεῖ[3] τὸν πρῶτον, τὸν τρίτον καὶ πέμπτον πόδα, ἀρτίους δὲ τὸν δεύτερον καὶ τέταρτον.

⟨§ 2⟩. Ἰστέον δὲ ὅτι εἰσὶ τοῦ ἰάμβου μονόμετρα, [4]δίμετρα, τρίμετρα, τετράμετρα, πεντάμετρα[4], καὶ ἑξάμετρα, καὶ κατὰ πόδα καὶ κατὰ διποδίαν· οὐ μὴν δὲ πλέον τ(ῶν)[5] ἓξ εὑρίσκεται μέτρων[6]. κατὰ πόδα δὲ μονόμετρον, οἷον τὸ „φεῦ φεῦ“ καί τινα[7] τοιαῦτα παρὰ τραγικοῖς εὑρισκόμενα.

⟨§ 3⟩. Ἡ δὲ ἕκτη χώρα δέχεται ἴαμβον ἢ πυρρίχιον, σπανίως δὲ καὶ τρίβραχυν παρὰ κωμικοῖς.

[1]) Pro Τρίμετρον κωμικὸν ἰαμβικὸν, quae lectio incertissima est, interpolatio Heliae, de qua statim dicam, habet Ἔστι δὲ τὸ κωμικὸν ἰαμβικόν, ὅ | [2]) τοῦτο (non οὗτος) *O* et interpolatio Heliae | [3]) scilicet Hephaestio? (conf. Hephaest. ench. cap. 5) | [4]) δίμετρα τρίμετρα τετράμετρα πεντάμετρα an δίμετρον τρίμετρον τετράμετρον πεντάμετρον incertum *O* | [5]) τῶν an τοῦ incertum *O* | [6]) μέτρων an μέτρον an μέτρου an μέτρα incertum *O* | [7]) καὶ τινὰ *O*.

De hoc capite conferenda sunt, quae Ludovicus Voltz exposuit „de Helia Monacho, Isaaco Monacho, Pseudo-Dracone scriptoribus metricis Byzantinis“ p. 8—10 (in Dissertationum

Philologicarum Argentoratensium volumine XI). Ad §§ 1—3 conf. interpolationem Heliae Monachi cap. I §§ 3—5 (Anecd. Var. I p. 170 sq.), cuius interpolationis verba corrupta ex *O* emendari possunt; ad § 2 conf. etiam Georgii Choerobosci Exeges. in Hephaest. p. 68, 23—26 ed. Hoerschelmann in Anecd. Var. vol. I.

V (in folii 25^v margine exteriore).

Τὰ[1] κατ᾽ ἔλλειψιν. Τὸ ἀκέφαλον, τὸ λαγαρὸν καὶ τὸ μείουρον (nec quicquam amplius).

1) Τὰ] Κὰ littera Κ minio scripta *O*.

Conf. quae supra ad III. adnotavimus.

VI (in folii 25^v margine exteriore).

<De pedum metricorum nominibus>.

Σπονδεῖος διὰ τὸ εἰ<ς> σπονδὰς καὶ εἰς τὰς θυσίας γίνεσθαι, ὅτι οἱ εὐχόμενοί τι[1] μακρὸν εὔχονται γενέσθαι.

Πυρρίχιος ἀπὸ τοῦ Πύρρου τοῦ Νεοπτολέμου, ὅστις εὐκινήτως[2] καὶ π(ρ)ώτως ἐπήδησεν ἐκ[3] δουρείου ἵππου· ὃν καὶ ὑμνοῦντες ἀπ᾽ αὐτοῦ τοιούτῳ μέτρῳ ὕμνουν.[4] ἢ ἀπὸ πυρρίχης τινὸς κινήσεως[5] μετὰ τῶν ὅπλων.

Ἴαμβος ἀπὸ Ἰαμβίδος τινὸς δουλίδος Κελεοῦ[6] καὶ Μετανείρης, ἥτις τὴν Δήμητρα[7] ὕβρισε καὶ ἐλοιδόρησε. ἢ ἀπὸ τῆς ὕβρεως, ἥτις ἀπὸ μικροῦ ἄρχεται καὶ εἰς μέγα καταλήγει.

Τροχαῖος ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ[8] <ἢ> τοῦ τρέχοντος· ὁ γὰρ τρέχων (εἶτα) ἀσθεν(εῖ) τ(ῷ) δρόμ(ῳ).[9]

Χορεῖος τρίβραχυς, ὅτι οἱ Κούρητες ὀρχούμενοι (ἐπὶ) τοῦ Διὸς[10] τοιούτῳ μέτρῳ ἐχρῶντο.

[Μ]ολοσσὸς τρίμακρος ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ Νεοπτολέ[μου π]αιδὸς γεγονότος αὐτῷ[11] μετὰ τῆς Ἀνδρομάχης τῆς γυναικὸς Ἕκτορος.

Ὁ ἀντίσπαστος ἀπὸ τῶν συνεστώτων στίχων τὸ (σπάσ)μα·[12] γίνεται δὲ ἀπὸ βραχείας,[13] οἷον Ἀλέξανδρος.

1) εὐχόμενοι τί *O* | 2) ἀκινήτως *O* | 3) ἐκ] ἐπὶ *O* | 4) ὕμνουν an ὕμνησαν incertum *O* | 5) τινὸς κινήσεως scripsi exempli gratia (conf. Pseudo-Dionysium de pedibus Anecd. Var. I pag. 161 med.)] τὶ ἀκινῆ´ (τ superscr.) *O* | 6) κελαιοῦ *O* | 7) δήμητρα an δήμητραν incertum *O* | 8) sic (non τρόχου) *O* | 9) τοῦ δρόμου probabilius videtur in *O* esse quam τὸν δρόμον aut τῶ δρόμω | 10) οἱ Κούρητες alibi in historiolis ad dactylum pertinentibus commemorantur; verba ἐπὶ τοῦ Διὸς emendare nolui | 11) αυτῶ (sic) *O* | 12) nihil mutare satius duxi; apparet scriptorem hoc fere dicere voluisse, ipsa forma huius pedis (⏑ –, – ⏑) τὸ σπάσμα significari | 13) ἀπο βραχέος *O*.

Apparet hoc commentario contineri misera excerpta ex longiore aliqua scriptione de pedum nominibus, quae si omnibus corruptelis liberare vellem, molestum esset. Potiores eius modi scriptionum enumeravi Anecd. Var. I pag. 222.

Proximum post hunc commentarium locum occupat in *O* excerptum grammaticum ex Theodoreto, quod paulo infra edam.

VII (in folii 29^v marginibus superiore, exteriore, inferiore).

[Πάθη στίχων ε]ἰσὶν ἕξ· ἀκέφαλος, προκέφαλος, προκοίλιος, λαγαρὸς ὁ καὶ σφηκίας, μείουρος, καὶ δολιχόουρος ὁ καὶ μακροσκελής.

ἀκέφαλος, οἷον

ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ [῾]Ελλ[ήσποντον ἵκον]το <Ψ 2>·

εἴρηται δὲ ἀκέφαλος, παρ᾽ ὅσον[1] οὐδὲ στίχος ἐστὶν ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενος.

προκέφαλος·

ἦ οὐχ ἅλις ὅττι[2] γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις <Ε 349>·

προκέφαλος δέ, διό[τι] πλεονάζει ἡ ἦ συλλαβὴ ἐν τῷ μέτρῳ.

προκοίλιος, οἷον

Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ[3] μένος ἠΰ <Ω 6>·

πλεονάζει γὰρ ἡ δρο συλλαβὴ ἐν τῷ μέτρῳ καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν προγαστόρων ὄγκον ἐντίθησι.

λαγ(αρός), οἷ(ον)

αἰδοῖ(ος) τέ μοι ἐσσί, φίλε ἑκυρέ,[4] δεινός τε < Γ 172>·

ἐνταῦθα (γὰρ) οἱ δύο πόδες οἱ ἐν τῷ μέσῳ ἀπὸ βραχείας ἄρχονται καὶ συστέλλουσι τὴν θέσιν τοῦ μέτρου. λαγαρὸν δὲ λέγεται τὸ ἐσφιγμένην ἔχον τὴν γαστέρα, οἷος[5] καὶ οὗτος

Νέστορα δ᾽ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης <Ξ 1>·

οἷος καὶ οὗτος ὁ σφηκίας

ἢ λάθετ᾽, ἢ οὐκ ἐνόησεν,[6] ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ <Ι 537>.

μείουρος οὗτος

Τρῶες δ᾽ ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν <Μ 208>·

ὁ γὰρ ἐν τῷ τέλει ποὺς ἀπὸ βραχείας ἤρξατο, ὅπερ μειοῖ τὸν πόδα τὸν ἐν τῇ οὐρᾷ, καὶ διὰ τοῦτο[7] μείουρος.

δολιχόουρος δέ, ὁ καὶ μακροσκελής, οὗτος

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα <ι 347>·

οἷος καὶ οὗτος

Κάστορά[8] θ᾽ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα <Γ 237 = λ 300>.

1) παρόσον *O* | 2) ὅτι *O* | 3) ἀνδροτῆτος καὶ *O* | 4) ἑκυρὲ *O* prima littera corrigendo effecta | 5) οἷον *O* | 6) ενόησεν *O* | 7) διατοῦτο *O* | 8) κάστορα *O*.

Proxime cognatus est hic commentarius cum Heliae Monachi appendice II. (Anecd. Var. I pag. 184). De doctrina ipsa conf. Ludovicum Voltz „Die Tractate περὶ παθῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου" (inprimis pag. 87 sq.).

VIII (statim post num. VII).

Εὕρηνταί που καὶ οὕτως λεγόμενοι στίχοι, οὓς λεκτέον· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος, τραχύς, μαλακοειδής, καὶ λογοειδής.

ἰσόχρονος οὖν ἐστιν ὁ καὶ μεγέθη συλλαβῶν καὶ πόδας τοὺς αὐτοὺς ἔχων δι᾽ ὅλου[1], ὡς οὗτος

τὼ[2] δ᾽ ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν <φ 15>.

ἀπηρτισμένος δὲ ὁ τὴν διάνοιαν πᾶσαν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, ὡς οὗτος

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο[3] φαίδιμος Ἕκτωρ <Η 1>.

τραχὺς δέ ἐστιν ὁ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν συμφώνων τῷ φθόγγῳ τραχυνόμενος, ὡς οὗτος

τριχθά[4] τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν[5] ἔκπεσε χειρός <Γ 363>.

μαλακοειδής δέ ἐστιν ὁ κατὰ λειότητα[6] ἐμπίπτων ταῖς ἀκοαῖς, ὡς οὗτος
αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι <P 51>.
λογοειδής δέ ἐστιν ὁ πεζαιτέρᾳ φράσει λεγόμενος, ὡς οὗτος
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα <Λ 680>.

Aut alia manus coaeva aut ipsa prima manus alio tempore haec adiecit, quae debebant suum locum habere inter ea εἴδη, quae efficit versus μαλακοειδής et versus λογοειδής:
κακόφ[ωνός] ἐστιν ὁ τὰ πολλὰ φωνήεντα ἔχων, οἷον
φή(η) ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ[7] ὤμῳ <λ 128>.

[1]) διόλου O | [2]) τώ O | [3]) ἐξέσυτο O | [4]) τριχθα O | [5]) τετραχθα διατριφθὲν O | [6]) λειό^τ^ O | [7]) ἔχειν ἀμφαιδίμω O (conf. Pseudo-Herodian. in Anecd. Var. I p. 187 adn. 54).

Continet hic commentarius vel potius continebat, priusquam librarii neglegentia mutilaretur, sex illa εἴδη versus hexametri proprie dicta; conf. praeter ceteros Guilelmum Hoerschelmann „Ein griechisches Lehrbuch der Metrik“ Dorpati 1888 pag. 15 sq. et Ludovicum Voltz „Die Tractate περὶ παθῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου“ pag. 81.

B. Excerpta grammatica ex Theodoreti lexico de spiritibus.

I (in folii 25ᵛ margine exteriore).

Carmen elegiacum,

quo Theodoretus lexicon de spiritibus Patricio dedicat.

Ediderunt hoc carmen nuper Gustavus Uhlig in annali philologo a. 1880 pag. 791 sq. et Petrus Egenolff in programmate Manhemiensi a. 1886/87, quod inscribitur „Die orthoepischen Stücke der byzantinischen Litteratur“ pag. 11.

Subscribam versibus Theodoreti, quorum indoles non diversa mihi videtur a Theodoreti grammatici epigrammate in Anthologiae appendice Planudea num. 34, non tantum codicis *O* lectiones, sed etiam horum codicum, quorum discrepantia scripturae casu mihi praesto est, dum haec perscribo: *A* = Oxoniensis Barocciani 68 (fol. 39ʳ), *V* = Vaticani 15 (fol. 222ᵛ), *K* = Havniensis 1965 (pag. 216), *L* = Laurentiani LVII 36 (fol. 106ʳ).

Πατρικίῳ Θεοδώρητος φιλίης διὰ θεσμὸν
ὀκτὼ στοιχείων πνεύματα γραψάμενος
ὡς δυνατὸν προὔπεμψεν ἀολλίσσας κατὰ λέξιν
ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνοπουλυμαθοῦς.
καὶ γὰρ ὁ μὲν κατέλεξε πολυσχεδέσιν τ᾽ ἐνὶ βίβλοις,
ὁππόθι παντοίης λέξιος εἶπε τάσιν·
ἀλλ᾽ οὐ ῥηΐδίην τοῖς πνεύμασι θήκατο τάξιν.
τοῦτο δὲ δῶρον ἔχων εἴσεαι ἀτρεκέως

1 inter πατρικίω et θεοδώριτος in *L* τῶ supra lineam addidit alia manus | θεοδώριτος *AOVKL* || 2 ὀκτω στειχείων *V* | γραφαμενος *V* || 3 προύπεμψεν *AK* | ἀολλίσας *L* cum glossa supra hanc vocem erasa, αὐλίσας *V*, ἀολλήσας *AOK* | λέξιν] τάξιν *O* || 4 ηρωδιανοῦ *V* | τεχνοπουλυμαθοῦς (sic) *L*, τεχνοπολυμαθοῦς *AOV*, τεχνοπολυμάθους *K* cum accentu acuto supra ε deleto || 5 πολυσχεδέσιν ? *L*, πολυσχεδέσι *AOVK* | ἐνι *OV*, ἔναι *K* || 6 ὁπόθι *O* | λέξιος εἶπε *K*[1] fecit ex τοῖς πνεύμασι θήκατο | τᾶσιν *V*, τάξιν *AK* || 7 πνευμασι *O* | θήκατε *V* || 8 δῶρον ἔχων] ὑψῶρχων (sic) *L* perperam correctus manu recenti | εἴσεαι vox cum margine abscissa periit in *O* ||

καὶ μάλα ῥηϊδίως, ὁπότε χρέος, ἐνθάδε λεύσσων,
τί πρὸ τίνος ψιλῶς, τί πρὸ τίνος δασέως
ἐκφωνεῖν θέμις ἐστί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
ἐν στήθεσσι φέρων μνῆστιν ἐμῶν καμάτων.

9 ῥηΐδιος *V* | ὅποτε *V*, ὁποτε *K* | λεύσων *OVL* ‖ 10 πρὸ (priore loco)] πρὸς *L*, προς *V* | τίνος (priore loco)] τινος *VK* | πρὸ (posteriore loco)] πρός *VL* | τίνος (posteriore loco)] τινος *V* ‖ 11 ἐστί δαεὶς *A*, ἐστι δαεὶς *K*, ἐστι δ' ἀεὶς *V*, ἔστ' εἰδὼς *OL* | κεν] καν an κειν *V*, κ' *O* | ἄλλως (sic) *V* | ἐνίσποις] ἐπίσποις *O*, ἐν ἵπποις *V* ‖ 12 στήθεσι *VL* | μνήστην *V*, μῆστιν *AK*.

II (in folii 26r margine superiore).
Excerpta ex Theodoreti lexici initio.

Quae excerpta quoniam longe recedunt a ceteris Theodoreti codicibus, qui et ipsi Theodoreti verba vario modo excerpta tradunt, selectas tantum ex codicibus *V* et *K* lectiones in apparatu critico adscripsi:

Τὸ ᾱ ἐπιφερομένου φωνήεντος ψιλοῦται· ἄελλα, ἀέκοντος καὶ τὰ λοιπά.

Τὸ ᾱ ἐπιφερομένου τοῦ β̄ ψιλοῦται, εἰ μὴ ὑποτάσσοιτο τ[ῷ] β̄ τὸ ρ̄· ἄβαξ, ἀβ(. . . .)[1], ἀβ[υρτάκη] (ἔ)δεσμα βαρβαρικόν, ἀβλεμέως[2] ἀντὶ τοῦ ἀφροντίστως. εἶπον, εἰ μὴ ὑποτάσσοιτο τὸ ρ̄, ἐπεὶ τότε δασύνεται τὸ ᾱ, εἰ μὴ εἴη στερητικὸν ἢ ἐπιτατικόν· ἁβρός, ἁβρότονον, Ἅβρ[ων], ἁβρόκοπος[3], Ἁβραάμ· ἀβρότη νύξ[4] ⟨Ξ 78⟩ δὲ ἡ καὶ ἀμβρότη[5], ἀβροτάξομεν καὶ ἄβρομοι ψιλοῦνται.

Τὸ ᾱ πρὸ τοῦ γ̄ ψιλοῦται, εἰ μὴ ἀπὸ ῥήματος δασυνομένου ῥηματικ[ὸν][6] ὄνομα διὰ τοῦ γ̄ ἐκφερομένου καὶ φυλάξαντος[7] τοῦ γεννήσαντος τὸ πνεῦμα, οἷον ἀγάζω, ἀγυιά[8], ἄγαλμα. τὸ μέντοι ἅγος καὶ ἁγνὸς καὶ ἁγίασμα καὶ ἁγιάζω δασύνονται.

Τὸ ᾱ ἐπιφερομένου[9] (τοῦ δ̄) ψιλοῦται καὶ δασύνεται· ἀδινός[10], ἀδήν[11] ὄνομα πάθους, τοῦτο δὲ ἐν τῇ Ὁμηρικῇ Προσῳδίᾳ δασύνεται καὶ δι(' ἑνὸς δ̄)[12]· ὁμοίως καὶ τὸ Ἀδρίας. ἅδος δὲ δασύνεται παρὰ τὸ ἅδω γινόμενον, ὡς ἔχει τὸ

ἅδος τί μ' ἐνίκετο[13] θυμόν ⟨Λ 88⟩.

Τὸ ᾱ ἐπιφερομένου τοῦ ζ̄ ψιλοῦται· Ἀζανεύς[14], Ἀζώτιοι, ἀζοίμην, σημαίνει δὲ τὸ ἀγανακτεῖν, ἄζομαι τὸ ξηραίνομαι. ἀζόμενοι. (huc usque excerpta imperfecta pertinent).

1) perierunt in *O* 2—4 litterae abscissae | 2) ἀβλυμέως *O* (item *V*; ἀβλεμέως *K*) | 3) sic *O* (item *V*) | 4) ἀβροτήνυξ *O* | 5) ἀβρότη *O* (item *VK*), conf. Herodian. II 465, 29 ed. Lentz | 6) hic deest verbum aliquod in *O* (item in *V*; *K* addit ἐμπέσοι) | 7) sic *O* (item *V*) | 8) ἀγυιά, vix ἀγορά *O* | 9) ἐκφερομένου *O* | 10) ἀδινός *O* (item *V*; ἀδινὸς *K*) | 11) ἀδὴν *O* (item *V*; ἀδήν *K*) | 12) spatium in *O* sufficit ad 'ἑνὸς δ̄ vel 'ἑνὸς litteras capessendas, non ad plures | 13) τί μ' ἐνίκτο *O* (τί μ' ἐνίκετο *V*; τε μὶν ἵκετο *K*), τέ μιν ἵκετο Homerus | 14) ἀζανεύς *O* (item *V*; ἀζανὲς *K*). Emendationem Theodoreti nolui hac data occasiuncula incipere.

---

§ 3. De origine collectionis eius, quae Theognideorum βιβλίον α' vocari solet.

Quid de ea fragmentorum elegiacorum maximam partem ad Theognidem pertinentium collectione, quae Theognideorum βιβλίον α' vocari solet, statuendum esset, ideo parum perspectum videtur ab hominibus doctis, quia septendecim illa disticha, quae in libris Theognideorum manu scriptis intra versus 1038 et 1185 plus minus accurate repetita leguntur, a Theognidis editoribus typis non exprimuntur. Impeditur enim hac perversissima editorum pertinacia liberum de libri α' fatis iudicium. Nimirum omissa sunt disticha illa ab editoribus, ne intra eiusdem operis poetici corpus bis eadem legerentur. At

nihilo minus tolerantur ab eisdem editoribus haec disticha, quae non multo magis illis, quae expulerunt, variata bis et in codicibus leguntur et in editionibus: v. 211. 212 = 509. 510 ‖ 115. 116 = 643. 644 ‖ 213. 214 = 1071. 1072 ‖ 39. 40 = 1081. 1082, quibus accedunt haec, quorum forma longius inter se distat utroque loco: v. 57—60 = 1109. 1110; 1113. 1114 ‖ 217. 218 = 1073. 1074 ‖ 409. 410 = 1161. 1162 ‖ 417. 418 = 1105. 1106.

Secundum ea, quae supra pag. 4 de codicibus *A* et *O* rettuli, in horum archetypo librum Theognideorum α′ hos fere versus complexum esse consentaneum est: 1—332. 209. 210. 333—1038. 853. 854. 1039—1070. 877. 878. 1071—1082. 41. 42. 87—90. 1083—1104. 571. 572. 1105—1114. 619. 620. 1115—1160. 1095. 1096. 1161. 1162. 441—446. 1163. 1164. 97—100. 415—418. 1165—1178. 555. 556. 1179—1184. 367. 368. 1185—1220. De singulis tantum minutiis dubitare possis: utrum iam in ipso illo archetypo librarii neglegentia omissi fuerint versus 1157. 1158, quos Stobaeus felici casu servavit, an in recentiore demum apographo aliquo, etc.

Uno conspectu ut videas, qui versus omnino intra librum α′ (v. 1—1220) repetiti sint, hanc inspicias tabulam:

Versus	qui repetuntur			in codicibus		eidem sunt atque
	fere non variati	paullum immutati	multum immutati	*AO*	*A*	
39. 40	39	—	40	*AO*	—	1081. 1082
41. 42	42	41	—	*AO*	—	1082 a—b
57—60	—	—	57—60	*AO*	—	1109. 1110; 1113. 1114
87—90	87—90	—	—	*AO*	—	1082 c—f
97—100	98—100	97	—	*AO*	—	1164 a—d
115. 116	116	—	115	*AO*	—	643. 644
209. 210	—	209. 210	—	—	*A*	332 a—b
211. 212	—	211. 212	—	*AO*	—	509. 510
213. 214	—	213	214	*AO*	—	1071. 1072
217. 218	—	—	217. 218	*AO*	—	1073. 1074
367. 368	368	367	—	*AO*	—	1182 a—b
409. 410	—	—	409. 410	*AO*	—	1161. 1162
415—418	416	415.417.418	—	*AO*	—	1164 e—h
417. 418	—	417	418	*AO*	—	1105. 1106
441—446	446	441—445	—	*AO*	—	1162 a—f
555. 556	—	555. 556	—	*AO*	—	1178 a—b
571. 572	571	572	—	*AO*	—	1104 a—b
619. 620	—	619. 620	—	*AO*	—	1114 a—b
853. 854	854	853	—	*AO*	—	1038 a—b
877. 878	878	877	—	*AO*	—	1070 a—b
1095. 1096	—	1096	1095	*AO*	—	1160 a—b
1105. 1106	1105	—	1106	*AO*	—	1164 g—h

Atque simili tabula composita iam a. 1878 Hermannus Schneidewin („de syllogis Theognideis" pag. 9 sqq. in Dissertationum Philologicarum Argentoratensium vol. I), quem ego olim Argentorati inter carissimos habui discipulos, conclusit librum Theognideorum α′ ex duabus syllogis consutum atque posterioris syllogae initium inter v. 878 et v. 1038 statuendum esse. Qua opinione plurimas difficultates feliciter tolli apparet. Nec tamen omnes viri docti H. Schneidewino adstipulati sunt. Nam neque quo loco inter versum 878 et 1038 initium posterioris syllogae statuendum esset, indagavit et remanebant etiam admissa Schneidewiniana partitione paucae distichorum repetitiones intra utramque syllogam, quae non explicari posse videbantur nisi per artificiosas quasdam argumentationes. Intra priorem enim syllogam Schneidewinianam (v. 1—878 vel v. 1—1038) repetuntur haec tria disticha: 115.116 = 643.644; 209.210 = 332^{a-b} (in uno codice *A*; non in *O*, cuius librarius cum priorem locum memoria teneret, molestam iterationem nescio an consulto evitaverit); 211.212 = 509.510. Intra posteriorem autem syllogam (v. 879 – 1220 vel 1038^{a} – 1220) molesta est horum duorum distichorum repetitio: 1095.1096 = 1160^{a-b}; 1105.1106 = 1164^{g-h}.

At quam facile ex locis parallelis olim in margine adscriptis haec quinque disticha in codicum *A* et *O* archetypum irrepere potuerint, collata simili aliorum scriptorum condicione manifestum est. Ego inde ab anno 1873 exempli gratia hanc mihi enotavi viam ad eius collectionis, quae Theognideorum βιβλίον α′ vocatur, originem explicandam, eamque dudum cum discipulis meis communicavi. Suspicor igitur librum Theognideorum α′ ex duobus florilegiis elegiacis, quae olim prorsus separata circumferebantur, casu a librario archetypi codicum, quotquot hodie supersunt, omnium conglutinatum esse: altero longiore et in fine, ut videtur, mutilato, altero breviore et in initio, ut videtur, ac fortasse etiam in fine mutilato. Itaque sedulo distinguendi mihi videntur:

1) duo viri docti antiqui, quorum uterque ex poetis Graecorum elegiacis sententiosis ac maxime ex Theognide florilegium condidit. Horum florilegiorum ***a***) unum hodie superest servatum multo maiore parte libri Theognideorum α′, sed fortasse in fine ideo mutilatum, quia in eo huius florilegii exemplo, unde archetypus codicum, qui hodie supersunt, omnium descriptus est, ultima folia perierant; ***b***) alterum hodie superest servatum minore parte libri Theognideorum α′ (i. e. exitu eius libri), sed fortasse in initio ideo mutilatum, quia in eo huius florilegii exemplo, unde archetypus codicum, qui hodie supersunt, omnium descriptus est, prima folia perierant (fortasse etiam in fine huius florilegii aliquot folia perierant).

2) librarius recentior, qui florilegium ***a*** in fine mutilatum et florilegium ***b*** in initio mutilatum ita consuit, ut duos et diversos libros in unum se coniunxisse ignoraret. Inde archetypus codicum, quotquot supersunt, omnium originem duxit.

De florilegiorum autem forma haec conicio, quae quamquam incerta atque exempli gratia a me proposita sunt, tamen sufficere arbitror ad eorum opinationem refellendam, qui ex versuum repetitionibus parum probabilia de origine Theognideorum statuerunt:

Itaque videtur mihi liber Theognideorum α′, qualis in codicibus manu scriptis circumfertur, ad quattuor quiniones sive πεντάδια redire, ex quibus tres prius florilegium

(in fine, ut videtur, mutilatum) comprehendebant, quartus ad posterius florilegium (in initio, ut videtur, mutilatum) pertinebat. Singulae paginae utriusque florilegii senos denos versus sive octona disticha capiebant. Fac primum primi quinionis folium vacuum fuisse ad libri titulum capessendum: en habes in primo quinione CCLXXXVIII versus, in altero tertio quarto quinionibus trecenos vicenos versus. Ergo quattuor illi fasciculi omnino MCCXLVIII versus commode capiebant: ex quibus DCCCCXXVIII versus ad florilegium prius, CCCXX versus ad posterius pertinebant. Iam cum praeter MCCXX [1]) versus, quibus liber Theognideorum α′ in editione Bergkiana constat, codices manu scripti triginta sex versus tradant, qui, quia repetiti leguntur, ab editoribus typis non exprimuntur, consentaneum est duo illa florilegia octo versibus sive quattuor distichis caruisse, quae hodie in codicibus falso extent. In his quattuor distichis fuisse versus 209. 210 (quod distichon iterum traditur post versum 332), 211. 212 (cuius distichi forma ea, quae florilegii auctori placuerat, extare videtur 509. 510), 643. 644 (cuius distichi forma ea, quae florilegii auctori placuerat, extare videtur 115. 116), 1160[a–b] (quod distichon legitur etiam 1095. 1096) veri non est dissimile.

Quodsi incisionem post versum 932 faciendam esse conieceris — quam incisionis sedem nescio an non defuturi sint, qui ita confirmare se posse opinentur, ut proxima inde a versu 933 disticha pleraque omnia non ab ipso Theognide composita videri dicant — hac fere tabula quadripertita quid in singulis quattuor fasciculorum paginis scriptum fuerit, intellegas, quo tempore tres primi fasciculi ad prius florilegium pertinentes cum quarto fasciculo ad posterius florilegium pertinente foede in unum corpus coacti videntur esse [2]):

---

[1]) Non enim subtraxi duos versus 1157 et 1158, qui cum in codicibus Theognideorum manu scriptis non extent, ex Stobaeo tam necessario supplentur, ut in florilegio posteriore olim eos infuisse veri sit simillimum.

[2]) Obiter moneo de Theognideorum libri α′ origine nihil certi disci posse ex memoria Theognideorum apud IOANNEM STOBAEUM servata, cum praesertim is non omnia, quae commemorat, fragmenta Theognidea ex codice aliquo Theognideorum ipse hauserit, sed aliquot fragmenta ex vetustioribus anthologiis deprompserit. Attamen veri simile est iam eum, quo Ioannes Stobaeus utebatur, codicem Theognideorum in eorum numero fuisse, quos infra demonstrabo ex libro archetypo illo derivatos esse, quem ex tribus fasciculis prioris florilegii et uno fasciculo posterioris florilegii consutum esse mihi persuasum est. — Versus 1221. 1222, 1223. 1224, 1225. 1226 utrum ex quinti alicuius fasciculi particula (posterioris florilegii exitum complexa?) hodie deperdita an aliunde noverit Ioannes Stobaeus, non liquet.

Carolus Galland, dum anno 1883 in Hispania versatur ad codices grammaticorum Graecorum excutiendos, a me rogatus codicis Escorialensis Σ VII 14 membranacei saeculi XII—XIII et nitidissime scripti et ad legendum facillimi lectiones omnes enotavit ad ea fragmenta Theognidea, quae in Ioannis Stobaei 'florilegio' ita servata sunt, ut ipsi Theognidi attribuantur. Has discrepantes codicis Escorialensis lectiones ita hoc loco addam, ut eas tantummodo commemorem, quibus is codex recedit a Stobaei contextu Meinekiano (vol. I—IV Lipsiae 1855–1857): (desunt omnia iota subscripta in codice) vol. I p. 4,2 μὲν deest | 4 αἰεί ‖ p. 72,21 μέσω ‖ p. 98,12 ἔμμεναι | 13 γ᾽] γε | βεβλαμένος | 16 κακοκερδείησιν ‖ p. 101,6 πολλός τοι | 7 μέτρον] παῦρον ‖ p. 253,20 ἀρχὴ ‖ p. 292,18 πλεῦν | 19 τοῦ αὐτοῦ deest | 20 Αἰσχρόν] χθρόν, quibus litteris praecedere debebat ἐ littera rubra | ἀνδρᾶσι νήφουσιν | 21 αἰσχρὸν] ἐχθρὸν | παραμεθύουσι | 23 πολὺς | 28 οὐκ᾽ ἔτ᾽ | 29 αὔτοῦ ‖ p. 293,1 ἀπάλαμνα | 4 πίν᾽ | 5 μεθύων | σὲ] δὲ | 7 τοῦ αὐτοῦ deest | 8 ὅτ᾽ ἂν | 11 ἵδρυες | 12 γινώσκουσιν | inter v. 14 et v. 15 non significatur novi fragmenti initium | 16 οὐκ᾽ ἔτ᾽ | 17 ἀλλάγ᾽ | 18 ἔχει | 19 στήθεσι ‖ p. 301,29 σε | παρέχειν ‖ p. 306,16 ἡ ‖ vol. II p. 19,30 συμμιγῆς ‖ p. 20,1 ἀτὰρ | καλὸς ‖ p. 29,1 καταθήσεται | 2 ἀνδρᾶσι ‖ p. 30,9 γαίαν

Quinio I comprehendebat hos versus Theognideorum:	Quinio II comprehendebat hos versus Theognideorum:
fol. 1^{r}: titulum	fol. 1^{r}: v. 293—308
fol. 1^{v}: vacuum erat	fol. 1^{v}: v. 309—324
fol. 2^{r}: v. 1—16	fol. 2^{r}: v. 325—332; *209. 210;* 333—338
fol. 2^{v}: v. 17—32	fol. 2^{v}: v. 339—354
fol. 3^{r}: v. 33—48	fol. 3^{r}: v. 355—370
fol. 3^{v}: v. 49—64	fol. 3^{v}: v. 371—386
fol. 4^{r}: v. 65—80	fol. 4^{r}: v. 387—402
fol. 4^{v}: v. 81—96	fol. 4^{v}: v. 403—418
fol. 5^{r}: v. 97—112	fol. 5^{r}: v. 419—434
fol. 5^{v}: v. 113. 114; *115. 116;* 117—128	fol. 5^{v}: v. 435—450
fol. 6^{r}: v. 129—144	fol. 6^{r}: v. 451—466
fol. 6^{v}: v. 145—160	fol. 6^{v}: v. 467—482
fol. 7^{r}: v. 161—176	fol. 7^{r}: v. 483—498
fol. 7^{v}: v. 177—192	fol. 7^{v}: v. 499—508; *509. 510;* 511—514
fol. 8^{r}: v. 193—*208*	fol. 8^{r}: v. 515—530
fol. 8^{v}: v. *213*—228	fol. 8^{v}: v. 531—546
fol. 9^{r}: v. 229—244	fol. 9^{r}: v. 547—562
fol. 9^{v}: v. 245—260	fol. 9^{v}: v. 563—578
fol. 10^{r}: v. 261—276	fol. 10^{r}: v. 579—594
fol. 10^{v}: v. 277—292	fol. 10^{v}: v. 595—610

ἐπιστρέφεται ‖ p. 34,22 παράφροσι | 24 ἀεί ‖ p. 37,20 πολλάκις ‖ p. 42,4 τολμά δ' | 5 ὀπάση ‖ p. 56,25—26 ἐπιδήμω πρέφας ‖ p. 312,8 θυμός ‖ p. 339,30 ἴζεο καὶ ἄνδανε ‖ p. 340,3 μαθήσεται | 5 συμμιγῆς ‖ p. 365,25 δουλίη | 26 καυχένα ‖ vol. III p. 1,17 γίνου ἀληθοσύνη ‖ p. 28,18 Κύνας μὲν δὴ νῦνι διζήμεθα | 19 βούλετ' ‖ p. 34,14 Οὔτοι ‖ p. 81,25 ὁσίης ‖ p. 171,12 θεοὶ | 13 σὺ γὰρ ῥηδίως | 19 ἔδωκεν ‖ p. 175,10 αἶει | 13 ἐρᾶται ‖ p. 180,1 οἱ ‖ p. 204,16 Ἃ διλὴ | 18 διδάσκειν | 26 μιδὲν | 27 κατα | 28 χαλεπῆς κῦρνε ‖ p. 205,1 βαθυκήτεα ‖ p. 206,22 ἐστιν | 24 πάρεστιν | 25 ἀβρὰ | 26 θ' ἥδὲ | κε] καὶ | 27 γίνεται ἁρμοδία | 28 ἀφενὸς ‖ p. 207,1 οὐδὰν | διδους | 2 νόσους ‖ p. 208,7 κήρ | 10 αὐτὸς ‖ pag. 230,28 Οὔτοι μάλ' | 29 πολλῶν ‖ vol. IV p. 3,20 δ'] δ' εὖθ' | 21 δὲ] δ' εὖ | τίς ‖ p. 4,4 ἀθανάτοισιν | 5 οὐδὲ μιᾶς | 11 Εἴϊ ‖ p. 30,30 πολλάκις | 31 τις deest | κακῶς ‖ p. 31,2 δίδει | ὄλβον | 3 ὃς αὐτω (οὐδ' deest) | 5 ἀστυ ‖ p. 58,4 Τοῦ αὐτοῦ] Θεόγνιδος | 5 ἔνεστιν ‖ p. 61,16 Πολλάκις παρα | γίνεται | 19 οἶδεν | 23 τίθησιν | 24 ἔκδυσιν δ' ἀφροσύνης ‖ pag. 79,5 οὐ deest | 6 οἵ με] οἶμαι | 10 οὐλομένοις ‖ pag. 129,22 γίνεται | 23 ἐφ'έργμασιν αλγος | 24 αὔχει μὴ δ' αἶσχεα μὴ δὲ φίλους | 25 μὴ δ' | 26 οὐκ ἂν] ἃ οὐ.

Nihil adnotavit Galland ad hos locos: vol. I pag. 182,26—28; vol. III p. 172,25—27. Non invenisse videtur hos locos, quippe qui in codice omissi videantur: vol. I p. 74,10—16; 270,21—23; vol. II p. 43,14—16; vol. IV p. 58,1—3. Videtur neglexisse hos locos: vol. III p. 68,4—5; p. 167; p. 201,1; p. 207,7—9; p. 215,26—27; vol. IV p. 102,14—18.

Quinio III comprehendebat hos versus Theognideorum:	Quinio IV comprehendebat hos versus Theognideorum:
fol. 1^r: v. 611—626	fol. 1^r: v. 933—948
fol. 1^v: v. 627—*642*	fol. 1^v: v. 949—964
fol. 2^r: v. *645*—660	fol. 2^r: v. 965—980
fol. 2^v: v. 661—676	fol. 2^v: v. 981—996
fol. 3^r: v. 677—692	fol. 3^r: v. 997—1012
fol. 3^v: v. 693—708	fol. 3^v: v. 1013—1028
fol. 4^r: v. 709—724	fol. 4^r: v. 1029—1038; 853. 854; 1039—1042
fol. 4^v: v. 725—740	fol. 4^v: v. 1043—1058
fol. 5^r: v. 741—756	fol. 5^r: v. 1059—1070; 877. 878; 1071. 1072
fol. 5^v: v. 757—772	fol. 5^v: v. 1073—1082; 41. 42; 87—90
fol. 6^r: v. 773—788	fol. 6^r: v. 1083—1094; *1095. 1096;* 1097. 1098
fol. 6^v: v. 789—804	fol. 6^v: v. 1099—1104; 571. 572; 1105—1112
fol. 7^r: v. 805—820	fol. 7^r: v. 1113. 1114; 619. 620; 1115—1126
fol. 7^v: v. 821—836	fol. 7^v: v. 1127—1142
fol. 8^r: v. 837—852	fol. 8^r: v. 1143—1156; *1157. 1158*
fol. 8^v: v. 853—868	fol. 8^v: v. 1159. *1160*; *1161.* 1162; 441—446; 1163. 1164; 97—100
fol. 9^r: v. 869—884	fol. 9^r: v. 415—418; 1165—1176
fol. 9^v: v. 885—900	fol. 9^v: v. 1177. 1178; 555. 556; 1179—1184; 367. 368; 1185—1188
fol. 10^r: v. 901—916	fol. 10^r: v. 1189—1204
fol. 10^v: v. 917—932	fol. 10^v: v. 1205—1220

Haec si in tribus prioris florilegii fasciculis et in uno, cuius memoria servata est, posterioris florilegii fasciculo infuisse et per singulas uniuscuiusque fasciculi paginas eo, quo nos exempli gratia fecimus, modo disposita fuisse statueris, iam facillime explicabitur origo paucorum illorum distichorum, quae intra prius florilegium falso repetita leguntur.

Etenim in quinionis I folii 8^r et folii 8^v confinio adscripserat docti alicuius lectoris manus in marginibus codicis alicuius ex antiquissimis illis, quae restituimus, florilegiorum fasciculis derivati, qui codex deinceps archetypus omnium, qui hodie supersunt, codicum Theognideorum factus est, duo disticha absolutam utrumque sententiam complexa: **1**) eos versus, qui nunc in editionibus numerantur 209. 210, qui versus suum locum in priore florilegio habebant atque etiam nunc in codice *A* habent (de codice *O* conf. quae supra pag. 36 diximus) post versum 332, **2**) notissimos illos et proverbii more propagatos versus 211. 212, quorum forma paullum variata in priore florilegio legitur v. 509. 510. Ex archetypi marginibus duae illae sententiae, 209. 210 et 211. 212, deinceps in codices Theognideorum irrepserunt.

Itidem in tertii quinionis folii 1^v et folii 2^r confinio docti alicuius lectoris manus tamquam 'locum parallelum' ad versum 642 appinxerat notissimam illam atque ad taedium

usque repetitam sententiam, quae nunc in Theognideorum editionibus continetur v. 643. 644; eiusdem sententiae forma variata inest in ipso antiquo florilegio priore v. 115. 116. Sententia illa hoc quo diximus modo in margine apographi alicuius, unde deinceps codices Theognideorum, qui aetatem tulerunt, omnes derivati sunt, appicta perperam propagata est cum genuina Theognideorum memoria.

Neque difficilius iam divinando adsequi licet, quarti quinionis ad posterius florilegium pertinentis quae fuerint fata culpa librariorum antiquorum, qui similes parallelosque locos adscribendi cupidine ductabantur. Ideo autem paulo intricatior prima quidem specie res videtur, quia de tribus dubitationibus variorum hominum doctorum certum iudicium fieri non potest. Etenim 1) alii quidem versus 417. 418 ultimo loco post v. 1164 traditos censebunt expellendos esse, siquidem versus 1164g concinit cum versu 1105; aliis autem haec, quae utroque hexametro continentur, verba non moleste repetita videbuntur, sed formula quaedam sollemnis gnomicae poesis, in cuius iteratione nullo modo haerendum sit. 2) Aliis versus 1157. 1158 antiquiore tempore omissi videbuntur esse, aliis recentiore. 3) Aliis verba ὦ νέοι οἵ νῦν ἄνδρες post versum 1160 tradita initium distichi in codicum Theognideorum archetypo foede mutilati et ex disticho 1095. 1096 parum scite suppleti effecisse videbuntur, alii Eduardum Hiller aliquid probabile excogitasse in Conradi Bursian '*Jahresbericht*' vol. XXVI pag. 116 dicent. Quibus nescio an etiam aliae accessurae sint dubitationes. Interim, ut brevitati consulerem, quarti quinionis materiam ita per viginti paginas exempli gratia disposui, ut sumerem gravioribus turbis temptatum esse in codicum Theognideorum archetypo et in uno ex huius apographis folium 8 (vel, ut accuratius dicam, folium 8r infimum et folium 8v summum): nam non tantum de versuum 1157. 1158 iactura agitur, sed etiam de versibus 1095. 1096 in codice archetypo post versum 1160 (non post versum 1158, id quod prima specie magis expectes) falso repetitis vel potius de distichi frustulo, quod est ὦ νέοι οἵ νῦν ἄνδρες in apographo aliquo codicis archetypi perperam ita suppleto, ut librarius, cum proxime praecedentem paginam eius, quem describebat, codicis inspicere vellet, oculis deferretur ad id distichon, quod in quinionis quarti folio 6r paenultimam occupabat sedem.

Exempli gratia q u i n i o n e s, non q u a t e r n i o n e s fuisse fasciculos utriusque florilegii posui; poteram, etiam si quaterniones (paginarum 16 vicenos versus continentium) statuissem, probabiles indicare vias ad originem falso intra idem florilegium repetitorum distichorum explicandam; sed non aeque simpliciter res absolvi poterat. Adde quod quaternionum usus in occidentalibus quidem regionibus longe superavit usum quinionum, in orientalibus autem regionibus ac maxime inter gentes Semiticae originis quinionum usus late videtur patuisse [3]).

[3]) Conf. etiam Casparum Renatum Gregory *Compte Rendu des séances de l' Académie des inscriptions et belles lettres* 1885 vol. XIII pag. 266 sq. = *American Journal of Philology* 1886 vol. VII pag. 31.

CORRIGENDA.

Littera, quae in pagina 12 initio versus (ab ultimo) tertii stare debebat, falso delapsa est in versum proximum || pag. 21 vers. 856 littera ab exitu octava ῆ esse debet || pag. 24 vers. 1081 in fine virgula paulo inferius, quam debebat, collocata est.

ORDO THEOLOGORUM EVANGELICORUM.

CHRISTOPHORUS HERMANNUS SCHMIDT, Dr. P. P. O. h. t. Dec. Publice I. *Exercitationes catecheticas in seminario practico* moderabitur d. Ven. h. IV et V. Privatim II. *Vitam Iesu Christi secundum quattuor evangelia* enarrabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X. III. *Theologiae dogmaticae partem alteram seu specialem* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IX.

IULIUS RAEBIGER, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes in Vetere Testamento interpretando in seminario regio* moderabitur d. Sat. h. IX et X. Privatim II. *Introductionem in Vetus Testamentum* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IX. III. *Iobi librum* interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. X.

EDUARDUS MEUSS, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes ad theologiam systematicam pertinentes in seminario regio* moderabitur d. Iov. h. V et VI. II. *Exercitationes homileticas in seminario practico* moderabitur d. Lun. h. III et IV. Privatim III. *Encyclopaediam theologiae* docebit d. Mart. Iov. Ven. h. XII. IV. *Theologiae practicae partem priorem, quae est de cultu Dei publico, de artibus contionandi et catechizandi,* tradet d. Lun. Mart. Iov. Ven. Sat. h. XI.

LUDOVICUS HAHN, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes in Novo Testamento interpretando in seminario regio* moderabitur d. Merc. h. V et VI. Privatim II. *Epistulam Pauli ad Romanos datam* interpretabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IX. III. *Introductionem in Novum Testamentum* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X.

HERMANNUS WEINGARTEN, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes ad historiam ecclesiae pertinentes in seminario regio* moderabitur d. Mart. h. V et VI. Privatim II. *Historiam ecclesiae inde ab aetate reformationis (historiae ecclesiasticae partem tertiam)* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI.

RUDOLPHUS KITTEL, Dr. P. P. O. Publice I. *Aramaicas quae in Vetere Testamento insunt partes* interpretabitur d. Sat. h. XI. Privatim II. *Theologiam Veteris Testamenti* docebit d. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IX. III. *Iesaiae librum* interpretabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X.

DAVID ERDMANN, Dr. P. P. O. hon. Publice I. *Exercitationes exegeticas et biblico-theologicas* instituet *primam epistulam Ioannis* explicaturus d. Lun. h. V. II. *Introductionem in libros symbolicos Lutheranorum* proponet d. Lun. h. VI.

ERNESTUS KUEHL, Theol. Lic., Phil. Dr. P. P. E. Publice I. *Epistulam Pauli ad Galatas datam* interpretabitur d. Merc. h. XII. Privatim II. *Theologiam Novi Testamenti* tradet d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. XII.

FRANKLINUS ARNOLD, Theol. Lic., Dr. phil. P. P. E. Publice I. *De Ioannis Calvini vita et scriptis* disseret d. Sat. h. XI. Privatim II. *Historiam ecclesiae medii aevi (historiae ecclesiasticae partem secundam)* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI.

EDUARDUS BRATKE, Theol. Lic., Phil. Dr. Privatim *Historiam veteris ecclesiae christianae octo primorum saeculorum (historiae ecclesiasticae partem primam)* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI.

ORDO THEOLOGORUM CATHOLICORUM.

FERDINANDUS PROBST, Dr. P. P. O. h. t. Dec. Publice I. *De arte homiletica* disseret d. Ven. h. III, d. Sat. h. IX. Privatim II. *Theologiae pastoralis partem primam* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. IX.

IOSEPHUS HENRICUS FRIEDLIEB, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio theol. cath. sodalium exercitationes in Nov. Test.* moderabitur d. Ven. et Sat. h. XI. II. *De vita Salvatoris* disputabit d. Ven. et Sat. h. X. Privatim III. *Evangelia S. Matthaei, S. Marci, S. Lucae* explicabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. X.

HUGO LAEMMER, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio theol. cath. Siricii papae Decretalium interpretationem* moderabitur d. Iov. h. X. Privatim II. *Historiam ecclesiae universalem inde ab aevo S. Gregorii M. usque ad pontificatum Innocentii III* enarrabit d. Lun. Iov. Ven. Sat. h. XI. III. *Institutionum iuris canonici partem priorem* tradet d. Mart. Merc. h. XI, d. Ven. Sat. h. XII.

PAULUS SCHOLZ, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio theol. cath. exercitationes in Vet. Test.* moderabitur d. Sat. h. X et XI. Privatim II. *Librum Iobi* interpretabitur d. Lun. Mart. Merc. h. IX. III. *Archaeologiam biblicam* tradet d. Iov. Ven. Sat. h. IX.

ARTHURUS KOENIG, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio theol. cath. exercitationes dogmaticas* instituet h. def. Privatim II. *Theologiae fundamentalis sive apologeticae partem alteram* tradet d. Lun. Mart. Merc. h. XI. III. *Theologiae dogmaticae specialis partem quartam* tradet d. Lun. Mart. Merc. h. X, d. Iov. h. XI.

ADAMUS KRAWUTZCKY, Dr. P. P. O. Publice I. *Theologiae moralis principia speculativa* explicabit d. Iov. h. VIII. Privatim II. *Theologiae moralis partem generalem* docebit d. Lun. Mart. Merc. Ven. Sat. h. VIII.

ERNESTUS COMMER, Dr. P. P. O. Publice I. *Quaestiones selectas Summae theologicae a D. Thoma conscriptae* interpretabitur d. Ven. et Sat. h. XII. Privatim II. *Propaedeuticam theologico-philosophicam* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. XII.

IOANNES KAYSER, Dr. P. P. O. hon. Lectiones non habebit.

ERICUS FRANTZ, Dr. P. P. O. hon. Privatim. *Patrologiam* tractabit d. Lun. et Mart. h. VIII.

CAROLUS IOSEPHUS MUELLER, Dr. P. P. E. Publice I. *S. Ioannis apocalypsis primam partem* enarrabit singulis per hebd. diebus h. def. Privatim II. *S. Ioannis evangelium* interpretabitur quater per hebd. h. def.

ORDO IURECONSULTORUM.

HERMANNUS SEUFFERT, Dr. P. P. O. h. t. Dec. Publice I. *De iudiciis ex lege iudiciaria imperii Germanici ordinatis* disseret d. Lun. h. VIII et IX. Privatim II. *Theoriam processus civilis* exponet d. Mart. Merc. Iov. Ven. h. VIII et IX.

FELIX DAHN, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio librum a Tacito de Germania conscriptum* (una cum Dr. Siebsio ord. philosoph.) interpretari perget atque *exercitationes de quaestionibus iuris privati Germanorum* moderabitur d. Ven. h. XII. Privatim II. *Iuris civilis Borussorum partem alteram ratione habita earum legum, quas tamquam ferendas complectitur „der Entwurf eines bürgerlichen Gesetzbuches für das Deutsche Reich“,* tradet d. Lun. Mart. Merc. h. XI. III. *Ius commercii et cambii et commercii maritimi Germanorum* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. XII. IV. *Ius publicum regni Borussici (Preuss. Verfassungsrecht)* tradet d. Iov. et Ven. h. XI et d. Lun. h. VI.

SIGFRIDUS BRIE, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio exercitationes iuris publici* reget d. Ven. h. VI. Privatim II. *Ius publicum universale et Germanicum* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X. III. *Historiam iuris Germanici* enarrabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI.

HERMANNUS SCHOTT, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio Digestorum libri VII et XXXIII titulos nonnullos interpretandos* proponet d. Merc. h. VI et VII. Privatim II. *Institutiones iuris Romani* exponet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X. III. *Pandectarum doctrinam generalem et ius quod ad res pertinet* tradet quotidie h. IX, d. Mart. h. XII.

CAROLUS L. B. DE STENGEL, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes iuris administrationis* moderabitur d. Mart. h. VI. Privatim II. *Ius ecclesiasticum catholicorum et evangelicorum* tractabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IV. III. *Ius administrationis Germanicum et Borussicum* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. V.

MAURICIUS WLASSAK, Dr. P. P. O. Publice I. *In seminario regio exercitationes iuris Romani* moderabitur d. Lun. h. V—VI½. Privatim II. *Historiam iuris Romani* enarrabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI. III. *Pandectarum doctrinam de obligationibus et hereditatibus* tradet quotidie h. X, d. Sat. h. XI.

FELIX BRUCK, Dr. P. P. E. Privatim I. *Ius criminale* tradet quotidie h. XII. II. *Processum criminalem* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI.

ERNESTUS STAMPE, Dr. P. P. E. Publice I. *Iustiniani Institutionum librum III* interpretabitur d. Sat. h. XII. Privatim II. *Encyclopaediam iuris* tractabit d. Lun. Mart. Merc. h. IX. III. *Iuris civilis Borussorum partem primam* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. X. IV. *Colloquium quod vocant civile practicum* instituet d. Lun. Merc. Iov. h. IV.

GEORGIUS EGER, Dr. Privatim *Ius ad vias ferratas pertinens* docebit ter per hebd. h. V.

ORDO MEDICORUM.

ANTONIUS BIERMER, Dr. P. P. O. h. t. Dec. Publice I. *De morbis cordis* disseret d. Iov. h. XII. Privatim II. *Capita selecta pathologiae et therapiae specialis* docebit d. Lun. Merc. Ven. h. IX. III. *Clinicum et policlinicum medicum* moderabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X½—XII.

RUDOLPHUS HEIDENHAIN, Dr. P. P. O. Publice I. *Haemodynamicen* tradet d. Sat. h. XII. Privatim II. *Physiologiae experimentalis partem alteram* docebit, *functiones organorum sensuum et functiones vegetativas continentem,* d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XII, d. Sat. h. IX. Privatissime III. *Exercitationes practicas in instituto physiologico* dirigere perget quotidie horis luce clara idoneis.

HERMANNUS FISCHER, Dr. P. P. O. Publice I. *De morbis recti* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Chirurgiam generalem* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. VIII. III. *Clinicum et policlinicum chirurgicum* moderabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IX—X½.

RICHARDUS FOERSTER, Dr. P. P. O. Publice I. *De morbis, qui ad oculi refractionem et accommodationem spectant,* disseret d. Sat. h. V. Privatim II. *Ophthalmologiam* tradet d. Mart. Iov. Ven. h. XII. III. *Clinicum et policlinicum ophthalmologicum* moderabitur d. Lun. Merc. Sat. h. XII—I¼.

CAROLUS HASSE, Dr. P. P. O. Publice I. *Morphologiam sceleti* tradet d. Lun. et Sat. h. III. Privatim II. *Morphologiae hominis partem primam* tractabit quotidie h. XI. III. *Anatomiam topographicam* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. V—VI¼. Privatissime IV. *Exercitationes anatomicas* moderabitur quotidie h. VIII—XII et h. II—V.

AEMILIUS PONFICK, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes in instituto pathologico* moderabitur. Privatim II. *Anatomiae et physiologiae pathologicae partem generalem* tradet d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. VIII. III. *Cursum demonstrativum anatomiae et histologiae pathologicae* instituet *una cum exercitationibus necropticis* d. Mart. et Iov. h. XII—I¼, d. Sat. h. VIII et IX.

HENRICUS FRITSCH, Dr. P. P. O. Publice I. *Pathologiam et therapiam febris puerperalis* docebit d. Merc. h. IV. Privatim II. *Exercitationes clinicas et policlinicas gynaecologicas* moderabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. III. III. *Cursum operationum obstetriciarum* instituet bis per hebd. h. def.

CAROLUS FLUEGGE, Dr. P. P. O. Publice I. *Capita selecta hygienes publicae* exponet semel per hebd. h. def. Privatim II. *Hygienes experimentis illustratae partem*

primam docebit d. Mart. Merc. Ven. h. IV. Privatissime III. *Exercitationes practicas in laboratorio hygienico* instituet quotidie h. VIII—V.

GUILELMUS FILEHNE, Dr. P. P. O. Publice I. *Historiae medicinae capita selecta* tradet d. Ven. h. V. Privatim II. *De medicamentorum ordinatione* aget *exercitationibus adiunctis* d. Lun. et Iov. h. IV usque ad huius anni finem, anno proximo die tantummodo Lun. h. IV. III. *De intoxicationibus frequentioribus per venena scil. organica* disseret d. Lun. et Iov. h. V. IV. *Cursum artis medicamentorum parandorum* instituet una cum medicamentario Fridrichowicz die def. h. VI½.

CAROLUS GROSSER, Dr. P. P. E. Lectiones non habebit.

IMMANUEL KLOPSCH, Dr. P. P. E. Publice I. *De methodo vulnera curandi antiseptica* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *De orthopaedia* disseret bis per hebd. h. def.

RUDOLPHUS VOLTOLINI, Dr. P. P. E. Publice I. *Anatomen organi auditus quoad morbos eiusdem* tradet semel per hebd. h. def. Privatissime II. *Cursum laryngoscopicum et rhinoscopicum* instituet semel per hebd. h. def.

LEOPOLDUS AUERBACH, Dr. P. P. E. Publice I. *De cellulis organicis* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Exercitationes histologicas* moderabitur bis per hebd. h. def.

HERMANNUS COHN, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes in oculorum aegrotorum imaginibus arte photographa excipiendis* moderabitur d. Merc. h. V. Privatim II. *Cursum ophthalmoscopicum* instituet d. Mart. et Ven. h. IV.

AEMILIUS RICHTER, Dr. P. P. E. Publice I. *Herniologiam* docebit semel per hebd. h. def. Privatim II. *De selectis capitulis chirurgiae specialis* disseret bis per hebd. h. def.

LUDOVICUS HIRT, Dr. P. P. E. Publice I. *Hygienes publicae capita selecta* commilitonibus omnium ordinum enarrabit semel per hebd. h. def. Privatim II. *Clinicum et policlinicum morborum ad nervorum systema pertinentium* moderabitur d. Sat. h. III et IV.

IULIUS SOMMERBRODT, Dr. P. P. E. Publice I. *De pulsu arteriarum* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Capita selecta pathologiae et therapiae morborum laryngis et pulmonum* tradet quater per hebd. h. def.

ALBERTUS NEISSER, Dr. P. P. E. Publice I. *Pathologiam et therapiam morbi syphilitici* tractabit d. Sat. h. XI. Privatim II. *Clinicum et policlinicum morborum cutaneorum et venereorum* moderabitur d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. VIII.

OTTO SOLTMANN, Dr. P. P. E. Publice I. *De naturali et artificiali infantium nutritione una cum demonstrationibus* disseret d. Lun. h. V. Privatim II. *Clinicum et policlinicum paediatricum* moderabitur d. Mart. et Ven. h. V et VI.

HUGO MAGNUS, Dr. P. P. E. Publice I. *Examina functionum oculi* instituet bis per hebd. h. def. Privatim II. *Exercitationes ophthalmoscopicas* moderabitur bis per hebd. h. def.

GUSTAVUS BORN, Dr. P. P. E. Publice I. *Osteologiam et syndesmologiam hominis generalem* tradet semel per hebd. h. def. usque ad huius anni finem. Privatim II.

Osteologiam et syndesmologiam hominis specialem tractabit quater per hebd. h. def. usque ad huius anni finem. III. *Repetitorium capitum selectorum anatomiae humanae* habebit ter per hebd. h. def.

CAROLUS WERNICKE, Dr. P. P. E. Publice I. *De structura et functionibus cerebri* disseret d. Sat. h. XI. Privatim II. *Clinicum morborum psychicorum et systematis nervorum* moderabitur d. Merc. h. IV et V, d. Sat. h. III et IV. Privatissime III. *Exercitationes practicas anatomiae et pathologiae cerebri* reget d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. VIII—XII.

GUILELMUS ROUX, Dr. P. P. E. Publice I. *Ontogenesin specialem hominis* tractabit bis per hebd. h. def. Privatim II. *Anatomiam capitis hominis* studiosis odontiatricae exponet bis per hebd. h. def. Privatissime et gratis III. *Exercitationes embryologicas* moderabitur quotidie h. def.

MAXIMILIANUS WIENER, Dr. P. P. E. Publice I. *De tumoribus organorum sexualium muliebrium* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Artem obstetriciam theoreticam* docebit ter per hebd. h. def.

ADOLPHUS LESSER, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes cadavera legaliter secandi* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *Medicinam forensem* docebit d. Mart. et Ven. h. XII.

OTTOMARUS ROSENBACH, Dr. P. P. E. Publice I. *De methodis diagnosticis* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Auscultationem et percussionem exercitationibus practicis adiunctis* tractabit bis per hebd. h. def.

IULIUS BRUCK, Dr. Privatim I. *Odontiatricen* tradet ter per hebd. h. def. II. *Policlinicum odontiatricum* moderabitur quotidie. Privatissime III. *Cursum dentium aureo implendarum* instituet quotidie. IV. *Cursum artis dentariae* instituet quotidie.

IACOBUS GOTTSTEIN, Dr. Gratis I. *Exercitationes diagnosticas et therapeuticas de morbis organi auditus* habebit semel per hebd. h. def. Privatissime II. *Exercitationes rhinoscopicas et laryngoscopicas policlinico morborum nasi, pharyngis, laryngis adiuncto* moderabitur bis per hebd. h. def.

ERNESTUS FRAENKEL, Dr. Gratis I. *De physiologia, pathologia et therapia puerperii* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Cursum gynaecologiae propaedeuticum cum exercitationibus practicis* habebit d. Mart. Iov. Ven. h. II.

IOANNES KOLACZEK, Dr. Gratis I. *Exercitationes in vinculis adhibendis* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *De fracturis ossium et luxationibus* disseret ter per hebd. h. def.

ALFREDUS BUCHWALD, Dr. Gratis I. *De morbis renum et de uroscopia* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Therapiae et materiae medicae capita selecta* tradet bis per hebd. h. def.

IOSEPHUS IACOBI, Dr. Gratis I. *Hygienes publicae capita selecta* docebit semel per hebd. h. def. Privatim II. *De medicina forensi* disseret semel per hebd. h. def.

MAXIMILIANUS FREUND, Dr. Gratis I. *Pathologiam vaccinationis* tractabit d. Sat. h. V. Privatim II. *De pathologia et therapia morborum neonatorum* disseret d. Sat. h. IV.

TRAUGOTT KRONER, Dr. Privatim *De morbis mulierum* disseret bis per hebd. h. def.

FRANCISCUS ROEHMANN, Dr. Gratis I. *De functione renum et glandularum sudoriparatum et lactiferarum* disseret d. Lun. h. IV. Privatim II. *Repetitorium chemiae organicae* habebit d. Mart. et Ven. h. V. III. *Exercitationes chemiae practicas* in usum eorum, qui studio medicinae operam dare incipiunt, moderabitur d. Merc. et Iov. h. IV.

ARNOLDUS HILLER, Dr. Privatim. *Hygienes militaris partem primam* docebit bis per hebd. h. def.

CAROLUS PARTSCH, Dr. Gratis I. *Aciurgiam* tractabit bis per hebd. h. def. Privatim II. *Ambulatorium chirurgicum* diriget quotidie. III. *De herniis* disseret bis per hebd. h. def.

IOSEPHUS SCHROETER, Dr. Gratis I. *De fungis oeconomicis* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Bacteriorum systema* exponet bis per hebd. h. def. Privatissime III. *Exercitationes in explorationibus bacteriologicis* moderabitur h. def.

EDUARDUS KAUFMANN, Dr. Gratis I. *De tumoribus* disseret h. def. Privatim II. *Anatomiae pathologicae specialis capitula selecta* docebit h. def. III. *Dignoscendi tumores artem* tradet h. def.

CAROLUS HUERTHLE, Dr. Gratis I. *De physiologia auditus et vocis et loquelae* disseret d. Sat. h. X. Privatim II. *Physicen medicam* docebit bis per hebd. h. def.

ORDO PHILOSOPHORUM.

VLADISLAUS NEHRING, Dr. P. P. O. h. t. Dec. Publice I. *De poesi epica apud Russos et Serbos* disseret d. Sat. h. XII. Privatim II. *De poesis dramaticae monumentis in Polonia et Russia* disseret d. Lun. Mart. Iov. h. VI. III. *Historiam litterarum in Polonia et Russia saec. XIX* narrare perget d. Sat. h. IV. IV. *Exercitationes slavo-philologicas* binis in duobus coetibus horis habebit.

CAROLUS IACOBUS LOEWIG, Dr. P. P. O. Publice I. *De analysi chemica* disseret ter per hebd. h. VIII. II. *Chemiam anorganicam* docebit et *experimentis* illustrabit quotidie h. XII. Privatissime III. *In laboratorio chemico* operam daturis aderit una cum V. de Richter P. P. E. d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. horis consuetis.

RICHARDUS ROEPELL, Dr. P. P. O. Gratis *Exercitationes seminarii historici* moderari perget bis per hebd. h. def.

FERDINANDUS ROEMER, Dr. P. P. O. Publice I. *De fossilibus metallicis* disseret d. Sat. h. IX. Privatim II. *Geologiam* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IX. Privatissime et gratis III. *In museo mineralogico* operam daturis aderit quotidie h. X—I.

MARTINUS HERTZ, Dr. P. P. O. Publice I. *Seminarii philologici sodalibus extraordinariis Livii librum alterum* proponet *ceteris*que *exercitationibus* praeerit d. Merc. h.

X et XI. Privatim II. *Encyclopaediam et methodologiam philologiae cum bibliographia critica coniunctam* tradet d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. XI. III. *Ciceronis pro P. Sestio orationem* interpretabitur iisdem diebus h. XII.

IOANNES GODOFREDUS GALLE, Dr. P. P. O. Publice I. *Computationem orbitarum a meteoris cosmicis descriptarum* exhibebit d. Ven. et Sat. h. IX. Privatim II. *De longitudine et latitudine geographica determinanda* disseret d. Lun. Mart. Iov. h. IX.

AUGUSTUS ROSSBACH, Dr. P. P. O. Publice I. *Seminarii philologici sodalibus ordinariis Aeschyli Choephoros illustrandas* proponet *scriptasque sodalium commentatiunculas* recensebit d. Lun. et Iov. h. IX. II. *Exercitationes archaeologicas* moderabitur bis per hebd. h. def. Privatim III. *Artem metricam poetarum Graecorum* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. Sat. h. VIII. IV. *Historiam artium Graecarum* tradet d. Mart. h. IX, d. Merc. h. VIII et IX, d. Sat. h. IX.

HENRICUS EDUARDUS SCHROETER, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes mathematicas in seminario regio mathematico-physico* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *De integralibus definitis* disseret d. Lun. et Iov. h. X. III. *Elementa statices* tradet d. Mart. et Ven. h. X.

OSCARUS AEMILIUS MEYER, Dr. P. P. O. Publice I. *Seminarii physico-mathematici exercitationes* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *Physicen experimentalem* docebit quotidie h. V. Privatissime III. *In laboratorio physico* operam daturis aderit una cum collegis L. Weber et F. Auerbach d. Merc. et Sat. h. X—I.

THEODORUS POLECK, Dr. P. P. O. Publice I. *Colloquium chemico-pharmaceuticum* instituet semel per hebd. h. def. Privatim II. *Chemiam organicam ratione pharmaciae praecipue habita* tradet et experimentis illustrabit quotidie h. IX. III. *Pharmacognosiam* tradet d. Mart. et Ven. h. XI. IV. *De methodis analyticis ad nutrimenti et aquae et aëris indolem perscrutandam idoneis* aget d. Lun. et Iov. h. XI. V. *In laboratorio instituti pharmaceutici exercitationes chemicas praecipue ad pharmaciam, chemiam forensem, hygienen publicam spectantes* moderabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. inde ab h. IX usque ad h. V.

ANTONIUS SCHNEIDER, Dr. P. P. O. Publice I. *In instituto zoologico* operam daturis aderit. Privatim II. *Zoologiam animalium vertebratorum* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. X. Privatissime et gratis III. *Colloquia zoologica* habebit d. Lun. h. VI et VII.

GUILELMUS STUDEMUND, Dr. P. P. O. Publice I. *Seminarii philologici sodalibus ordinariis Anacreontea interpretanda* proponet et *reliquas seminarii exercitationes* moderabitur d. Sat. h. X et XI. Privatim II. *Priscae Latinitatis elementa* docebit et *Plauti Stichum* interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. X.

EDUARDUS MAGNUS, Dr. P. P. O. Valetudine impeditus scholas non habebit.

FERDINANDUS COHN, Dr. P. P. O. Publice I. *Colloquium de rebus botanicis* instituet semel per hebd. h. def. Privatim II. *Anatomiam et physiologiam plantarum* docebit quater per hebd. h. def. III. *Cursum microscopicum* tironibus offert quater per hebd. h. def. Privatissime IV. *In instituto phytophysiologico* operam daturis aderit.

IACOBUS ROSANES, Dr. P. P. O. Privatissime et gratis I. *Exercitationes mathematicas in seminario mathematico-physico* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *Geometriam plani analyticam* tractabit quater per hebd. h. XII.

ADOLPHUS ENGLER, Dr. P. P. O. Publice I. *In horti botanici laboratorio* operam daturis aderit. II. *De historia plantarum cultarum* coram studiosis omnium ordinum disseret d. Merc. h. VI. Privatim III. *Botanicen generalem* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. VIII. IV. *Historiam plantarum cryptogamicarum et gymnospermarum* exponet d. Merc. et Sat. h. X. Privatissime V. *Cursum microscopicum inprimis ad pharmaciam spectantem* instituet d. Sat. vel Merc. h. XI et XII.

THEODORUS WEBER, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes philosophas* instituet d. Merc. h. IV. Privatim II. *Psychologiam* exponet d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IV. III. *Historiam et systema paedagogices* enarrabit d. Mart. Merc. Ven. h. V. IV. *De philosophia et theologia* disputabit d. Lun. et Iov. h. V.

BENNO ERDMANN, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes psychologicas* moderabitur d. Mart. h. V et VI. Privatim II. *Logicam* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IV. III. *Historiam institutionis publicae apud Germanos atque paedagogices inde ab initio saeculi XVIII* enarrabit d. Lun. Iov. Ven. h. V.

FRANCISCUS PRAETORIUS, Dr. P. P. O. Publice I. *Scripta Syriaca* interpretabitur d. Merc. h. V. Privatim II. *Mutanabbii carmina* interpretabitur d. Mart. Merc. Iov. h. IV. III. *Linguae Syriacae grammaticam* docebit d. Mart. et Iov. h. V.

WALTERUS DE FUNKE, Dr. P. P. O. Publice I. *Colloquium de rebus rusticis* moderabitur d. Ven. h. IV. Privatim II. *Rei rusticae oeconomiam administrationemque* docebit d. Mart. Merc. Iov. Ven. Sat. h. IX. III. *Doctrinae rei pecuariae partem generalem* tradet d. Iov. et Ven. h. XII.

IACOBUS CARO, Dr. P. P. O. Privatissime et gratis I. *Exercitationes historicas* moderari perget d. Sat. h. III et IV. Privatim II. *Historiam revolutionis Francogallicae quae vocatur* enarrabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. X. III. *Universalem litterarum historicarum conspectum* dare perget d. Merc. h. X.

CLEMENS BAEUMKER, Dr. P. P. O. Publice I. *Aristotelis de anima libros interpretandos* proponet d. Sat. h. X et XI. Privatim II. *Logicam* docebit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. III. III. *Historiae philosophiae partem alteram* tractabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IV.

ADOLPHUS GASPARY, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes seminarii Romanensis Francogallicas* moderabitur d. Sat. h. X et XI. Privatim II. *Historiam litterarum Francogallicarum saeculi XVII* enarrabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. XII.

IOSEPHUS PARTSCH, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes seminarii geographici* moderabitur d. Sat. h. XI et XII. Privatim II. *Geographiam Africae* tradet d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. VIII.

MAXIMILIANUS LENZ, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes seminarii historici* moderabitur d. Lun. h. VI et VII. Privatim II. *Historiam Germanicam* enarrabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IX.

EUGENIUS KOELBING, Dr. P. P. O. Publice I. *Seminarii Romanensis sectioni Anglicae* praeerit d. Iov. h. VI et VII. Privatim II. *Historiam litterarum Anglicarum inde ab aetate Elisabethana usque ad a. 1700* enarrabit d. Iov. et Ven. h. X et XI. III. *Praefatus de Chauceri vita et scriptis Prologum Enarrationum Cantabrigensium* interpretabitur d. Merc. h. V et VI.

GEORGIUS HUEFFER, Dr. P. P. O. Privatissime et gratis I. *Exercitationes historicas* moderabitur binis per hebd. h. def. Privatim II. *Historiam generalem inde ab anno 1648 usque ad annum 1789* enarrabit quater per hebd. h. def.

LUDOVICUS ELSTER, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes oeconomico-politicas* semel per hebd. binis horis moderari perget. Privatim II. *Oeconomiae politicae partem generalem* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. V. III. *Doctrinam rerum ad reditus publicos pertinentium* tractabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. IV. IV. *De re sociali in imperio Germanico* disseret d. Merc. h. VI.

IACOBUS FREUDENTHAL, Dr. P. P. O. Publice I. *Exercitationes philosophas* moderabitur d. Mart. h. VI. Privatim II. *Historiam philosophiae inde a Kantio usque ad nostram aetatem* enarrabit d. Lun. Mart. Merc. Iov. h. V.

AUGUSTUS FICK, Dr. P. P. O. Privatissime et gratis I. *Exercitationes grammaticas* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *Dialectos linguae Graecae* inter se comparabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IX.

ALFREDUS HILLEBRANDT, Dr. P. P. O. Publice I. *Scriptores Indicos difficiliores lectu* interpretabitur ter per hebd. h. def. Privatim II. *Elementa linguae Palicae* docebit d. Lun. Iov. Ven. h. VI.

COLMARUS GRUENHAGEN, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes historico-diplomaticas* habebit d. Merc. h. II et III. Privatim II. *Historiam regni Borussici inde ab a. 1756* narrabit d. Mart. et Ven. h. III.

VICTOR DE RICHTER, Dr. P. P. E. Publice I. *Colloquium chemicum* instituet semel per hebd. h. def. Privatim II. *Chemiam corporum aromaticorum* tradet bis per hebd. h. def.

HUGO WEISKE, Dr. P. P. E. Publice I. *De actionibus chemicis ad animalium nutritionem spectantibus* disseret d. Sat. h. XI. Privatim II. *Zoochemiam* docebit d. Iov. et Ven. h. XI. III. *Exercitationes chemicas ad agriculturam pertinentes* moderabitur d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. II—V.

RICHARDUS METZDORF, Dr. P. P. E. Publice I. *Demonstrationes ad morbos animalium domesticorum pertinentes* instituet semel per hebd. h. def. Privatim II. *Anatomiam et physiologiam animalium domesticorum* docebit quater per hebd. h. def. III. *De morbis contagiosis animalium zoonosos hominum respiciens* disseret bis per hebd. h. def. Privatissime IV. *In laboratorio instituti veterinarii* operam daturis aderit bis per hebd. h. def.

SIGFRIDUS FRIEDLAENDER, Dr. P. P. E. Publice I. *De rebus combustibilibus* disseret d. Sat. h. X. Privatim II. *Alcoholis et sachari fabricationem* docebit d. Lun. Mart. Merc. h. XI. III. *In laboratorio technologico operam daturis* aderit ternis per hebd. diebus.

FRIDERICUS HOLDEFLEISS, Dr. P. P. E. Publice I. *Lanarum cognitionem* docebit d. Merc. h. IV. Privatim II. *Doctrinae agriculturae partem generalem* tradet d. Lun. h. IX et X, d. Mart. et Merc. h. XII. III. *De graminibus in pratis colendis* disseret d. Sat. h. XII.

CONRADUS ZACHER, Dr. P. P. E. Publice I. *Iuvenalis satiras* explicabit bis per hebd. h. def. Privatim II. *Aristophanis Nubes* interpretabitur d. Lun. Iov. Ven. h. IX.

LEONARDUS WEBER, Dr. P. P. E. Publice I. *De terrae viribus magneticis et electricis* disseret d. Lun. h. IX. Privatim II. *Potentialis theoriam* tradet d. Mart. Merc. Iov. h. IX. III. *Theoriam motus corporum rotantium* exponet d. Ven. et Sat. h. IX. Privatissime IV. *Quaestionibus physicis selectis* operam daturis aderit quotidie in laboratorio physico. Gratis V. *Colloquium physicum* instituet.

OSCARUS ERDMANN, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes Germanicas* moderabitur d. Merc. h. VIII et IX. II. *Epos*, cui inscriptum est *„Gûdrûn"*, interpretabitur d. Mart. et Ven. h. IV. Privatim III. *Grammaticam linguae Theodiscae saeculorum VIII et IX* docebit d. Mart. et Ven. h. III. IV. *Artem metricam poetarum Germanorum* docebit d. Lun. Merc. Iov. h. III.

AUGUSTUS SCHMARSOW, Dr. P. P. E. Publice I. *Alberti Dureri opera selecta* seminarii sodalibus interpretanda proponet binis per hebd. scholis h. def. Privatim II. *Picturae apud Italos saec. XV historiam* explicabit ter per hebd. h. def. Privatissime III. *Exercitationes criticas* offert eruditioribus seminarii sodalibus h. def.

SIGMUNDUS FRAENKEL, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes Aramaicas* moderabitur d. Merc. h. V. Privatim II. *Elementa linguae Arabicae* docebit d. Lun. et Iov. h. V. III. *Beidhâwii commentarium in Coranum* interpretabitur d. Mart. h. V et VI.

CAROLUS HINTZE, Dr. P. P. E. Publice I. *Exercitationes mineralogicas et crystallographicas* instituet d. Sat. h. XI. Privatim II. *Mineralogiam* docebit d. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. h. XI. Privatissime III. *In laboratorio mineralogico* operam daturis aderit quotidie.

HENRICUS GRAETZ, Dr. P. P. hon. Scholas non habebit.

FELIX BOBERTAG, Dr. Gratis I. *De Lessingii fabula „Nathan der Weise"* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *Historiam litteraturae Theodiscae saeculi nostri* enarrabit bis per hebd. h. def.

FELIX AUERBACH, Dr. Privatim *Theoriam electricitatis et magnetismi* docebit ter per hebd. h. def.

BERNARDUS KOSMANN, Dr. Gratis I. *Divitias Silesiae subterraneas* enarrabit semel per hebd. h. def. Privatim II. *Elementa geologiae chemicae* tradet quater per hebd. h. def.

LEOPOLDUS COHN, Dr. Privatissime et gratis I. *Exercitationes epigraphicas* moderabitur semel per hebd. h. def. Privatim II. *Historiam philologiae usque ad renatas litteras* tractabit ter per hebd. h. def.

AEMILIUS ROHDE, Dr. Privatim *Elementa histologiae comparativae* docebit bis per hebd. h. def.

FERDINANDUS PAX, Dr. Gratis I. *Historiam botanices* docebit d. Merc. h. VI. Privatim II. *Morphologiae plantarum generalis partem primam* docebit bis per hebd. h. def. III. *Cursum morphologicum* reget binis per hebd. h. def.

GEORGIUS GUERICH, Dr. Gratis I. *Formationem tertiariam Germaniae* tractabit semel per hebd. h. def. Privatim II. *Historiam naturalem Lamellibranchiatorum fossilium* docebit bis per hebd. h. def.

OTTO ROSSBACH, Dr. Gratis I. *Exercitationes philologicas* de Tibulli carminibus habebit bis per hebd. h. def. II. *Exercitationes archaeologicas* habebit semel per hebd. h. def. Privatim III. *Thucydidem* interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. h. XI.

ARTHURUS PAKSCHER, Dr. Privatissime et gratis I. *Exercitationes ad litteras Francogallicas veteres spectantes* moderabitur bis per hebd. h. def. Privatim II. *Historiam poesis Francogallicae veteris* enarrabit d. Lun. et Mart. h. XI.

RICHARDUS REITZENSTEIN, Dr. Privatissime et gratis I. *Exercitationes philologicas* instituet h. def. Privatim II. *Lucretii de rerum natura carmen* interpretabitur d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. XII.

THEODORUS SIEBS, Dr. Gratis I. *Exercitationes grammaticas* instituet semel per hebd. h. def. II. *Taciti Germaniam* interpretari perget una cum Felice Dahn, Dr. P. P. O. (cf. ordinem iureconsultorum). Privatim III. *Historiam linguae Theodiscae* enarrabit d. Lun. Mart. Iov. Ven. h. IX. IV. *Carmina poetarum lyricorum Theodiscorum selecta* interpretabitur usus libro qui inscribitur *„Des Minnesangs Frühling“* d. Merc. et Sat. h. XI.

FELIX AHRENS, Dr. Gratis I. *Historiam alchemiae* studiosis omnium ordinum enarrabit semel per hebd. h. def. Privatim II. *Repetitorium chemiae organicae* instituet quater per hebd. h. def.

FRANCISCUS LONDON, Dr. Privatim *Theoriam aequationum differentialium* docebit ter vel quater per hebd. h. XI.

BERNARDUS BEYER. Gratis I. *De architectura rusticana* disseret semel per hebd. h. def. Privatim II. *De architectura rusticana hydraulica, praecipue de derivatione aquarum per tubos subterraneos, de irrigatione pratorum et de aggerum exstructione, de mensurarum ratione et libratione* disseret bis per hebd. h. def.

EDUARDUS KAYSER. Gratis I. *Silvarum usum* tractabit d. Mart. h. IV. Privatim II. *Silvarum tutelam* docebit d. Lun. h. III et IV.

BERTHOLDUS STEIN. Publice et gratis *Horticulturam oeconomicam* docebit d. Iov. h. III et IV.

LECTOR LINGUARUM.

ANDREAS PILLET. Gratis *Exercitationes Francogallicas* moderabitur ter per hebd. h. def.

IULIUS SCHAEFFER, Prof. Dr. Gratis I. *Cantiones sacras Gregorianas, quae in ecclesia evangelica cani solebant,* explicabit d. Mart. h. III. II. *Artem pluribus vocibus concinendi* docebit d. Sat. h. III et IV.

AEMILIUS BOHN, Dr. Gratis I. *Artis harmonicae partem secundam* docebit bis per hebd. h. def. II. *Organo canere* docebit bis per hebd. h. def. III. *De Wolfgangi Amadei Mozart fabulis scaenicis, quae vulgo „operae" vocantur,* disseret semel per hebd. h. def.

Artem rerum, quae ad physica pertinent, delineandarum docebit *Assmann,* taxidermiam *Tiemann,* artem batuendi *Pfeifer.*

Bibliotheca academica lecturis patebit quotidie h. IX—III, libros petituris et reddituris h. XI — I½. Leges indicat scheda in conclavi studiis dicato proposita. Bibliotheca studiosorum propria patebit quotidie ab h. II usque ad h. IV. Reliquae huius urbis bibliothecae, Rehdigerana cum Burgiana consociata, item ea, quae fuit ad aedem S. Bernardini, denique tertia, quae ad aedem S. Mariae Magdalenae fuit, in novam curiam translatae patebunt quotidie inde ab h. X usque ad h. II.

Museum ephemeridibus et scriptis periodicis legendis a societate academica in universitate institutum sociis patebit h. IX mat.—VIII vesp., diebus dominicis h. XI—II.

Collectiones rerum et instrumentorum ad physicam, astronomiam, anatomen, physiologiam, zoologiam, botanicam, mineralogiam, rei rusticae doctrinam pertinentium, laboratorium chemicum, museum archaeologicum, collectio chalcographica inspiciendi venia suo loco et tempore impetrata monstrabuntur. Hortus botanicus diebus omnibus praeter dominicos patebit; rei herbariae studiosis, qui per hiemem plantarum hibernacula in hortis posita adire cupiverint, certis horis eius rei ab hortorum directore potestas fiet. Pinacotheca academica cum pinacotheca societatis artium Silesiacae, collectiones monumentorum in tumulis Slavo - Germanicis repertorum et ecclesiasticorum et nummorum mediae recentiorisque aetatis cum collectionibus societatis antiquitatum Silesiacae coniunctae sunt, ad easque aditus statis horis ac diebus gratis patet.

Ordinis evang. theol. commilitonibus secundum statuta stipendii Caussiani nuntiatur proximo semestri hiberno exeunte praemia ex hoc stipendio proposita legitime petentibus distributum iri. Qua de re suo tempore ordo theol. evang. maxime reverendus certiores eos faciet litteris ad valvas publicas affigendis.

LECTOR LINGUARUM.

ANDREAS PILLET. Gratis *Exercitationes Francogallicas* moderabitur ter per hebd. h. def.

IULIUS SCHAEFFER, Prof. Dr. Gratis I. *Cantiones sacras Gregorianas*, quae in ecclesia evangelica cani solebant, explicabit d. Mart. h. III. II. *Artem pluribus vocibus concinendi* docebit d. Sat. h. III et IV.

AEMILIUS BOHN, Dr. Gratis I. *Artis harmonicae partem secundam* docebit bis per hebd. h. def. II. *Organo canere* docebit bis per hebd. h. def. III. *De Wolfgangi Amadei Mozart fabulis scaenicis*, quae vulgo „operae" vocantur, disseret semel per hebd. h. def.

Artem rerum, quae ad physica pertinent, delineandarum docebit *Assmann*, taxidermiam *Tiemann*, artem natandi *Pfeiffer*.

Bibliotheca academica lecturis patebit quotidie h. IX—III, libros petituris et reddituris h. XI—1½. Leges indicat scheda in conclavi studiis dicato proposita. Bibliotheca studiosorum propria patebit quotidie ab h. II usque ad h. IV. Reliquae huius urbis bibliothecae, Rehdigerana cum Burgiana consociata, item ea, quae fuit ad aedem S. Bernardini, denique tertia, quae ad aedem S. Mariae Magdalenae fuit, in novam curiam translatae patebunt quotidie inde ab h. X usque ad h. II.

Museum ephemeridibus et scriptis periodicis legendis a societate academica in universitate institutum sociis patebit h. IX mat.—VIII vesp., diebus dominicis h. XI—II.

Collectiones rerum et instrumentorum ad physicam, astronomiam, anatomen, physiologiam, zoologiam, botanicam, mineralogiam, rei rusticae doctrinam pertinentium, laboratorium chemicum, museum archaeologicum, collectio chalcographica inspiciendi venia suo loco et tempore impetrata monstrabuntur. Hortus botanicus diebus omnibus praeter dominicos patebit; rei herbariae studiosis, qui per hiemem plantarum hibernacula in hortis posita adire cupiverint, certis horis eius rei ab hortorum directore potestas fiet. Pinacotheca academica cum pinacotheca societatis artium Silesiacae, collectiones monumentorum in tumulis Slavo-Germanicis repertorum et ecclesiasticorum et nummorum mediae recentiorisque aetatis cum collectionibus societatis antiquitatum Silesiacae coniunctae sunt, ad easque aditus statis horis ac diebus gratis patet.

Ordinis evang. theol. commilitonibus secundum statuta stipendii Caussiani nuntiatur proximo semestri hiberno exeunte praemia ex hoc stipendio proposita legitime petentibus distributum iri. Qua de re suo tempore ordo theol. evang. maxime reverendus certiores eos faciet litteris ad valvas publicas affigendis.
